



SEJM

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IV kadencja

Prezes Rady Ministrów

RM 10-173-02

Do druku nr 917
Warszawa, 23 września 2002 r.

917-x

Pan

Marek Borowski

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej w gospodarce rybnej** wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 regulaminu Sejmu, przekazuję, **przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY
O
ORGANIZACJI RYNKU RYBNEGO
I POMOCY FINANSOWEJ W GOSPODARCE RYBNEJ

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 20 sierpnia 2002 r.

Obszar Negocjacyjny: „Rybołówstwo”

| | |
|----|--|
| 1. | Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru |
| 2. | Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem |
| 3. | Podstawowe akty wykonawcze: 1. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wzoru dokumentu sprzedaży produktów rybnych, 2. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie ewidencji utrwalonych i przechowywanych produktów rybnych, 3. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wzoru deklaracji przejścia produktów rybnych. |
| 4. | Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela zgodności) |
| 5. | Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 20 sierpnia 2002r. |
| 6. | Tłumaczenia następujących aktów prawa Unii Europejskiej, w wersji papierowej i elektronicznej: 1. Rozporządzenie Rady 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie organizacji wspólnego rynku produktów rybnych i pochodzących z akwakultury, 2. Rozporządzenie Rady 2847/93 z 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli nad wspólną polityką rybacką, 3. Rozporządzenie Rady (WE) nr 686/97 z dnia 14 kwietnia 1997 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2874/93 ustanawiające system kontroli nad wspólną polityką rybacką 4. Rozporządzenie Rady (WE) nr 2846/98 z dnia 17 grudnia 1998 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 ustanawiające system kontroli nad wspólną polityką rybacką 5. Rozporządzenie Rady (WE) nr 2870/95 z dnia 8 grudnia 1995 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 ustanawiające system kontroli nad wspólną polityką rybacką 6. Rozporządzenie Rady (WE) nr 2635/97 z dnia 18 grudnia 1997 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2847/93 w sprawie ustanowienia systemu kontroli nad wspólną polityką rybacką 7. Rozporządzenie Rady (WE) nr 2205/97 z dnia 30 października 1997 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 ustanawiające system kontroli nad wspólną polityką rybacką 8. Decyzja Rady 95/524/WE z dnia 5 grudnia 1995 r. zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i decyzję 89/631/EWG w sprawie ograniczenia czasowego niektórych projektów pilotażowych dotyczących stałego monitorowania położenia statków rybackich Wspólnoty oraz udziału Wspólnoty w ponoszeniu wydatków związanych z ich wdrożeniem 9. Rozporządzenie Rady 2792/99 z 17 grudnia 1999 r. określające szczegółowe zasady i ustalenia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybactwa, 10. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1813/2001 z dnia 14 września 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w sprawie warunków udzielania i cofania uznania organizacjom międzybranżowym, 11. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2318/2001 z dnia 29 listopada 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w sprawie udzielania uznania organizacjom producentów w sektorze rybołówstwa i akwakultury |

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 104/2000

z dnia 17 grudnia 1999 r.

w sprawie organizacji wspólnego rynku na produkty rybne i pochodzące z akwakultury

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności zaś art. 26, 36 oraz 37 tego Traktatu,

uwzględniając wniosek Komisji,¹

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁴

a także biorąc pod uwagę, co następuje:

ze względu na rozwój rynku, zachodzące w ostatnich latach zmiany w działalności rybackiej oraz niedociągnięcia stwierdzone podczas wdrażania przepisów obecnie obowiązujących, muszą zostać znowelizowane podstawowe regulacje dotyczące organizacji rynku na produkty rybne; z uwagi na liczbę i złożoność poprawek, jakie mają być dokonane, regulacji tych nie będzie cechowała klarowność niezbędna dla wszelkich przepisów, chyba że zostaną one całkowicie przeredagowane; rozporządzenie Rady (EWG) nr 3759/92 z dnia 17 grudnia 1992 w sprawie organizacji wspólnego rynku na produkty rybne i akwakultury⁵ powinno być zastąpione przez nowe rozporządzenie;

w celu uproszczenia regulacji i ułatwienia ich stosowania przez podmioty, których dotyczą, nowe rozporządzenie powinno również zawierać podstawowe, stosownie znowelizowane i uzupełnione postanowienia z rozporządzenia Rady (EWG) nr 105/76 z dnia 19 stycznia 1976 w sprawie uznawania organizacji producentów w sektorze rybołówstwa⁶, oraz z rozporządzenia Rady (EWG) nr 1772/82 z dnia 29 czerwca 1982 w sprawie ustalenia ogólnych zasad dotyczących rozciągnięcia niektórych regulacji przyjętych przez organizacje producentów w sektorze rybołówstwa⁷; dlatego też owe rozporządzenia powinny zostać uchylone;

wspólna polityka rolna, musi w szczególności obejmować wspólną organizację rynków produktów rolniczych, które mogą przybierać różne formy, w zależności od produktów jakich dotyczą;

w pewnych regionach przybrzeżnych Wspólnoty sektor rybołówstwa ma specjalne znaczenie dla gospodarki; ta gałąź gospodarki stanowi większą część dochodu rybaków z tych regionów; należy wprowadzić odpowiednie środki w celu zapewnienia stabilności rynku, wprowadzonych zgodnie z

¹ Dz.U. WE nr C 78, z 20.03.1999, str. 1.

² Opinia dostarczona dnia 2 grudnia 1999 r., jeszcze nie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym WE*.

³ Dz.U. WE. nr C 329, z 17.11.1999, str. 13.

⁴ Dz.U. WE. nr C 374, z 23.12.1999, str. 71.

⁵ Dz.U. WE nr L 388, z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 3318/94 Dz.U. WE nr L 350, z 31.12.1994, str. 15.

⁶ Dz.U. WE nr L 20, z 28.1.1976, str. 39. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3940/87 Dz.U. WE nr L 373, z 31.12.1987, str. 6.

⁷ Dz.U. WE nr L 197, z 06.07.1982, str. 1.

międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty, w szczególności z postanowieniami Światowej Organizacji Handlu w sprawie mechanizmów wspierania produkcji wewnętrznej oraz umów celnych;

produkcja oraz wprowadzanie na rynek produktów rybnych powinny uwzględniać potrzebę wspierania rybołówstwa zachowawczego; wspólna organizacja rynku dla tych produktów powinna obejmować takie środki, które zapewnią lepsze dostosowanie podaży do popytu, zarówno pod względem jakościowym jak też ilościowym, a także wzrost rentowności produktów, zarówno dla celu wymienionego powyżej, jak też, poprzez zapewnienie stabilnych cen rynkowych, w celu zwiększenia dochodów producentów;

jednym ze sposobów, w jaki należy dokonać wdrożenia wspólnej organizacji rynku, jest zastosowanie wspólnych standardów rynkowych w odniesieniu do produktów; zastosowanie tych standardów powinno mieć taki efekt, iżby produkty o niezadowalającej jakości nie znalazły miejsca na rynku, a także żeby nastąpiło ułatwienie stosunków handlowych opartych na uczciwej konkurencji, dzięki czemu nastąpi poprawa rentowności produkcji;

stosowanie owych standardów wymaga kontroli produktów, dla których zostały ustalone; z tego powodu należy wprowadzić odpowiednie przepisy by zapewnić taką kontrolę;

stale rozszerzający się asortyment, w szczególności świeżych i schłodzonych produktów rybnych, powoduje konieczność zapewnienia konsumentom minimalnej ilości informacji o głównych cechach tych produktów, na państwach członkowskich spoczywa odpowiedzialność stworzenia w tym celu listy zatwierdzonych nazw, stosowanych na ich terytorium w odniesieniu do obrotu danymi produktami;

organizacje producentów stanowią kręgosłup wspólnej organizacji rynku, zdecentralizowane działania, które mają zapewnić na własnym poziomie; wobec coraz większej koncentracji popytu, koncentracja podaży poprzez owe organizacje stanowi obecnie w znacznie większym stopniu konieczność ekonomiczną, mającą na celu wzmocnienie pozycji producentów na rynku; taka koncentracja powinna być dobrowolna i istotna w odniesieniu do rozmiaru i skuteczności usług oferowanych przez organizacje producentów swoim członkom; należy ustanowić wspólne kryteria, na podstawie których organizacja producentów mogła zostać uznana przez państwo członkowskie; organizacja producentów nie powinna być uznana przez państwo członkowskie za zdolną do przyczynienia się do osiągnięcia celów wspólnej organizacji rynku, jeżeli jej postanowienia statutowe nie nakładają na nią samą i jej członków pewnych obowiązków;

inicjatywy mające na celu poprawę jakości produktów rybnych, zgłaszane przez organizacje producentów, powinny być wspierane poprzez udzielenie szczególnego uznania dla danych organizacji, z zachowaniem określonych warunków;

w celu wspierania działalności organizacji producentów, a także zapewnienia większej stabilności rynku, państwom członkowskim powinno się umożliwić, pod pewnymi warunkami, rozszerzenie przepisów przyjętych przez daną organizację w regionie wobec swoich członków, na wszystkich państwach trzecich zbywających towary na rynku w ściśle określonym regionie, szczególnie w odniesieniu do produkcji oraz wprowadzania produktów na rynek, łącznie z działaniami interwencyjnymi; ta procedura podlega kontroli Komisji, która może, w pewnych okolicznościach, uznać takie rozszerzenie za nieważne;

zastosowanie wyżej opisanego systemu pociąga za sobą koszty ponoszone przez organizację, której przepisy rozszerzono; dlatego też państwa trzecie powinny partycypować w tych kosztach; państwa

członkowskie powinny mieć również możliwość przyznania rekompensaty uczestnikom rynku w zakresie tych produktów, które choć spełniały wymagania standardów rynkowych, nie mogą być sprzedawane i które wycofano z rynku;

w każdym razie należy przyjąć przepisy zapewniające, by organizacje producentów nie miały pozycji dominującej we Wspólnocie;

w celu osiągnięcia racjonalnego i zachowawczego wykorzystania zasobów, organizacje producentów powinny ukierunkować działania produkcyjne swoich członków tak aby spełniały wymagania rynku, a także tworzyć warunki, zapewniające ich członkom możliwie najwyższą rentowność połowów, szczególnie w odniesieniu do gatunków objętych ograniczeniami kwotowymi; z tych też względów należałoby zażądać od organizacji producentów określenia i dostarczenia właściwym władzom na początku każdego roku połowowego proponowanego programu planowania podaży i wcześniejszego ustalenia dostaw produktów od członków, a także, jeśli to stosowne, określenia szczególnych zasad w odniesieniu do produktów, z którymi zazwyczaj wiążą się problemy przy wprowadzaniu na rynek;

zważywszy na koszty, które poniosą organizacje producentów przy wypełnianiu powyższych zobowiązań, uzasadnione jest przyznanie tym organizacjom współmiernych rekompensat na czas ograniczony;

państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyznawania organizacjom producentów dodatkowej pomocy w ramach programów operacyjnych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2792/1999 z dnia 17 grudnia 1999 określającym dokładne zasady i ustalenia w zakresie pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa¹;

organizacje międzybranżowe, powołane z inicjatywy jednostek, bądź istniejących już grup działających osób, mogą przyczynić się, jeśli stanowią znaczącą część członków różnych grup zawodowych sektora produktów rybołówstwa, do lepszego rozpoznania rzeczywistych warunków na rynku oraz zapewnić podejście handlowe, które poprawi poziom raportowania jak również organizację produkcji, prezentację produktów i obrót rynkowy; działalność takich organizacji może generalnie przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w art. 33 Traktatu, a w szczególności celów niniejszego rozporządzenia; właściwe jest, aby od momentu zdefiniowania istotnych form działania, udzielić stosownego uznania takim organizacjom, które podejmują praktyczne działania w celu osiągnięcia powyższych celów; należy zapewnić, z zastrzeżeniem pewnych warunków, możliwość rozszerzenia regulacji przyjętych przez organizacje międzybranżowe oraz dzielenia ponoszonych kosztów, wynikających z takiego rozszerzenia; ta procedura podlega kontroli Komisji, która może, w pewnych okolicznościach, uznać takie rozszerzenie za nieważne;

powinny zostać sprecyzowane warunki, na których porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki organizacji międzybranżowych mogą zostać wyłączone spod działania art. 1 rozporządzenia Rady nr 26²;

w celu podołania sytuacjom rynkowym, które w przypadku niektórych produktów rybnych, mających szczególnie wpływ na dochody producentów, mogą doprowadzać do cen powodujących zakłócenia na rynku Wspólnoty, dla każdego takiego produktu musi być ustalona na każdy rok połowowy, z uwzględnieniem najnowszych danych technicznych, cena sugerowana [guide price],

¹ Dz.U. WE nr L 337, z 30.12.1999, str.10.

² Rozporządzenie nr 26 w sprawie stosowania niektórych przepisów o konkurencji w produkcji i obrocie artykułami rolnymi. Dz.U. WE nr 30, z 20.04.1962, str. 993/62. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie nr 49 Dz.U. WE nr 53, z 01.07.1962, str. 1572/62.

bądź w przypadku tuńczyka Wspólnotowa cena producenta [Community producer price] która jest reprezentatywna dla rejonów produkcji w ramach Wspólnoty i która będzie wykorzystywana do określenia poziomów cen interwencyjnych na rynku; mając to na względzie, cena sugerowana musi być tak ustalana, aby odzwierciedlała rzeczywiste warunki na rynku i zapobiegała nadmiernym różnicom cen w kolejnych latach połowowych; cena sugerowana jest głównym wskaźnikiem, na którym bazują pakiety innych środków interwencyjnych; Rada, działając na wniosek Komisji, przyjmie stosowne środki dla osiągnięcia tego celu;

w celu ustabilizowania cen, organizacje producentów powinny być zdolne do interwencji na rynku, głównie poprzez stosowanie cen, poniżej których produkty ich członków powinny być wycofane z rynku;

w ściśle określonych przypadkach i w pewnych warunkach, właściwym jest wspieranie działalności organizacji producentów przez udzielanie rekompensaty finansowej za ilości definitywnie wycofanych z rynku produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi;

jednak ten rodzaj interwencji organizacji producentów musi być ograniczony do lokalnej nadwyżki podaży, której rynek nie jest zdolny wchłonąć oraz, której nie można uniknąć środkami innego rodzaju; dlatego rekompensata finansowa musi być ograniczona do niedużej wielkości produkcji;

w celu zachęcenia rybaków do dostosowania dostaw do wymagań rynku, należy przyjąć przepisy dla różnych poziomów rekompensaty finansowej zależnej od wielkości wycofanych z rynku;

zastosowanie wszystkich nowych środków wdrożonych niniejszym rozporządzeniem umożliwi organizacjom producentów znaczne ograniczenie łącznych wielkości wycofanych z rynku; dlatego też uzasadnione jest stopniowe redukcje zarówno wielkości uprawniających do rekompensaty finansowej jak też poziomu rekompensaty w ramach okresu przejściowego;

w przypadku wystąpienia poważnych zakłóceń na rynku, powinny zostać przyjęte stosowne regulacje, zmieniające warunki przyznawania rekompensat za wycofane z rynku wielkości;

ze względu na niedostatek pewnych gatunków należy, gdzie to możliwe, unikać niszczenia ryb, które zostały wycofane z rynku; w tym celu dla pewnych ilości produktów świeżych wycofanych z rynku, należy udzielić pomocy na ich przetwarzanie, konserwowanie i magazynowanie z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi; wszystkie gatunki które mogą ulec wycofaniu z rynku powinny podlegać takim środkom; ten mechanizm, będący zarazem formą interwencji jak też środkiem zwiększenia rentowności produktów rybnych powinien być łatwiej dostępny dla organizacji producentów niż całkowite wycofanie produktu z rynku; dlatego też wielkości objęte tym mechanizmem powinny zostać zwiększone;

dla niektórych gatunków regionalne różnice w cenach są takie, że nie pozwalają obecnie na ich pokrywanie według systemu udzielania rekompensaty finansowej organizacjom producentów; jednakże w celu wspierania większej stabilności rynku na odnośne produkty, z należnym uwzględnieniem ich cech charakterystycznych i różnorodnych warunków typowych dla ich produkcji i sprzedaży, owe produkty powinny być objęte systemem wsparcia cenowego Wspólnoty, dostosowanym do ich specyficznego znaczenia, bazującym na stosowaniu ceny wycofania, ustalonej niezależnie przez organizacje producentów i przyznawaniu zryczałtowanej subwencji, przy spełnianiu określonych warunków, tym organizacjom w odniesieniu do produktów, które zostały poddane niezależnym działaniom interwencyjnym;

powinny zostać przyjęte postanowienia dla szczególnego systemu pomocowego na niektóre

produkty mrożone na morzu, w formie wsparcia dla prywatnych magazynów składowych dla takich produktów, z zastosowaniem określonych limitów i warunków, przy założeniu, że produktów nie można zbyć na rynku po cenie przewyższającej cenę ustaloną na poziomie Wspólnoty;

spadek cen na importowane tuńczyki dla przemysłu konserwowego może zagrozić poziomowi dochodu producentów tuńczyka ze Wspólnoty; dlatego, kiedy to niezbędne, należy przyjąć regulacje dla udzielenia tym producentom rekompensaty; w celu zrationalizowania obrotu rynkowego jednolitym produktem, możliwość przyznawania dodatku wyrównawczego powinna być zapewniona tylko organizacjom producentów spełniającym pewne warunki;

w celu zniechęcenia do ponadnormalnego zwiększania produkcji tuńczyka, co wiązałoby się ze wzrostem kosztów, należy zapewnić możliwość wprowadzenia ograniczeń, w ramach których dodatek może być przyznawany organizacjom producentów, z uwzględnieniem warunków podaży odnotowanych na rynku Wspólnoty, zaś kryteria uruchamiania tego systemu powinny zostać ponownie przeanalizowane;

celem oszacowania czy w ramach rynku Wspólnoty istnieje sytuacja związana z trendem cen rynku światowego na tuńczyka, która nakazywałaby wypłacanie dodatku wyrównawczego, należy dokonać sprawdzenia czy spadek cen na rynku Wspólnoty wywodzi się ze spadku cen importowych;

stosowanie opłat wspólnej taryfy celnej na pewne produkty z tuńczyka jest całkowicie zawieszono; skoro produkcja tuńczyka we Wspólnocie jest niewystarczająca, powinny być utrzymane warunki podaży porównywalnej z tymi, jakie panują w eksportujących państwach trzecich, w zakresie przemysłu przetwórstwa żywnościowego, wykorzystującego te produkty w sposób nie ograniczający rozwoju w związku z warunkami konkurencji międzynarodowej; jakiegokolwiek ujemne następstwa, jakie ten system może przedstawiać dla producentów tuńczyka we Wspólnocie mogą być wyrównane wypłaceniem rekompensaty przewidzianej na ten cel;

w celu zapewnienia wystarczających dostaw na rynek Wspólnoty surowców przeznaczonych dla przemysłu przetwórczego na warunkach, które umożliwiłyby mu zachowanie konkurencyjności, stosowanie opłat wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty powinno być zawieszono w całości bądź w części na czas nieokreślony;

jednakże określone powyżej zawieszenie opłat celnych nie powinno skutkować dostawami z państw trzecich, oferowanych po niespotykane niskich cenach; zakwalifikowanie do takiego zawieszenia powinno być zgodne z ceną referencyjną ustaloną zgodnie z regulacjami, które zostaną przyjęte;

gdyby nadzwyczajne okoliczności, spowodowane importem bądź eksportem, stałyby się przyczyną bądź groziły uniemożliwieniem realizacji celów określonych w art. 33 Traktatu, powinna istnieć możliwość wprowadzenia stosownych środków w handlu z państwami trzecimi, z równoczesnym respektowaniem międzynarodowych zobowiązań Wspólnoty;

doświadczenie wykazało, iż może zaistnieć konieczność bardzo szybkiego wprowadzenia regulacji, aby zapewnić odpowiednią podaż na rynku Wspólnoty oraz dla zapewnienia zgodności z międzynarodowymi przedsięwzięciami Wspólnoty; w celu umożliwienia Wspólnocie rozwiązywania takich sytuacji przy całej wymaganej wytrzymałości, należy wprowadzić regulacje w zakresie procedur umożliwiających szybkie podejmowanie wymaganych środków;

przez udzielanie niektórych rodzajów pomocy, ustanowienie jednolitego rynku opartego na

wspólnym systemie cen mogłoby być zagrożone poprzez zapewnianie pewnego rodzaju pomocy; postanowienia Traktatu, mocą których pomoc udzielana przez państwa członkowskie może być sprawdzana, a ta, która jest sprzeczna ze wspólnym rynkiem, może zostać zakazana, powinny mieć zastosowanie do tej gałęzi gospodarki, jaką stanowi rybołówstwo;

wdrożenie niniejszego rozporządzenia wymaga ustanowienia i utrzymania systemu przekazywania informacji pomiędzy Komisją i państwami członkowskimi; należy określić koszty takiego systemu, których część będzie finansowana z budżetu Wspólnoty;

wydatki ponoszone przez państwa członkowskie w wyniku zobowiązań powstałych w wyniku stosowania niniejszego rozporządzenia powinny być finansowane przez Wspólnotę, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej¹;

wdrożenie niniejszej wspólnej organizacji musi także uwzględniać fakt, iż w interesie Wspólnoty leży ochrona łowisk rybackich, tak dalece, jak to możliwe; finansowanie środków obejmujących ilości ryb przekraczające te, które mogą być przydzielone państwom członkowskim, nie powinno być z tego względu dozwolone;

do obowiązków państw członkowskich należy przyjęcie wszystkich stosownych środków w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz zapobiegania i położenia kresu wszelkim nieprawidłowościom;

celem ułatwienia wdrożenia proponowanych przepisów, powinna istnieć procedura ustanawiająca ścisłą współpracę między państwami członkowskimi a Komisją w ramach komitetu zarządzającego;

środki niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z Decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 ustanawiającą procedury wykonywania uprawnień przekazanych Komisji²;

wspólna organizacja rynku produktów rybołówstwa musi równocześnie odpowiednio uwzględniać cele ustanowione w art. 33 i 131 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym ustanawia się wspólną organizację rynku na produkty rybołówstwa, obejmującą system cen i handlu oraz wspólnych przepisów w sprawie konkurencji.

Dla celów niniejszego rozporządzenia wyrażenie:

- „producent” oznacza osobę fizyczną bądź prawną, która wykorzystuje środki produkcji do wytwarzania produktów rybnych z zamiarem pierwszego wprowadzenia ich na rynek,
- „produkty rybne” obejmuje zarówno produkty pochodzące z połowów na morzu bądź na wodach śródlądowych oraz pochodzące z hodowli w zbiornikach wodnych (akwakultura), wymienione

¹ Dz.U. WE nr L 160, z 26.6.1999, str. 103

² Dz.U. WE nr L 184, z 17.7.1999, str. 23

poniżej.

| Kod CN | Opis |
|------------|---|
| (a) 0301 | Ryby żywe |
| 0302 | Ryby, świeże lub schłodzone, z wyłączeniem filetów rybnych i innego mięsa rybnego z poz. nr 0304 |
| 0303 | Ryby, mrożone, z wyłączeniem filetów rybnych i innego mięsa rybnego z poz. nr 0304 |
| 0304 | Filety rybne i inne mięso rybne (w postaci rozdrobnionej, czy też nie) świeże, schłodzone lub mrożone |
| (b) 0305 | Ryby, suszone, solone lub w solance; ryby wędzone, czy to ugotowane, czy też nie przed lub w trakcie procesu wędzenia; mączki, mąki i granulat z ryb, przydatne do spożycia przez ludzi |
| (C) 0306 | Skorupiaki z pancerzami lub bez pancerzy, żywe, świeże, schłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; skorupiaki w pancerzach, gotowane na parze albo gotowane w wodzie, schłodzone lub nie schłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; mączki, mąki i granulat z ryb, przydatne do spożycia przez ludzi |
| 0307 | Mięczaki, w muszli lub bez muszli, żywe, świeże, schłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; bezkręgowce wodne inne niż skorupiaki i mięczaki, żywe, świeże, schłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; mączki, mąki i granulat z bezkręgowców wodnych innych niż skorupiaki, przydatne do spożycia przez ludzi |
| (d) | Produkty zwierzęce, nigdzie w innym miejscu nie wyszczególnione lub zawarte; martwe zwierzęta z rozdziału 1 lub 3, nie przydatne do spożycia przez ludzi: - Inne - - Produkty z ryb lub skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych; zwierzęta martwe z rozdziału 3: |
| 0511 91 10 | - - Odpady rybne |
| 0511 91 90 | - - - Inne |
| (e) 1604 | Ryba trwale przygotowana lub konserwowana; kawior i substytuty kawioru przygotowane z ikry rybnej |
| (f) 1605 | Skorupiaki, mięczaki i inne bezkręgowce wodne, trwale przygotowane lub konserwowane |
| (g) | Wyroby z ciasta (pasta), gotowane lub nie, albo nadziewane lub nie (mięsem lub inną substancją), albo inaczej przygotowane, tak jak spaghetti, makarony, kluski, lasagne, knedle (gnocchi), pierożki (ravioli, canelloni); kus-kus, przygotowane trwale lub nie: - Niegotowane wyroby z ciasta (pasta), nie nadziewana ani inaczej przygotowywana: |
| 1902 20 | - Nadziewane wyroby z ciasta (pasta), gotowane lub nie, albo inaczej przygotowane: |
| 1902 20 10 | - -Zawierające ponad 20% wagowo ryby, skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych |
| (h) | Mączki, mąki i granulat z mięsa lub jego odpadów, z ryb lub skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych, nie nadający się do spożycia przez ludzi; skwarki: |

| | |
|------------|--|
| 2301 20 00 | - Mączki, mąki i granulat z ryb lub skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych |
|------------|--|

TYTUŁ I

STANDARDY OBROTU RYNKOWEGO ORAZ INFORMACJE DLA KONSUMENTÓW

ROZDZIAŁ 1

STANDARDY OBROTU RYNKOWEGO

Artykuł 2

1. Wspólne standardy obrotu rynkowego oraz zakres tych standardów mogą być określone dla produktów objętych listą z art. 1 lub do grup tych produktów; standardy te w szczególności mogą obejmować klasyfikację według jakości, wielkości lub wagi (masy), opakowania, prezentacji i etykietowania.
2. Kiedy standardy obrotu rynkowego zostaną wydane, wtedy produkty do których te normy mają zastosowanie, nie mogą być wystawiane do sprzedaży, oferowane do sprzedaży, sprzedawane lub w inny sposób zbywane na rynku, dopóki nie będą zgodne z tymi standardami, z wyjątkiem specjalnych przepisów, które mogą być przyjęte w zakresie handlu z państwami trzecimi.
3. Standardy obrotu rynkowego i przepisy szczególne dotyczące ich stosowania, łącznie ze szczególnymi zasadami o których mowa w ust. 2, zostaną przyjęte przez Radę zgodnie z procedurą określoną w art. 38 . ust. 2.

Artykuł 3

1. Produkty, dla których zatwierdzono wspólne standardy obrotu rynkowego, podlegać będą inspekcji dokonywanej przez państwa członkowskie pod kątem zgodności z tymi standardami.

Taka inspekcja może być dokonywana na wszystkich etapach obrotu rynkowego i podczas transportu.
2. państwa członkowskie podejmą odpowiednie kroki w celu wprowadzenia odpowiedzialności prawnej za pogwałcenie art. 2.
3. Nie później niż w miesiąc po wejściu w życie każdego ze standardów obrotu rynkowego, państwa członkowskie prześlą pozostałym państwom członkowskim oraz Komisji nazwę i adres organów właściwych do dokonywania inspekcji każdego produktu lub grupy produktów, dla których przyjęto owe standardy.
4. Szczegółowe przepisy dotyczące zastosowania ust. 1 zostaną przyjęte w koniecznym zakresie, zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2, ze szczególnym uwzględnieniem koniecznych środków zapewniających koordynację pracy organów inspekcyjnych oraz jednolitość interpretacji i stosowania wspólnych standardów obrotu rynkowego.

ROZDZIAŁ 2

INFORMACJE DLA KONSUMENTÓW

Artykuł 4

1. Bez wpływu na stosowanie postanowień rozporządzenia 79/112/EWG¹, produkty, o których mowa w art. 1 ust. a), b) i c) nie mogą być oferowane do sprzedaży detalicznej ostatecznemu konsumentowi, bez względu na sposób wprowadzenia na rynek, chyba że właściwe oznakowanie bądź etykieta będzie wskazywać:

- a) handlowe określenie gatunku;
- b) sposób wyprodukowania (złowione na morzu, wodach śródlądowych bądź wyhodowane);
- c) rejon połowu

Te wymagania nie dotyczą jednak niewielkich ilości produktów zbywanych bezpośrednio konsumentom przez rybaków bądź producentów akwakultury.

2. Dla realizacji postanowień ust. 1 lit. a) państwa członkowskie nie później niż do 1 stycznia 2002 sporządzą i opublikują listę handlowych określeń gatunków, przyjętych na ich terytorium, przynajmniej w odniesieniu do wszystkich gatunków wymienionych w zał. I-IV niniejszego rozporządzenia. Lista będzie zawierać naukowe określenie każdego gatunku, nazwę w języku urzędowym lub językach urzędowych danego państwa członkowskiego, oraz, gdzie stosowne, inną nazwę bądź nazwy przyjęte bądź dopuszczalne lokalnie bądź regionalnie.

3. państwa członkowskie zawiadomią Komisję w sprawie listy handlowych określeń gatunków o których mowa w ust. 2 co najmniej 2 miesiące naprzód przed datą określoną w ust. 2. państwa członkowskie uznają handlowe określenia gatunków sporządzone przez inne państwa członkowskie w tym samym języku.

4. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego art. zostaną przyjęte, w koniecznym zakresie, zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2.

TYTUŁ II

ORGANIZACJE PRODUCENTÓW

ROZDZIAŁ I

WARUNKI UZYSKANIA, UDZIELENIE ORAZ COFNIĘCIE UZNANIA DLA ORGANIZACJI PRODUCENTÓW

Artykuł 5

1. Dla celów niniejszego rozporządzenia "organizacja producentów" oznacza jakąkolwiek osobę prawną:

¹ Dyrektywa Rady 79/112/EWG z dnia 18 grudnia 1978 w sprawie dostosowywania przepisów prawnych państw członkowskich, związanych z etykietowaniem, prezentacją i reklamowaniem artykułów spożywczych przeznaczonych do sprzedaży ostatecznemu konsumentowi Dz.U. WE nr L 33, z 08.02.1979, str. 1. Dyrektywa zmieniona ostatnio przez Dyrektywę 97/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Dz.U. WE nr L 43, z 14.02.1997, str. 21.

a) powstała z własnej inicjatywy grupy producentów jednego bądź więcej produktów o których mowa w art. 1 ust. a), b) oraz c) w odniesieniu do produktów zamrożonych przygotowanych bądź przetwarzanych wtedy, gdy rzeczony czynności zostały wykonane na pokładzie jednostek rybackich;

b) powołaną w szczególności w celu zapewnienia, że połowy są wykonywane w racjonalny sposób oraz, że poprawione zostaną warunki sprzedaży produktów ich członków, przez podejmowanie następujących działań:

1. zachęcanie do planowania produkcji i jej dostosowania do popytu, również pod względem ilości, w szczególności poprzez wprowadzanie planów połowowych;

2. promowanie koncentracji podaży;

3. stabilizowania cen;

4. zachęcanie do stosowania metod połowowych, wspierających połowy zachowawcze;

c) której statut nakłada na jej członków - producentów obowiązki, w szczególności:

1. stosowania podczas połowów, produkcji i wprowadzania na rynek przyjętych przez nią zasad;

2. w przypadku, gdy rzeczony państwo członkowskie zdecydowało, iż niektóre bądź wszystkie kwoty połowowe i/lub stosowanie środków dotyczących nakładów połowowych znajdują się w gestii organizacji producentów, stosowania regulacji przyjętych przez organizację w tym właśnie celu;

3. zapewnienia, że każda jednostka połowowa należy tylko do jednej organizacji producentów z przeznaczeniem na jeden dany produkt bądź grupę produktów;

4. zbywania całej osiągniętej produkcji w zakresie produktu, odnośnie którego są członkami organizacji, poprzez tę organizację producentów; organizacja może jednak postanowić, że ten wymóg zostanie pominięty, jeśli produkty są zbywane zgodnie z powszechnymi zasadami które uprzednio ustanowiła;

5. dostarczania informacji wymaganych przez organizację producentów w celu określenia środków o których mowa w ust. 1 lit b), bądź wypełnienia zobowiązań statutowych, bądź dla celów statystycznych;

6. wpłacania składek finansowych przewidzianych w statucie na utworzenie i uzupełnienie funduszu interwencyjnego przewidzianego w art. 17 ust. 3;

7. pozostawania członkami organizacji przez co najmniej trzy lata od momentu jej uznania i zawiadomienia organizacji z co najmniej rocznym wyprzedzeniem o zamiarze jej opuszczenia;

d) której statut wprowadza:

1. procedury określania, przyjmowania i zmieniania zasad określonych w lit. c) podpunkt 1;

2. wyłączenie wszelkich form dyskryminacji jej członków, szczególnie ze względu na przynależność państwową, bądź miejsce prowadzenia działalności;

- 3.nakładanie na członków obowiązku opłacania składek potrzebnych do finansowania organizacji producentów;
 - 4.regulacje umożliwiające członkom - producentom demokratyczną kontrolę organizacji i jej decyzji;
 - 5.kary za niewypełnianie obowiązków wynikających ze statutu, w szczególności za niepłacenie składek, a także niewypełnianie obowiązków wynikających z zasad określonych przez organizację producentów;
 - 6.zasady przyjmowania nowych członków;
 - 7.zasady księgowości i zasady budżetowe konieczne dla działania danej organizacji, łącznie z prowadzeniem odrębnych kont dla działań, w związku z którymi zostało udzielone uznanie;
- e) która została uznana przez państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 2.
2. państwa członkowskie uznają za organizacje producentów dla celów niniejszego rozporządzenia wszystkie grupy producentów, które mają swą oficjalną główną siedzibę na ich terytorium, które są wystarczająco aktywne gospodarczo na ich terytorium i które wystąpią o udzielenie takiego uznania, pod warunkiem, że:
 - a) spełniają warunki określone w ust. 1 oraz przedstawią niezbędne dowody, łącznie z udokumentowaniem, że posiadają wymaganą minimalną liczbę członków - producentów bądź pokrywają wymaganą minimalną wielkość produkcji zbywalnej na rynku;
 - b) zostanie w stopniu wystarczającym udokumentowane, że mogą właściwie wykonywać swe działania, zarówno z uwzględnieniem okresu czasu jak też efektywności;
 - c) posiadają wymagany status prawny w świetle prawodawstwa krajowego;
 3. Organizacje producentów nie mogą zajmować dominującej pozycji na danym rynku, chyba że jest to niezbędne dla wykonania celów podanych w art. 33 Traktatu.
 4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego art. zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie:
 - a) podejmą decyzje, czy udziela uznanie w terminie trzech miesięcy od chwili złożenia wniosku ze wszystkimi niezbędnymi dokumentami;
 - b) będą przeprowadzać w regularnych odstępach kontrole, aby upewnić się, czy organizacje producentów spełniają warunki i wymagania dla udzielenia uznania; uznanie organizacji producentów może zostać cofnięte, jeśli warunki określone w art. 5 nie są spełniane bądź jeśli uznanie bazuje na nieprawidłowych informacjach; jeżeli organizacji udzielono uznania bądź odnosi ona korzyści z uznania uzyskanego nieuczciwymi środkami, uznanie zostanie natychmiast cofnięte z mocą wsteczną;

- c) powiadomią Komisję w terminie dwóch miesięcy o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia, odmowy udzielenia bądź cofnięcia uznania.
2. Państwo członkowskie udzieli uznania organizacji producentów, która ma swą oficjalną siedzibę główną na jego terytorium, choć niektórzy z jej członków posiadają obywatelstwo innego bądź innych państw członkowskich, pod warunkiem że zostaną spełnione wymagania określone w art. 5.
- Państwa Członkowskie, których obywatele są członkami organizacji producentów założonej na terytorium innego państwa członkowskiego ustanowią, w porozumieniu z owym Państwem, współpracę administracyjną konieczną do przeprowadzania kontroli działalności rzeczony organizacji.
3. Państwa członkowskie mogą udzielić uznania pojedynczej organizacji producentów wyłącznie na szczególny rejon połowowy, jeśli uznają ją za reprezentatywną stosownie do kryteriów określonych na podstawie art. 7 ust. 1.
4. Państwa członkowskie mogą udzielić uznania związkowi organizacji producentów pod warunkiem, że spełnia on warunki określone w art. 5. Postanowienia art. 9 i 10 nie będą się odnosić to takich związków.
5. W celu zapewnienia, że spełniane są postanowienia art. 5 i ust. 1 lit. b) niniejszego art., Komisja przeprowadzi kontrole i w świetle wyników tych kontroli, może zażądać, gdzie będzie to stosowne, aby państwo członkowskie cofnęło uznanie.
6. Na początku każdego roku Komisja opublikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* seria „C” listę organizacji producentów uznanych w ciągu poprzedniego roku, oraz tych, którym w tym samym okresie zostało cofnięte uznanie.
7. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, a w szczególności warunki cofnięcia uznania, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2.

ROZDZIAŁ 2

ROZSZERZENIE ZASAD NA NIE-CZŁONKÓW

Artykuł 7

1. Jeśli organizacja producentów zostaje uznana jako reprezentatywna w zakresie produkcji i obrotu rynkowego w jednym miejscu wyładunku lub w większej liczbie takich miejsc w państwie członkowskim i składa wnioski do właściwych władz krajowych, rzeczony państwo członkowskie może zobowiązać producentów, którzy nie są członkami organizacji i którzy zbywają jakiegokolwiek produkty o których mowa w art. 1 w granicach obszaru dla którego dana organizacja producentów jest reprezentatywna, by zastosowali się do:
- a) przepisów dotyczących produkcji i obrotu rynkowego przyjętych przez organizację w celu realizacji celów określonych w art. 5 ust. 1 lit. b).
 - b) przepisów przyjętych przez daną organizację w sprawie wycofania z obrotu rynkowego oraz refundacji w zakresie produktów świeżych i schłodzonych, ujętych w lit. a) oraz c) ust. 2 art. 1.

Jednakże, przepisy mogą być rozszerzone na nie-członków w przypadku produktów wymienionych w zał. I, jedynie tak dalece, by cena stosowana przez organizację producentów stanowiła cenę wycofania, bądź ceną zbytu Wspólnoty, z zastosowaniem marginesu tolerancji określonego w art. 21 ust. 1 lit. a).

państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że rozszerzenie zasad, o których mowa w lit. a) i b) może nie dotyczyć pewnych kategorii sprzedaży.

2. Przepisy, które uznano za bezwzględnie obowiązujące zgodnie z ust. 1 będą dotyczyć pierwszej sprzedaży produktów na rynku przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy i na regionalnie ograniczonym obszarze.

3. państwa członkowskie bezzwłocznie powiadomią Komisję o przepisach, które postanowiły uczynić bezwzględnie obowiązującymi zgodnie z ust. 1.

Jeśli Komisja nie ma pewności co do ważności decyzji w odniesieniu do przypadków poruszonych w ust. 4, kiedy rozszerzenie musi być uznane za nieważne, w terminie jednego miesiąca od chwili otrzymania danego powiadomienia może zwrócić się do rzeczonoego państwa członkowskiego o zawieszenie stosowania tej decyzji w całości lub w części. W takim wypadku i w terminie dwóch miesięcy od tej daty Komisja:

– potwierdzi, że przepisy, o których powiadomiono, mogą stać się bezwzględnie obowiązujące,

albo

– w uzasadnionej decyzji uzna rozszerzenie przepisów, o którym postanowiło państwo członkowskie, za nieważne, na podstawie jednej z okoliczności o których mowa w ust. 4 lit. a) i b). W takim wypadku decyzja Komisji będzie stosowana od daty, w której żądanie zawieszenia przepisów zostało przesłane do państwa członkowskiego.

4. Komisja uzna rozszerzenie o którym mowa w ust. 1 za nieważne:

a) jeśli uzna, że zakwestionowane rozszerzenie może naruszać wolności handlu, lub że zagrożone są przez to cele wymienione w art. 33 Traktatu;

b) jeśli uzna, że art. 81 ust. 1 Traktatu dotyczy przepisu, co do którego postanowiono o rozszerzeniu na innych producentów.

5. Na podstawie kontroli ex post Komisja może w każdym czasie stwierdzić zaistnienie przypadków nieważności zgodnie z ust. 4 i uznać rzeczono rozszerzenie za nieważne.

6. Komisja bezzwłocznie poinformuje pozostałe państwa członkowskie na każdym etapie postępowania określonego w ust. 3, 4 i 5.

7. państwa członkowskie podejmą wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia zgodności z przepisami o których mowa w ust. 1. Będą natychmiast informować Komisję o podjętych środkach.

8. Tam gdzie stosuje się postanowienia ust. 1, rzeczono państwo członkowskie może zdecydować,

czy nie-członkowie są zobowiązani do zapłaty organizacji równowartości całości lub części opłaty jaką płać członkowie organizacji producentów, w takim zakresie, w jakim opłaty te są przeznaczone na pokrycie kosztów administracyjnych wynikających ze stosowania systemu o którym mowa w ust. 1

9. W razie zastosowania postanowień ust. 1, Państwa Członkowskie, gdzie to niezbędne poprzez agendy organizacji producentów, dokonają wycofywania produktów nie spełniających wymagań określonych w przepisach o obrocie rynkowym, albo tych, które nie mogły być sprzedane w cenie co najmniej równej cenie wycofania.

10. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 8

1. W razie zastosowania art. 7 ust. 1, państwo członkowskie może przyznać rekompensatę producentom nie będącym członkami organizacji, a którzy wykonują swą działalność we Wspólnocie, za produkty, które:

– stosownie do art. 7 ust. 1 lit. a) nie mogą być przedmiotem obrotu rynkowego,

albo

– stosownie do art. 7 ust. 1 lit. b) zostały wycofane z rynku.

Rekompensata będzie przyznawana bez różnicowania co do obywatelstwa lub miejsca prowadzenia działalności podmiotów ją otrzymujących. Nie może przekraczać 60% sumy uzyskanej poprzez zastosowanie wobec wycofanych ilości produktu:

– ceny wycofania ustalonej zgodnie z art. 20 na produkty wymienione w zał. I, części A i B,

lub

– ceny sprzedaży ustalonej zgodnie z art. 22 na produkty wymienione w zał. I, części C.

2. Koszty wynikające z przyznania rekompensaty o której mowa w ust. 1 ponosi odnośne państwo członkowskie.

ROZDZIAŁ 3

PLANOWANIE PRODUKCJI I OBROTU RYNKOWEGO

1. Na początku roku połowowego każda organizacja producentów przygotowuje i przesyła do właściwych władz państwa członkowskiego program operacyjny na dany rok połowowy dla gatunków wymienionych w zał. I, IV i V, uwzględniający:

a) strategię obrotu rynkowego, której będzie przestrzegać organizacja w celu dostosowania wielkości i jakości podaży do potrzeb rynku;

b) - plan połowów dla gatunków wymienionych w zał. I i IV, w szczególności dla gatunków objętych kwotami połowowymi, w wypadku, gdy dany gatunek ma znaczny udział w

wyłączonych połowach członków organizacji;

- plan produkcji dla gatunków wymienionych w zał. V;

c) specjalne środki zapobiegawcze, mające dostosować podaż gatunków, które zazwyczaj przedstawiają trudności z wprowadzeniem na rynek w czasie roku połowowego;

d) kary stosowane wobec członków organizacji, którzy naruszają postanowienia przyjęte w celu wprowadzania takich planów.

Programy operacyjne mogą być zmieniane w wypadku wystąpienia nieprzewidzianych okoliczności w trakcie roku połowowego, zaś zmiana powinna zostać zakomunikowana właściwym władzom państwa członkowskiego.

Nowo uznana organizacja producentów nie jest zobowiązana do ustalenia programu operacyjnego podczas pierwszego roku po udzieleniu uznania.

2. Programy operacyjne i wszystkie poprawki muszą uzyskać akceptację właściwych władz państwa członkowskiego

3. Bez wpływu na zastosowanie art. 6 ust. 1 lit. b) państwa członkowskie przeprowadzają stosowne kontrole w celu zapewnienia, że każda organizacja producentów wypełnia zobowiązania określone w ust. 1, i nakładają następujące kary w razie stwierdzenia, że te zobowiązania nie są wypełniane:

a) gdy organizacja producentów nie przygotowała programu operacyjnego na rok połowowy stosownie do ust. 1, nie otrzyma na dany rok połowowy żadnej pomocy finansowej przyznawanej na działania interwencyjne wykonywane zgodnie z Tytułem IV;

b) gdy organizacja producentów nie wprowadziła środków przewidzianych w programie operacyjnym, wtedy, na dany rok połowowy,

– w przypadku nie wprowadzenia środków po raz pierwszy zostanie przyznane tylko 75% pomocy finansowej na działania interwencyjne wykonywane zgodnie z Tytułem IV,

– w drugim stwierdzonym przypadku zostanie przyznane tylko 50% wspomnianej powyżej pomocy finansowej, oraz

– w dalszych przypadkach nie zostanie przyznana żadna z powyżej wymienionych wielkości pomocy finansowej.

Kary o których mowa w lit. a) i b) nie będą stosowane przed 1 stycznia 2002.

4. państwa członkowskie bezzwłocznie zawiadomią Komisję o przypadkach, w których został zastosowany ust. 3 lit. a) lub b).

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 10

1. Bez wpływu na udzielenie pomocy, która może zostać przyznana w celu zachęcenia do

tworzenia i ułatwiania działania organizacjom producentów w ramach art. 15 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2792/1999, państwa członkowskie mogą przyznać organizacjom producentów rekompensatę na czas określony w celu skompensowania kosztów wynikających z obowiązków nałożonych na nie w art. 9.

Organizacje producentów uznane przed 1 stycznia 2001 mogą otrzymywać takie rekompensaty przez 5 lat od tej daty.

Organizacje producentów uznane później mogą otrzymywać takie rekompensaty przez 5 lat, następujących po roku, w którym uzyskały uznanie.

2. Rekompensata, o której mowa w ust. 1 składa się z następujących elementów:

a) dla gatunków wymienionych w zał. I i IV, kwota proporcjonalna do liczby członkowskich jednostek połowowych, obliczana degresywnie zgodnie z metodą określoną w zał. VIIA, i zryczałtowana subwencja 500 EURO na gatunki objęte art. 9 ust. 1 lit. b), pierwszy akapit, łącznie do 10 gatunków;

b) dla gatunków wymienionych w zał. V, kwota proporcjonalna do stopnia reprezentatywności organizacji producentów, obliczana zgodnie z metodą określoną w zał. VIIB. Poziom reprezentatywności zostanie obliczony stosownie do procentowego udziału produkcji zbytej przez organizacje producentów w rejonie produkcji, który jest uznany za wystarczająco duży przez rzeczono państwo członkowskie na podstawie kryteriów ustalonych w celu udzielenia uznania przez państwo członkowskie.

3. państwa członkowskie wypłacą rekompensatę organizacji producentów w ciągu czterech miesięcy od zakończenia roku, na który została przyznana, jedynie jeśli stosowne władze sprawdziły, że otrzymujące ją organizacje wypełniły nałożone na nie w art. 9 obowiązki.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 11

państwa członkowskie mogą przyznać dodatkową pomoc organizacjom producentów, które w ramach programów operacyjnych, o których mowa w art. 9 ust. 1 opracowały środki poprawy organizacji i funkcjonowania obrotu rybami jak również opracowały środki pozwalające na lepsze zrównoważenie podaży i popytu stosownie do rozporządzenia (WE) nr 2792/1999, a w szczególności art. 14 i 15 owego rozporządzenia.

Artykuł 12

1. państwa członkowskie mogą udzielić szczególnego uznania organizacjom producentów o których mowa w art. 5 ust. 1, które wprowadzają na rynek produkty objęte wspólnymi standardami obrotu rynkowego określonymi w Rozporządzeniu (WE) nr 2406/96¹ lub produkty akwakultury, gdy przedłożyły plan poprawy jakości tych produktów, który został zaakceptowany przez właściwe władze krajowe.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2406/96 z dnia 26 listopada 1996 określające wspólne standardy obrotu rynkowego na niektóre produkty rybne Dz.U. WE nr L 334, z 23.12.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Rozporządzeniem Komisji (EC) nr 323/97 Dz.U. WE nr L 52, z 22.02.1997, str. 8.

2. Podstawowym celem planów o których mowa w ust. 1 jest objęcie wszystkich faz produkcji i obrotu rynkowego. Takie plany powinny obejmować w szczególności:
 - istotną poprawę jakości produktów składowanych na pokładzie jednostek bądź podczas hodowli,
 - optymalne utrzymanie jakości podczas, oraz gdzie stosowne, połowu, wyładunku, wyciągania, manipulowania, transportu oraz wprowadzania produktów na rynek,
 - stosowania odpowiednich technik oraz know-how dla osiągnięcia powyższych celów,
 - opisanie planowanych środków, łącznie z badaniami przygotowawczymi, szkoleniami i inwestycjami.
3. państwa członkowskie prześlą Komisji plany przedłożone przez organizacje producentów. Takie plany nie mogą być zatwierdzone przez właściwe władze państwa członkowskiego zanim nie zostaną przesłane do Komisji i przed upływem kolejnych 60 dni, w którym to terminie Komisja może zażądać wprowadzenia zmian bądź odrzucić plan.
4. Szczególne uznanie udzielone organizacjom producentów na podstawie niniejszego artykułu stanowi warunek przyznania pomocy finansowej przewidzianej w art. 15 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2792/1999.
5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2

TYTUŁ III

MIĘDZYBRANŻOWE ORGANIZACJE I POROZUMIENIA

ROZDZIAŁ 1

WARUNKI PRYZNAWANIA ORAZ COFANIA UZNANIA ORGANIZACJOM MIĘDZYBRANŻOWYM

Artykuł 13

1. państwa członkowskie mogą uznać za organizacje międzybranżowe, w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, wszystkie osoby prawne utworzone na terytorium danych Państw, które to osoby złożą stosowny wniosek i które składają się z reprezentantów działalności związanych z produkcją i/lub handlem i/lub przetwórstwem produktów o których mowa w art. 1, pod warunkiem, że:
 - a) zostały ustanowione z inicjatywy wszystkich lub niektórych organizacji lub związków, które się na nie składają;
 - b) reprezentują znaczącą część produkcji oraz handlu i/lub przetwórstwa produktów rybnych oraz produktów przetworzonych z produktów rybnych w rzeczonym regionie lub regionach, i w przypadkach dotyczących więcej niż jednego regionu, mogą udowodnić minimalny poziom reprezentatywności w każdym regionie dla każdej z branż, które obejmują;
 - c) nie są same zaangażowane w działania związane z produkcją, przetwórstwem bądź wprowadzaniem na rynek produktów rybnych i produktów przetworzonych z produktów rybnych;

d) wykonują dwa bądź więcej z następujących działań w jednym bądź większej liczbie regionów Wspólnoty, pod warunkiem że występuje zgodność z regulacjami Wspólnoty, szczególnie w zakresie konkurencji, uwzględniania interesów konsumentów i pod warunkiem, że nie ograniczają poprawnego działania organizacji rynku:

- udoskonalanie wiedzy oraz zrozumienia zagadnień związanych z produkcją i rynkiem,
- wspieranie lepszej koordynacji sposobów wprowadzenia produktów rybnych na rynek, w szczególności poprzez analizy i badania rynku,
- badanie i opracowywanie technik wspomagających optymalizację funkcjonowania rynku, łącznie z technologiami informacyjnymi i komunikacyjnymi,
- opracowywanie standardowych umów zgodnych z regulacjami Wspólnoty,
- dostarczanie informacji i przeprowadzanie badań niezbędnych do skierowania produkcji w stronę produktów bardziej odpowiadającym wymaganiom rynku oraz gustom i oczekiwaniom konsumentów, w szczególności z uwzględnieniem jakości produktu oraz metod eksploatacji, które przyczynią się do zachowania zasobów,
- opracowywanie metod i instrumentów oraz organizowanie szkoleń w celu podniesienia jakości produktu,
- wykorzystywanie możliwości oraz jednoczesna ochrona: określenia pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych,
- ustalanie zasad dotyczących połowów oraz obrotu rynkowego produktami rybnymi, które są bardziej restrykcyjne niż przepisy Wspólnoty czy regulacje krajowe,
- pełniejsze wykorzystanie możliwości związanych z produktami rybnymi,
- promowanie produktów rybnych.

2. Przed udzieleniem uznania państwo członkowskie zawiadomi Komisję o organizacjach międzybranżowych, które złożyły wniosek o uznanie, dostarczając wszystkich istotnych informacji o swoich reprezentantach i ich zróżnicowanych aktywnościach, wraz z wszystkimi innymi informacjami niezbędnymi przy dokonaniu oceny.

Komisja może sprzeciwić się udzieleniu uznania w terminie dwóch miesięcy od chwili uzyskania notyfikacji.

3. Państwa Członkowskie:

- a) będą podejmować decyzje w sprawie udzielenia uznania w terminie trzech miesięcy od złożenia wniosku ze wszystkimi uzupełniającymi dokumentami;
- b) będą przeprowadzać regularne kontrole w celu stwierdzenia, czy organizacje międzybranżowe działają zgodnie z zasadami i warunkami udzielonego uznania;
- c) wycofają uznanie, jeśli:

- i) nieprzestrzegane będą zasady i warunki określone w niniejszym Rozporządzeniu;
 - ii) organizacja międzybranżowa naruszy którykolwiek z zakazów określonych w art. 14 bądź naruszy poprawne działanie organizacji rynku, bez wpływu na stosowanie innych kar przewidzianych niezależnie przez przepisy krajowe;
- d) zawiadomią Komisję w terminie dwóch miesięcy o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia uznania, odmowy oraz cofnięcia uznania.
4. Komisja sprawdzi, czy przestrzegane są przepisy ust. 1 oraz 3 lit. b) poprzez przeprowadzanie kontroli i może, w wyniku takich kontroli, zażądać od rzeczonoego państwa członkowskiego wycofania uznania.
 5. Uznanie stanowi upoważnienie do podejmowania działań wymienionych w ust. 1 lit. d), zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.
 6. Komisja opublikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* seria „C” listę uznanych organizacji międzybranżowych, wskazując gospodarczy rejon lub rejony ich działalności oraz działania które wykonują dla realizacji celów art. 15. Cofnięcie uznania również zostanie podane do wiadomości publicznej.
 7. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, a w szczególności zasady i warunki raportowania oraz okresy, w ramach których państwa członkowskie mają raportować Komisji o działalności organizacji międzybranżowych, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2.

ROZDZIAŁ 2

ZASADY I WARUNKI ZWIĄZANE Z POROZUMIENIAMI, DECYZJAMI ORAZ UZGODNIONYMI PRAKTYKAMI ORGANIZACJI MIĘDZYBRANŻOWYCH

Artykuł 14

Niezależnie od postanowień art. 1 rozporządzenia nr 26, art. 81 ust. 1 Traktatu nie dotyczy porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk uznanych organizacji międzybranżowych mających na celu wprowadzenie środków o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia, i które, bez wpływu na stosowanie środków przedsięwziętych przez organizacje międzybranżowe na podstawie szczególnych przepisów Wspólnoty nie będą:

- a) wprowadzać obowiązku stosowania cen sztywnych;
- b) prowadzić do rozdrobnienia w jakiegokolwiek formie rynków w obrębie Wspólnoty;
- c) stosować nierównych warunków w zakresie ekwiwalentnych transakcji z innymi partnerami handlowymi, tym samym utrudniając ich sytuację jako konkurentów;
- d) eliminować konkurencji w odniesieniu do podstawowych wielkości rzeczonych produktów;
- e) ograniczać konkurencji w jakikolwiek sposób, który nie byłby istotny dla osiągnięcia celów wspólnej polityki rybackiej w ramach wykonywanej działalności międzybranżowej.

ROZDZIAŁ 3

ROZSZERZENIE POROZUMIEŃ, DECYZJI ORAZ UZGODNIONYCH PRAKTYK NA PODMIOTY NIE BĘDĄCE CZŁONKAMI ORGANIZACJI [NIE-CZŁONKÓW]

Artykuł 15

1. Gdy międzybranżowa organizacja działająca w określonym regionie bądź regionach państwa członkowskiego zostanie uznana za reprezentatywną w zakresie produkcji, i/lub handlu i/lub przetwórstwa danego produktu, rzeczony państwo członkowskie może, na wniosek organizacji, uznać niektóre porozumienia, decyzje oraz uzgodnione praktyki przyjęte w ramach organizacji, za wiążące na czas określony dla innych uczestników rynku działających w rzeczonym regionie lub regionach, niezależnie, czy są to osoby indywidualne czy grupy, które nie należą do tej organizacji.
2. Organizacja międzybranżowa może zostać uznana za reprezentatywną w znaczeniu ust. 1, gdy obejmuje co najmniej dwie trzecie produkcji, i/lub handlu i/lub przetwórstwa danego produktu lub produktów w rzeczonym regionie bądź regionach państwa członkowskiego.

W przypadku, gdy zastosowanie rozszerzenia zasad organizacji na innych uczestników rynku obejmowałoby więcej niż jeden region, organizacja międzybranżowa musi wykazać swą reprezentatywność w każdej z branż, w której działa w każdym rzeczonym regionie.

3. Zasady, co do których można zażądać rozszerzenia na innych uczestników rynku:

a) muszą dotyczyć jednego z poniższych:

- informacji na temat produkcji i rynku,
- ostrzejszych regulacji dotyczących produkcji niż przepisy Wspólnoty bądź przepisy krajowe,
- opracowywania standardowych umów zgodnych z przepisami Wspólnoty,
- zasad obrotu rynkowego;

b) muszą obowiązywać od co najmniej roku;

c) mogą być wiążące przez okres nie dłuższy niż trzy lata gospodarcze (rynkowe);

d) nie mogą spowodować uszczerbku dla innych uczestników rynku działających w innych regionach państwa członkowskiego lub innych państw członkowskich.

Artykuł 16

1. państwa członkowskie bezzwłocznie powiadomią Komisję o przepisach, które postanowiły uczynić bezwzględnie obowiązującymi wobec wszystkich uczestników rynku w jednym lub wielu określonych regionach stosownie do art. 15 ust. 1. Komisja zadecyduje, że państwo członkowskie nie jest uprawnione do rozszerzania tych zasad, jeżeli:

a) uzna, że dane rozszerzenie zakłóci wolny handel bądź że zagrożone zostaną cele określone w art.

33 Traktatu; lub

b) uzna, że dane porozumienie, decyzja lub uzgodniona praktyka, które postanowiono rozszerzyć na innych producentów jest sprzeczne z postanowieniami art. 81 ust. 1 Traktatu;

c) uzna, że nie są przestrzegane postanowienia art. 15 niniejszego rozporządzenia.

Przepisy nie mogą zostać uznane za bezwzględnie obowiązujące przed upływem dwóch miesięcy od otrzymania zawiadomienia przez Komisję lub zanim Komisja nie wskaże w tym terminie, że nie ma żadnych zastrzeżeń co do rzeczonych przepisów.

2. Jeśli w wyniku kontroli ex post Komisja nie będzie miała pewności co do ważności rozszerzenia w związku z okolicznościami, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c), zażąda od rzeczonego państwa członkowskiego zawieszenia stosowania decyzji w całości lub w części. W takim wypadku i w terminie dwóch miesięcy od tej daty Komisja:

– zezwoli na zniesienie zawieszenia,

lub

– w ramach uzasadnionej decyzji uzna rozszerzenie zasad, o którym zadecydowało państwo członkowskie, za nieważne na podstawie jednej z okoliczności wspomnianych powyżej. W takim wypadku decyzja Komisji będzie obowiązywać od daty, w której żądanie zawieszenia tych przepisów zostało przesłane do państwa członkowskiego.

3. Komisja będzie informować Komitet o którym mowa w art. 38 ust. 1 na każdym etapie podejmowania decyzji związanej z rozszerzeniem porozumień międzybranżowych w ramach ust. 1 oraz jakiegokolwiek zawieszenia lub uchylecia obowiązujących przepisów w ramach ust. 2.

4. Gdy przepisy dotyczące jednego bądź więcej produktów zostaną rozszerzone i wykonywana jest przez uznaną organizację międzybranżową jedna bądź więcej aktywności, o których mowa w art. 15 ust. 3 lit. a) i działa to w ogólnym interesie gospodarczym tych uczestników rynku, których działania związane są z jednym bądź większą liczbą rzeczonych produktów, państwo członkowskie, które udzieliło organizacji uznania, może zadecydować, że jednostki lub grupy, nie będące członkami tej organizacji lecz jednak odnoszące korzyści z jej działania, zapłacą na rzecz organizacji równowartość całości lub części opłat wnoszonych przez członków organizacji, w takim zakresie, w jakim takie opłaty mają pokrywać koszty powstałe bezpośrednio w wyniku wykonywania rzeczonych działań.

TYTUŁ IV

CENY ORAZ INTERWENCJA

ROZDZIAŁ 1

CENY

Artykuł 17

Postanowienia ogólne

1. Dla produktów ujętych w zestawieniu z art. 1, organizacje producentów mogą ustalić cenę wycofania, poniżej której nie będą sprzedawać produktów dostarczonych przez ich członków.

W takim przypadku, na ilości wycofane z rynku, organizacje producentów:

- będą przyznawać członkom odszkodowanie w odniesieniu do produktów wymienionych w zał. I, w części A i B oraz w zał. IV, które odpowiadają standardom przyjętym zgodnie z art. 2,
- mogą przyznać członkom odszkodowanie w odniesieniu do innych produktów wymienionych w art. 1.

Dla każdego z produktów ujętych w zestawieniu z art. 1, maksymalny poziom ceny wycofania może zostać ustalony zgodnie z ust. 5.

2. Sposób rozdysponowania produktów wycofanych z rynkowego, zostanie określony przez organizację producentów w taki sposób, by nie kolidowało to z normalnym obrotem rynkowym produktami, o których mowa.

3. W celu sfinansowania tych zabiegów wycofania, organizacja producentów stworzy fundusz interwencyjny zasilany wpłatami określanymi na podstawie ilości produktu oferowanego do sprzedaży, albo alternatywnie, będzie stosować system wyrównawczy.

4. Organizacje producentów dostarczą następujące dane do władz krajowych, które przekażą je Komisji:

- lista produktów, dla których zamierzają uruchomić system opisany w ust. 1,
- okres, w ciągu którego będą miały zastosowanie ceny wycofania,
- proponowany i zastosowany poziom cen wycofania.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie procedurą określoną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 18

Cena wskaźnikowa

1. Przed rozpoczęciem roku połowowego, zostanie ustalona cena sugerowana na każdy produkt ujęty w zestawieniu z zał. I, oraz na każdy produkt lub grupę produktów ujętych w zestawieniu z zał. II.

Te ceny będą ważne w całej Wspólnocie i zostaną ustalone na każdy rok połowowy, lub na każdy z okresów, na które podzielono rok połowowy.

2. Cena wskaźnikowa będzie oparta na:

- przeciętnych cenach odnotowanych dla znaczącej części produkcji Wspólnoty na rynkach hurtowych lub w portach podczas trzech lat połowowych bezpośrednio poprzedzających rok, na który ustalana jest cena,

- uwzględnieniu trendów produkcji i przewidywanego popytu.

Przy ustalaniu ceny należy również uwzględnić potrzeby:

- ustabilizowania cen rynkowych i unikania tworzenia nadwyżek we Wspólnocie,
- pomocy wspierającej dochody producentów
- uwzględniania interesów konsumentów.

3. Rada, działając na wniosek Komisji, określi kwalifikowaną większością głosów poziom cen wskaźnikowych o których mowa w ust. 1.

Artykuł 19

Informowanie o cenach

1. Podczas całego okresu stosowania ceny wskaźnikowej, państwa członkowskie powiadomią Komisję o cenach na produkty, o których mowa w art. 18 ust. 1, odnotowanych na rynkach hurtowych lub w portach.
2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 20

Cena wycofania Wspólnoty

1. Dla każdego z produktów ujętego w zestawieniu z zał. I, części A i B, wspólnotowa cena wycofania będzie ustalana biorąc za podstawę świeżość, wielkość lub wagę oraz postać (prezentację) produktu, przez zastosowanie współczynnika przeliczeniowego do ceny wskaźnikowej, ustalonej na podstawie art. 18. Cena wycofania Wspólnoty nie może w żadnym przypadku przekroczyć 90% ceny wskaźnikowej.
2. Celem zapewnienia producentom dostępu do rynków na zadawalających warunkach, w strefach wyładunku, które są bardzo oddalone od głównych centrów konsumpcyjnych Wspólnoty, ceny o których mowa w ust. 1 mogą być ważone dla tych stref z zastosowaniem przelicznika dostosowawczego.
3. Procedury stosowania niniejszego artykułu, a szczególnie ustalanie procentu ceny wskaźnikowej służącej jako element kalkulowania cen wycofania Wspólnoty oraz określenie stref wyładunkowych o których mowa w ust. 2, jak również ustalanie cen, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2

ROZDZIAŁ 2

INTERWENCJA

Artykuł 21

Rekompensata finansowa za wycofanie

1. Państwa członkowskie udzielą finansowej rekompensaty organizacjom producentów, które wycofują produkty z rynku zgodnie z art. 17 w odniesieniu do produktów ujętych w zestawieniu z zał. I, części A i B, pod warunkiem, że:

a) Cena wycofania zastosowana przez te organizacje jest ceną wycofania Wspólnoty ustaloną zgodnie z brzmieniem art. 20, jednakże dozwolony jest margines tolerancji rozciągający się 10% poniżej i 10% powyżej tej ceny, który może zostać uwzględniony szczególnie z uwagi na sezonowe fluktuacje cen rynkowych;

b) Produkty wycofane odpowiadają standardom obrotu rynkowego przyjętym zgodnie z art. 2 i mają stosowną jakość, aby zostać zdefiniowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 2 ust. 3;

c) Cena wycofania o której mowa w punkcie a) jest stosowana przez cały rok połowowy do każdej odnośnej kategorii produktu. Jednakże od organizacji producentów, która zastosuje, jako jeden ze środków o których mowa w art. 5 ust. 1, zakaz połowu lub sprzedaży pewnych kategorii produktów, nie będzie wymagane zastosowanie ceny wycofania Wspólnoty na te kategorie produktów.

2. Rekompensata finansowa zostanie przyznana tylko wtedy, gdy wycofane z rynku produkty zostaną rozdysponowane na inne cele niż spożycie przez ludzi, lub w taki sposób, że nie będzie to kolidowało z normalnym obrotem rynkowym innych produktów.

3. Dla produktów o których mowa w ust. 1:

a) Rekompensata finansowa będzie równa:

i) 85% ceny wycofania zastosowanej przez odnośną organizację producentów, na ilości wycofane, które nie przekraczają 4% rocznych wielkości rzeczzonego produktu, wystawianego co roku na sprzedaż;

ii) na rok połowowy 2003, 55% ceny wycofania zastosowanej przez odnośną organizację producentów, na ilości, które przekraczają 4% a nie przekraczają 10% dla gatunków pelagicznych i odpowiednio 8% dla innych gatunków rocznych wielkości rzeczzonego produktu, wystawianego co roku na sprzedaż; na lata połowowe 2001 i 2002 te wielkości będą wynosiły odpowiednio 75% i 65%;

b) nie zostanie przyznana żadna rekompensata finansowa odnośnie wycofanych ilości przekraczających 10% dla gatunków pelagicznych i 8% dla innych gatunków wielkości wystawionych na sprzedaż przez każdą organizację producentów.

4. Dla celów obliczenia finansowej rekompensaty udzielanej organizacji producentów będzie brana pod uwagę produkcja wszystkich członków organizacji, łącznie z wielkościami wycofanymi z rynku przez inną organizację zgodnie z art. 7.

5. Rekompensata finansowa będzie zredukowana o wartość, ustaloną jako kwotę standardową, produktów przeznaczonych na inne cele niż spożycie przez ludzi, albo o czysty dochód z rozdysponowania produktów na cele spożycia przez ludzi, zgodnie z ust. 2. Powyższa wartość zostanie ustalona na początku roku połowowego. Jednakże wartość ta będzie odpowiednio dostosowana, jeśli wystąpią znaczące i długotrwałe zmiany cenowe na rynku Wspólnoty.

6. Gdy organizacja producentów dokona wycofania, o którym mowa w ust. 1, przyzna swoim członkom, za wielkości wycofane z rynku, odszkodowanie co najmniej równe sumie rekompensaty finansowej obliczanej zgodnie z ust. 3 lit. a), oraz dodatkowo kwotę równą 10% ceny wycofania stosowanej przez tę organizację.

Organizacja producentów może jednak, w ramach systemu kar wewnętrznych, przyznać swoim członkom niższe odszkodowanie niż określone w poprzednim ustępie, pod warunkiem że różnica zostanie przekazana do funduszu rezerwowego, z którego finansowane będą wyłącznie następane działania interwencyjne.

7. W przypadku wystąpienia poważnych zakłóceń na rynku, Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2, może podjąć działania w celu dostosowania postanowień ust. 3. Przyjęte środki będą obowiązywać nie dłużej niż sześć miesięcy.

8. Szczegółowe przepisy stosowania niniejszego artykułu, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 22

Cena zbytu Wspólnoty

Dla każdego z produktów ujętych w zestawieniu z zał. I, części C, cena zbytu Wspólnoty zostanie ustalona na tych samych zasadach, jakie przyjęto w art. 20 dla ustalania ceny wycofania.

Artykuł 23

Subwencje

Do udzielenia subwencji zostaną zakwalifikowane:

i) produkty ujęte w zestawieniu z zał. I, części A i B, wycofane z rynku po cenie wycofania o której mowa w art. 20,

ii) produkty ujęte w zestawieniu z zał. I, części C, które zostały wystawione do sprzedaży, ale w odniesieniu do których stwierdzono, że przy cenie zbytu Wspólnoty ustalonej w zgodności z treścią art. 22, nie znaleziono na nie nabywcy.

Dozwolony jest margines tolerancji, rozciągający się na 10% poniżej i 10% powyżej tych cen, który można wziąć pod uwagę szczególnie w związku z sezonowymi fluktuacjami cen rynkowych.

2. Tylko takie ilości zostaną uznane za kwalifikujące się do udzielenia subwencji, które:

a) zostały dostarczone przez producenta-członka organizacji,

b) spełniają określone wymagania w zakresie jakości, wymiaru i postaci (prezentacji),

c) są albo przetworzone w celu ich utrwalenia oraz składowane, albo konserwowane zgodnie z warunkami i na okres, który zostanie określony.

3. Dla każdego odnośnego produktu, subwencja zostanie przyznana tylko na ilości odpowiadające

do 18% ilości danych produktów wystawionych co roku na sprzedaż, pomniejszone o procentową wielkość o której mowa powyżej w odniesieniu do której wypłacono rekompensatę finansową na podstawie art. 21.

Kwota tej subwencji nie może przekraczać kwoty kosztów technicznych i finansowych związanych z operacjami, które są niezbędne dla utrwalania i składowania.

4. Metody przetwarzania o których mowa w niniejszym art., stanowią:

a) - zamrażanie,

- solenie,

- suszenie,

- marynowanie

oraz, gdzie stosowne,

- gotowanie i pasteryzacja;

b) filetowanie lub przycinanie, a gdzie stosowne, odgławianie, jeśli towarzyszy im jeden z procesów wymienionych w lit. a).

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 24

Niezależne wycofanie i subwencjonowanie przez organizacje producentów

1. Na produkty ujęte w zestawieniu z zał. IV, państwa członkowskie udzielają zryczałtowanej subwencji organizacjom producentów, które stosują interwencję zgodnie z art. 17, pod warunkiem, że:

a) rzeczony organizacje określą cenę wycofania, zwaną dalej "autonomiczną ceną wycofania", zanim rozpocznie się rok połowowy; organizacje producentów muszą stosować taką cenę przez cały rok połowowy; dopuszcza się tolerancję 10% poniżej i 10% powyżej; jednakże cena nie może przekraczać 80% wyważonej przeciętnej ceny odnotowanej na kategorii danego produktu na obszarze działania rzeczonych organizacji producentów w czasie ostatnich trzech lat połowowych;

b) wycofane produkty odpowiadają standardom obrotu rynkowego przyjętym zgodnie z art. 2 i mają stosowną jakość, aby zostać zdefiniowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 2 ust. 3;

c) udzielone odszkodowanie dla stowarzyszonych producentów w odniesieniu do produktów wycofanych z obrotu rynkowego równa się autonomicznej cenie wycofania zastosowanej przez organizacje producentów.

2. Zryczałtowana subwencja będzie udzielana na ilości wycofane z rynku, które były wystawione na sprzedaż zgodnie z art. 5 ust. 1 i które rozdysponowano w sposób nie godzący w normalne

rozdysponowanie produkcji.

3. Kwota zryczałtowanej subwencji stanowić będzie 75% autonomicznej ceny wycofania stosowanej podczas bieżącego roku połowowego, z tym, że kwota ta zostanie pomniejszona o wartość, zatwierdzona jako kwota standardowa, produktu rozdysponowanego w sposób przedstawiony w ust. 2.

4. Zryczałtowana subwencja zostanie również przyznana na ilości wycofane z rynku, które są albo przetworzone dla ich utrwalenia oraz składowane, albo konserwowane zgodnie z warunkami i na okres który zostanie określony. W tych przypadkach kwota subwencji zryczałtowanej nie może przekraczać kwoty kosztów technicznych i finansowych związanych z operacjami, które są niezbędne dla zabiegów utrwalania i składowania.

5. Wielkości produktów kwalifikujących się do zryczałtowanego subwencjonowania stosownie do ust. 2, nie może przekraczać 5% rocznych wielkości rzeczonych produktów wystawionych na sprzedaż zgodnie z art. 5 ust. 1.

Wielkości produktów kwalifikujących się do zryczałtowanego subwencjonowania zgodnie z ust. 2 i 4, nie może łącznie przekraczać 10% rocznych wielkości rzeczonych produktów wystawionych na sprzedaż, o których mowa w ustępie pierwszym.

6. Odnosne państwa członkowskie wprowadzą system kontroli zapewniający, że produkty, na które przysługuje zryczałtowane subwencjonowanie, faktycznie kwalifikowały się do otrzymania takiej pomocy.

Dla celów tego systemu kontroli, beneficjenci zryczałtowanej subwencji, będą prowadzić księgi ewidencji zapasów, które spełniają kryteria które zostaną określone. państwa członkowskie w odstępach czasu, które zostaną ustanowione, przedstawią Komisji informacje w formie tabel wykazujących przeciętne ceny na produkt i kategorię, zanotowane na rynkach hurtowych lub w portach.

7. Rada, działając na wniosek Komisji, zdecyduje kwalifikowaną większością głosów, w zależności od wyrównania cen na gatunki omówione w niniejszym art., o ich włączeniu do listy produktów ujętych w zał. I, część A.

8. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 25

Subwencjonowanie prywatnego magazynowania

1. Cena zbytu Wspólnoty jest ustalana przed rozpoczęciem roku połowowego dla każdego z produktów, o których mowa w zał. II, na poziomie co najmniej równym 70% oraz nie przekraczającym 90% ceny wskaźnikowej, o której mowa w art. 18 ust. 1.

2. Subwencja na prywatne magazynowanie może być udzielana organizacjom producentów, które przez cały rzeczony rok połowowy:

a) stosują przepisy art. 5 ust. 1 do produkcji odnośnych produktów i obrotu rynkowego tymi produktami;

b) stosując cenę zbytu o której mowa w ust. 1, dozwolony jest margines tolerancji rozciągający się 10% poniżej i 10% powyżej tej ceny, który może zostać uwzględniony szczególnie z uwagi na sezonowe fluktuacje cen rynkowych;

3. Subwencja może zostać udzielana na prywatne magazynowanie produktów ujętych w zestawieniu z zał. II, które zostały wystawione do sprzedaży, ale w odniesieniu do których stwierdzono, że przy cenie zbytu Wspólnoty ustalonej zgodnie z ust. 1, nie znaleziono na nie nabywcy.

4. Przy udzielaniu subwencji na prywatne magazynowanie obowiązują następujące ograniczenia:

a) produkty muszą być złowione, zamrożone na pokładzie statku i wyładowane na ląd we Wspólnocie przez członka organizacji producentów,

b) produkty muszą być składowane przez minimalny okres i ponownie wprowadzone do obrotu rynkowego Wspólnoty;

do maksymalnie 15% rocznej wielkości rzeczonych produktów oferowanych do sprzedaży przez organizację producentów.

5. Kwota subwencji na prywatne magazynowanie, nie może przekraczać sumy kosztów technicznych i odsetek za maksymalny okres trzech miesięcy. Kwota będzie ustalana degresywnie każdego miesiąca.

6. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, łącznie z ustalaniem ceny zbytu o której mowa w ust. 1, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2.

ROZDZIAŁ 3

Tuńczyk z przeznaczeniem na przetworzenie

Artykuł 26

Cena producenta Wspólnoty

1. Rada, działając na wniosek Komisji, ustali kwalifikowaną większością głosów cenę producenta Wspólnoty jeszcze przed rozpoczęciem każdego roku połowowego na każdy z produktów ujętych w zestawieniu z zał. III. Ceny zostaną ustalone zgodnie z pierwszym i drugim akapitem art. 18 ust. 2

Przy ustalaniu ceny, należy również wziąć pod uwagę potrzebę:

- uwzględniania warunków podaży dla przemysłu przetwórczego Wspólnoty,
- pomocowego wsparcia dochodów producentów
- unikania tworzenia się nadwyżek we Wspólnocie.

Ceny te będą obowiązywać w całej Wspólnocie i będą ustalane na każdy rok połowowy.

2. państwa członkowskie powiadomią Komisję o przeciętnych cenach odnotowanych na rynkach hurtowych lub portach na produkty pochodzące ze Wspólnoty, o których mowa w ust. 1, które mają określone charakterystyczne cechy handlowe.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, a w szczególności ustalenie współczynników przeliczeniowych dla różnych gatunków, wymiarów i postaci tuńczyka, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2

Artykuł 27

Bonifikata [dopłata] dla organizacji producentów

1. Organizacjom producentów może zostać udzielona bonifikata (dopłata) w odniesieniu do produktów ujętych w zestawieniu z zał. III, złowionych przez członków organizacji, a następnie sprzedanych i dostarczonych przemysłowi przetwórczemu działającemu na obszarze celnym Wspólnoty i przeznaczonych do przemysłowego przetworzenia produktów objętych kodem CN 1604. Bonifikata będzie udzielana na dany kwartał kalendarzowy, gdy zostanie stwierdzone, że:

- przeciętna cena sprzedaży odnotowana na rynku Wspólnoty,

oraz

- cena importowa o której mowa w art. 29 ust. 3 lit. d),

są w obu przypadkach niższe niż uruchamiający poziom progowy równy 87% ceny producenta Wspólnoty na rzeczony produkt.

państwa członkowskie przygotowują lub zaktualizują listę zakładów przetwórczych o których mowa w niniejszym ustępie i prześlą ją do Komisji przed początkiem każdego roku połowowego.

2. Bonifikata nie może w żadnym wypadku przekraczać:

– różnicy między uruchamiającym poziomem progowym a przeciętną ceną zbytu danego produktu odnotowaną na rynku Wspólnoty,

albo

– zryczałtowanej kwoty równej 12% wspomnianej wartości progowej,

3. Maksymalna łączna wielkość każdego z produktów kwalifikującego się do uzyskania bonifikaty jest ograniczona do wielkości równej przeciętnej ilości sprzedawanych i dostarczanych produktów, na zasadach określonych w ust. 1, podczas równoważnego kwartału w trzech latach połowowych poprzedzających kwartał, za który wypłacana jest bonifikata.

4. Kwota bonifikaty wypłacanej każdej organizacji producentów będzie równa:

- górnej granicy określonej w ust. 2 dla ilości rzeczony produktu, które zostały rozdysponowane zgodnie z ust. 1 i które nie przekraczają przeciętnych ilości sprzedanych lub dostarczonych w takich samych warunkach przez członków organizacji podczas równoważnego kwartału w trzech latach poprzedzających kwartał, za który wypłacana jest bonifikata.

- 50% górnej granicy określonej w ust. 2 dla ilości rzeczonoego produktu, które przekraczają ilości o których mowa w pierwszym akapicie i które są równe nadwyżce ilości wynikających z rozdzielania (alokacji) między organizacjami producentów wielkości, które według brzmienia ust. 3 kwalifikują się do bonifikaty.

Alokacja zostanie rozdzielona proporcjonalnie pomiędzy odnośnymi organizacjami producentów na bazie ich odpowiedniej produkcji w równoważnym kwartale w trzech latach połowowych poprzedzających kwartał, za który wypłacana jest bonifikata.

5. Organizacje producentów rozdziela przyznaną bonifikatę proporcjonalnie między swoich członków na podstawie ilości wyprodukowanych przez nich oraz sprzedanych i dostarczonych zgodnie z ust. 1.

6. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, a szczególnie kwotę bonifikaty i warunki jej przyznawania, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2

TYTUŁ V

HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

ROZDZIAŁ 1

Porozumienia celne

Artykuł 28

1. W celu zapewnienia wystarczającej podaży na rynek Wspólnoty surowców przeznaczonych dla przemysłu przetwórczego, opłaty celne na niektóre produkty zostaną autonomicznie zawieszane w całości lub w części na czas nieokreślony stosownie do zał. VI niniejszego rozporządzenia.
2. Aby zapobiec sytuacji, w której działania zawieszające, o których mowa w ust. 1 niweczyłyby środki stabilizacyjne, o których mowa w art. 20, 21, 22, 23, 25 i 26, możliwość takiego zawieszenia zostanie przyznana, gdy rzeczono produkty będą importowane, pod warunkiem zgodności z ceną określoną w art. 29.
3. Gdyby w jakimkolwiek czasie wystąpiły zakłócenia na rynku pomimo zastosowania ceny referencyjnej, o której mowa w ust. 2, Rada, działając na wniosek Komisji, na zasadzie kwalifikowanej większości głosów zawiesi stosowanie środków o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ 2

CENY REFERENCYJNE

Artykuł 29

1. Ceny referencyjne obowiązujące dla Wspólnoty mogą być ustalane co roku, według kategorii produktu, na produkty wyszczególnione w art. 1, które podlegają :
 - a) działaniom związanym z obniżeniem opłaty celnej lub zawieszeniem, przy czym przepisy obowiązujące w WTO (Światowa Organizacja Handlu) zakładają zgodność z ceną referencyjną,

b) jednemu ze środków o których mowa w art. 28 ust. 1,

lub

c) ustaleniom innym niż wspomniane w lit. a) lub b), które zakładają zgodność z ceną referencyjną i które są zgodne z międzynarodowymi przedsięwzięciami Wspólnoty.

2. Jeśli zadeklarowana wartość celna danego produktu importowanego z państwa trzeciego, w ramach jednego ze środków wymienionych w ust. 1, jest niższa od ceny referencyjnej, rzeczzone ilości nie będą się kwalifikowały do objęcia odnośnymi porozumieniami celnymi.

państwa członkowskie bezzwłocznie powiadomią Komisję o przypadkach stosowania środków przewidzianych w niniejszym ustępie.

3. Przyjęte ceny referencyjne:

a) na produkty objęte zestawieniem z zał. I, części A i B, będą równe cenie wycofania, określonej zgodnie z art. 20 ust. 1;

b) na produkty wyszczególnione w zał. I, części C, będą równe cenie zbytu Wspólnoty, określonej zgodnie z art. 22;

c) na produkty wyszczególnione w zał. II, będą równe cenie zbytu Wspólnoty, określonej zgodnie z art. 25 ust. 1;

d) na inne produkty zostanie określona w szczególności na podstawie wyważonej średniej wartości celnej odnotowanej na rynkach importowych bądź w portach importowych w państwach członkowskich w ciągu trzech ostatnich lat bezpośrednio poprzedzających datę, w której ustalana jest cena referencyjna, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia, aby cena odzwierciedlała sytuację rynkową.

4. państwa członkowskie będą regularnie powiadamiać Komisję o cenach i wielkości importu produktów wymienionych w zał. od I do IV, odnotowanych na ich rynkach bądź w ich portach. Ceny powinny być równe wartości celnej rzeczonych produktów.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, łącznie z ustalaniem cen referencyjnych, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2.

ROZDZIAŁ 3

Środki zabezpieczające

Artykuł 30

1. Jeśli z powodu importu lub eksportu, rynek Wspólnoty w zakresie jednego lub więcej produktów ujętych w art. 1 doświadcza zakłócenia, czy jest zagrożony poważnymi zakłóceniami, które mogą zagrozić osiągnięciu celów określonych w art. 33 Traktatu, mogą być zastosowane odpowiednie środki w handlu z państwami trzecimi do czasu, aż takie zakłócenia lub zagrożenia ich wystąpienia nie wygasną.

2. Środki przewidziane w ust. 1 zostaną zastosowane i wprowadzone zgodnie z procedurami art. 16

rozporządzenia (WE) nr 3285/94¹.

TYTUŁ VI

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 31

Gdy na rynku Wspólnoty odnotowany zostanie wzrost cen oraz problemy z podażą dotyczące jednego bądź więcej produktów, o których mowa w art. 1, tak że osiągnięcie niektórych celów określonych w art. 33 Traktatu może zostać uniemożliwione, i jeśli jest prawdopodobne, że taka sytuacja się utrzyma, Rada, działając na wniosek Komisji, kwalifikowaną większością głosów przyjmie konieczne środki dla poprawienia takiej sytuacji.

Artykuł 32

Bez względu odmiennie postanowienia przepisów przyjętych zgodnie z art. 36 i 37 Traktatu, do produkcji i handlu produktami o których mowa w art. 1 stosowane będą art. 87, 88 oraz 89 Traktatu.

Artykuł 33

Bez wpływu na zastosowanie innych przepisów wspólnotowych, państwa członkowskie podejmą niezbędne kroki w celu zapewnienia, by wszystkie statki rybackie pływające pod banderą jednego z Państw Członkowskie cieszyły się równym dostępem do portów i urządzeń rynku pierwszej sprzedaży łącznie z całością towarzyszącego wyposażenia i instalacji technicznych.

Artykuł 34

1. państwa członkowskie i Komisja będą przekazywać sobie nawzajem informacje niezbędne dla wdrożenia niniejszego rozporządzenia. W tym celu ustanowią niezbędne systemy komunikowania się i wymiany informacji, będą je utrzymywać w należyтым stanie i będą ponosić związane z tym koszty.

Część kosztów systemów o których mowa w pierwszym ustępie będzie pokrywana ze środków budżetowych Wspólnoty.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, łącznie z określeniem wydatków pokrywanych ze środków budżetowych Wspólnoty, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 35

1. Wydatki wynikające z przyznania pomocy przewidzianej w niniejszym Rozporządzeniu będą uważane za związane ze środkami interwencyjnymi w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999.

2. Finansowanie wydatków o których mowa w ust. 1 będzie przyznane w zależności od produktów ze stada lub grupy stad wyłącznie do limitu jakichkolwiek ilości przydzielonych danemu Państwu

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 w sprawie wspólnych zasad prowadzenia importu i uchylające Rozporządzenie (WE) 518/94 Dz.U. WE nr L 349, z 31.12.1994, str. 53. Rozporządzenie ostatnio zmienione Rozporządzeniem (WE) nr 2315/96, Dz.U. WE nr L 314, z 04.12.1996, str. 1.

Członkowskiemu z ogólnej ilości dozwolonych połowów na rzeźzone stado lub grupy stad.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 36

państwa członkowskie przyjmą stosowne środki w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz w celu zapobiegania bądź powstrzymywania wszelkich naruszeń.

W tym celu:

- będą przeprowadzać regularne kontrole wobec beneficjentów uzyskujących pomoc finansową,
- jeśli stosowne będzie przeprowadzanie kontroli przez pobieranie próbek, zapewnią, na podstawie analizy ryzyka, że częstotliwość kontroli oraz metody stosowane na całym ich terytorium są właściwe dla rodzaju kontrolowanego środka, oraz że są odpowiednie ze względu na ilości produktów wprowadzonych na rynek bądź przetrzymywanych z zamiarem wprowadzenia do obrotu rynkowego.

Artykuł 37

Środki niezbędne do wprowadzenia niniejszego rozporządzenia związane z zagadnieniami, o których mowa w art. 2 -7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 19 - 21, 23 - 27, 29, 34 i 35 zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 38

1. Komisja będzie wspomagana przez Komitet Zarządzający ds. Produktów Rybnych (Management Committee for Fishery Products), zwany dalej "Komitetem".
2. Ilekroć będzie mowa o niniejszym ustępie, będą stosowane postanowienia art. 4 i 7 Decyzji 1999/468/WE.

Okres ustalony w art. 4 ust. 3 Decyzji 1999/468/WE zostaje określony na jeden miesiąc.

3. Komitet przyjmie własne zasady postępowania proceduralnego.

Artykuł 39

Komitet może rozważać jakąkolwiek inną sprawę zreferowaną mu przez przewodniczącego, albo z własnej inicjatywy, albo na żądanie przedstawiciela państwa członkowskiego.

Artykuł 40

Niniejsze rozporządzenie będzie tak stosowane, by równocześnie odpowiednio uwzględniało cele określone w art. 33 i 131 Traktatu.

Artykuł 41

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 Komisja prześle do Rady i Parlamentu raport oceniający wyniki wprowadzenia niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 42

1. Z dniem 1 stycznia 2001 tracą moc rozporządzenia (EWG) Nr 3759/92, (EWG) Nr 105/76 oraz (EWG) Nr 1772/82.
2. Odwołania do uchylonego rozporządzenia (EWG) Nr 3759/92 będą interpretowane jako powoływanie się na niniejsze rozporządzenie i powinny być odczytywane zgodnie z tablicą korelacyjną zamieszczoną w zał. VIII.

Artykuł 43

Niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie 20 dnia po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie będzie obowiązywało od dnia 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem art. 4, który będzie obowiązywał od dnia 1 stycznia 2002 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli w dniu 17 grudnia 1999 r.

W imieniu Rady
K. HEMILÄ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

| Kod CN | Opis |
|----------------------------------|---|
| | A. Świeże lub schłodzone produkty z pozycji kodu nr 0302 oraz 0307 |
| 1. 0302 22 00 | Gładzica (<i>Pleuronectes platessa</i>) |
| 2. ex0302 29 90 | Zimnica (<i>Limanda limanda</i>) |
| 3. 0302 2910 | Smuklica (<i>Lepidorhombus spp.</i>) |
| 4. ex0302 29 90 | Stornia (<i>Platichthys flesus</i>) |
| 5. 0302 31 10 oraz 0302 31 90 | Tuńczyk biały [Tuńczyk długopłetwy] (<i>Thunnus alalunga</i>) |
| 6. ex0302 40 | Śledź z gatunku <i>Clupea harengus</i> |
| 7. 0302 50 10 | Dorsz z gatunku <i>Gadus morhua</i> |
| 8. 0302 61 10 | Sardynka z gatunku <i>Sardina pilchardus</i> |
| 9. 0302 62 00 | Plamiak (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>) |
| 10. 0302 63 00 | Czarniak (<i>Pollachius virens</i>) |

| | |
|---|--|
| 11. ex0302 64 | Makrela z gatunku <i>Scomber scombrus</i> oraz <i>Scomber japonicus</i> |
| 12. 0302 65 20 oraz 0302 65 50 | Koleń (<i>Squalus acanthias</i> oraz <i>Scyhorhinus spp.</i>) |
| 13. 0302 69 31 oraz 0302 69 33 | Karmazyn (<i>Sebastes spp.</i>) |
| 14. 0302 69 41 | Witlinek (<i>Merlangius merlangus</i>) |
| 15. 0302 69 45 | Molwa (<i>Molva spp.</i>) |
| 16. 0302 69 55 | Sardela (<i>Engraulis spp.</i>) |
| 17. ex0302 69 68 | Morszczuk z gatunku <i>Merluccius merluccius</i> |
| 18. 0302 69 81 | Nawęd [Żabnica] (<i>Lophius spp.</i>) |
| 19 ex0307 41 10 | Mątwa (<i>Sepia officinalis</i> oraz <i>Rossia macrosoma</i>) |
| | B. Żywe, świeże lub schłodzone produkty, albo produkty gotowane na parze lub we wrzącej wodzie: |
| ex 0306 23 10 ex 0306 23 31 ex 0306 23 39 | Garnele z gatunku (<i>Crangon crangon</i>) oraz krewetki (<i>Pandulus borealis</i>) |
| | C. Żywe, świeże lub schłodzone produkty, albo produkty gotowane na parze lub we wrzącej wodzie: |
| 0302 23 00 | Sola (<i>Solea spp.</i>) |
| 0306 24 30 | Krab kieszeniec (<i>Cancer pagurus</i>) |
| 0306 29 30 | Homarzec (<i>Nephrops norvegicus</i>) |

ZAŁĄCZNIK II

| Kod CN | Opis |
|---------------|---|
| | A. Produkty mrożone z pozycji kodu nr 0303 oraz 0304 |
| 0303 31 10 | Kulbak czarny (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>) |
| 0303 78 11 | Morszczuk z rodzaju <i>Merluccius spp.</i> |
| 0303 78 12 | |
| 0303 78 13 | |
| 0303 78 19 | |
| oraz | |
| 0304 20 55 | |
| 0304 20 56 | |
| 0304 20 58 | |
| 0303 79 71 | Kielczak i morlesz (<i>Dentex dentex</i> oraz <i>Pagellus spp.</i>) |
| 0303 79 87 | Włócznik, ryba miecz (<i>Xiphias Gladius</i>) |
| 0304 20 87 | |
| 0304 60 65 | |
| | B. Produkty mrożone z pozycji kodu nr 0306: |
| 0306 13 40 | Krewetki z rodziny <i>Penalidae</i> |
| 0306 13 50 | |
| ex 0306 13 80 | |
| | C. produkty mrożone z pozycji kodu nr 0307: |
| 1. 0307 49 18 | Mątwą z gatunku <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> oraz <i>Sepiola rondeletti</i> |
| 0307 49 01 | |
| 2. 0307 49 31 | Kalmar (<i>Loligo spp.</i>) |
| 0307 49 33 | |
| 0307 49 35 | |
| oraz | |
| 0307 49 38 | |
| 3. 0307 49 51 | Kalmar (<i>Ommastrephes sagittatus</i>) |
| 4. 0307 59 10 | Ośmiornica (<i>Octopus spp.</i>) |
| 5. 0307 99 11 | Kalmar (<i>Illex spp.</i>) |

ZAŁĄCZNIK III

Tuńczyk (z rodzaju *Thunnus*), bonito [*Euthynnus (Katsuwonus) pelamis*] oraz inne gatunki z rodziny *Euthynnus*, świeże, schłodzone lub mrożone, przeznaczone do przemysłowego przetwarzania produktów objęte pozycją kodu nr 1604 i zaklasyfikowane do jednego z następujących kodów o połączonej nomenklaturze:

| Opis | Kody CN | |
|---|--------------------------|--|
| | Świeże lub schłodzone | Mrożone |
| Prezentowane inaczej niż produkty wymienione pod pozycją nr 0304 | | |
| I. Następujące gatunki: | | |
| (a) Tuńczyk biały lub długopłetwy (<i>Thunnus alalunga</i>), bez świeżego lub schłodzonego: | | |
| 1. O masie większej niż 10 kg każdy* | | 0303 41 11, 0303 41 13 i 0303 41 19 |
| 2. O masie nie większej niż 10 kg każdy* | | 0303 41 11, 0303 41 13 i 0303 41 19 |
| (b) Albakora [tuńczyk żółtopłetwy] (<i>Thunnus albacores</i>): | | |
| 1. O masie większej niż 10 kg każdy | 0302 32 10* | 0303 42 12, 0303 42 32 i 0303 42 52 |
| 2. O masie nie większej niż 10 kg każdy | 0302 32 10* | 0303 42 18, 0303 42 38 i 0303 42 58 |
| (c) Bonito [<i>Euthynnus (Katsuwonus) pelamis</i>] | 0302 33 10 | 0303 43 11, 0303 43 13 i 0303 43 19 |
| (d) Tuńczyk (<i>Thunnus thynnus</i>), bez świeżego lub schłodzonego | | 0303 49 21, 0303 49 23 oraz 0303 49 29 |
| (e) Pozostałe gatunki z rodzajów <i>Thunnus</i> oraz <i>Euthynnus</i> | 0302 39 19 0302 69 21 | 0303 49 41, 0303 49 43, 0303 49 49, 0303 79 21, 0303 79 23 oraz 0303 79 29 |
| II. Prezentowane w jednym z poniższych sposobów obróbki: | | |
| [a] Całe | | |
| [b] Patroszone bez skrzel | | |
| [c] Inne (np. Odgłowione) | | |
| * W odniesieniu do masy, stosuje się do ryb całych. | | |

ZAŁĄCZNIK IV

| Produkty świeże lub schłodzone z następujących gatunków | Kod CN |
|--|-------------------------------------|
| 1. Złocica (<i>Microstomus kitt</i>) | ex 0302 29 90 |
| 2. Tuńczyk (Tuńczyk zwykły) (<i>Thunnus thynnus</i>) | 0302 39 10 oraz 0302 39 91 |
| 3. Czarniak (<i>Pollachius pollachius</i>) | ex 0302 69 51 |
| 4. Brama (<i>Brama spp</i>) | 0302 69 75 |
| 5. Błękitek (<i>Micromesistius poutassou</i> lub <i>Gadus poutassou</i>) | 0302 69 85 |
| 6. Bielmik (<i>Trisopterus luscus</i>) oraz Karlik (<i>Trisopterus minutus</i>) | ex 0302 69 99 |
| 7. Bops (<i>Boops boops</i>) | ex 0302 69 99 |
| 8. Picarel (<i>Spicara smaris</i>) | ex 0302 69 99 |
| 9. Konger (<i>Conger conger</i>) | ex 0302 69 99 |
| 10. Kurek (<i>Trigla spp.</i>) | ex 0302 69 99 |
| 11. Ostrobok (<i>Trachurus spp.</i>) | ex 0302 69 91 ex 0302 69 99 |
| 12. Cefal (<i>Mugil spp.</i>) | ex 0302 69 99 |
| 13. Raja (<i>Raja spp.</i>) | ex 0302 69 99 oraz ex 0304 10 98 |
| 14. Pałasze (<i>Lepidopus caudatus</i>) - oraz (<i>Aphanopus carbo</i>) | ex 0302 69 99 |
| 15. Scallop pospolity (<i>Pecten maximus</i>) | ex 0307 21 00 |
| 16. Whelk pospolity (<i>Buccinum undatum</i>) | ex 0307 91 00 |
| 17. Barwena [pręgowana i czerwona] (<i>Mullus surmuletus</i> , <i>Mullus barbatus</i>) | ex 0302 69 99 |
| 18. Kantar (<i>SpondylIOSoma cantharus</i>) | ex 0302 69 99 |

ZAŁĄCZNIK V

Produkty żywe, świeże lub schłodzone

| Kod CN | Opis |
|--------------------------------|--|
| 0301 93 00 0302 69 11 | Karp (<i>Cyprinus Czrpio</i> , <i>Ctenopharyngodon idella</i> , <i>Hypophtalmichthyes nobilis</i> , <i>Hypophtalmichthyer molitrix</i>) |
| ex 0301 99 11 ex 0302 12 00 | łosoś (<i>Salmo salara</i>) |
| ex 0301 91 ex 0302 11 | Troć (<i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Salmo trutta</i>) |
| 0301 92 00 0302 66 00 | Węgorz (<i>Anguilla anguilla</i>) |
| ex 0301 99 90 0302 69 95 | Dorada (<i>Sparus aurata</i>) |
| ex 0301 99 90 0302 69 94 | Moron [Labraks] (<i>Dicentrarchus labrax</i>) |
| ex 0301 99 90 0302 69 99 | Turbot [Skarp] (<i>Psetta maxima</i>) |
| 0307 10 10 ex 0307 10 90 | Ostryga (<i>Ostrea edulis</i> , <i>Crassostrea gigas</i>) |
| ex 0307 31 10 | Omółek jadalny (<i>Mytilus spp.</i>) |
| 0307 91 00 | Małże (<i>Ruditapes decussatus</i> , <i>Ruditapes philippinarum</i> , <i>Tapes spp.</i> , <i>Veneridae</i> , <i>Mercenaria mercenaria</i>) |

ZAŁĄCZNIK VI

Zawieszenia opłat wspólnej taryfy celnej wymienione w art. 28

1. Nakładanie opłat celnych na mrożone filety mintaja (*Theragra chalcogramma*) w postaci bloków przemysłowych i przeznaczonych do przetworzenia, objętych kodem CN ex 0304 20 85, zostaje zawieszona na czas nieokreślony.
2. Nakładanie opłat celnych na mrożone mięso mintaja (*Theragra chalcogramma*) w postaci bloków przemysłowych i przeznaczonych do przetworzenia, objętych kodem CN ex 0304 90 61, zostaje zawieszona na czas nieokreślony.
3. Opłaty celne na ryby z gatunku *Gadus morhua*, *Gadus ogac*, *Gadus macrocephalus* oraz *Boreogadus saida*, z wyłączeniem wątroby i ikry, w postaci świeżej, schłodzonej lub mrożonej i przeznaczonych do przetworzenia, objętych kodami CN

ex 0302 50 10

ex 0302 50 90

ex 0302 69 35

ex 0303 60 11

ex 0303 60 19

ex 0303 60 90

ex 0303 79 41

zostają zredukowane do 3% na czas nieokreślony.

4. Opłata celna na surimi z przeznaczeniem do przetworzenia, objęte kodem CN ex 0304 90 05 zostaje zredukowana do 3,5% na czas nieokreślony.
5. Opłata celna na mrożone filety buławika (*Macruronus novaezealandiae*) z przeznaczeniem do przetworzenia, objęte kodem CN ex 0304 20 91 zostaje zredukowana do 3,5% na czas nieokreślony.
6. Opłata celna na mrożone mięso buławika (*Macruronus novaezealandiae*) z przeznaczeniem do przetworzenia, objęte kodem CN ex 0304 90 97 zostaje zredukowana do 3,5% na czas nieokreślony.
7. Nakładanie opłat celnych na krewetki z gatunku (*Pandalus borealis*) w skorupie, świeże, schłodzone lub zamrożone i przeznaczonych do przetworzenia, objętych kodem CN :

ex 0306 13 10

ex 0306 23 10

zostają zawieszona na czas nieokreślony.

Kontrole mające zapewnić, że powyższe produkty zostały faktycznie przetworzone, są przeprowadzane zgodnie z obowiązującymi przepisami Wspólnoty. całkowite lub częściowe zawieszenie opłat celnych na te produkty będzie dozwolone, gdy produkty będą musiały zostać poddane pewnej operacji, z wyjątkiem, gdy muszą być poddane tylko jednej lub więcej z poniżej wymienionych operacji:

– czyszczenie, patroszenie, usuwanie ogonów, odgławianie,

- przycinanie, z wyłączeniem kostkowania, filetowania, cięcia zamrożonych bloków lub rozszczepiania zamrożonych przekładanych bloków filetowych,
- pobieranie próbek, sortowanie,
- etykietowanie,
- pakowanie,
- schładzanie,
- zamrażanie,
- głębokie zamrażanie,
- rozmrażanie, oddzielanie.

Zawieszenie nie jest dopuszczalne w odniesieniu do produktów, które dodatkowo mają zostać poddane obróbce bądź innym operacjom, kwalifikującym do zawieszenia, gdy taka obróbka bądź operacje przeprowadzane są na poziomie obrotu detalicznego bądź dostaw żywności. Zawieszenie opłat celnych dotyczy wyłącznie ryb przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

ZAŁĄCZNIK VII

A. Metoda obliczania rekompensaty przewidzianej w art. 10 ust. 2 lit. a).

(w euro na członkowskie jednostki połowowe)

| członkowskie jednostki połowowe | roczna kwota podczas pierwszych trzech lat | roczna kwota podczas kolejnych dwóch lat |
|------------------------------------|---|---|
| od 1 - szej do 50 - tej | 600 | 300 |
| od 51 - szej do 100 -nej | 200 | 100 |
| od 101 - szej do 500 - nej | 100 | 50 |
| od 501 - szej | 0 | 0 |

B. Metoda obliczania rekompensaty przewidzianej w art. 10 ust. 2 lit. b).

| procentowa wielkość produkcji zbytej przez organizację producentów w ramach określonego obszaru produkcji | roczna kwota podczas pierwszych trzech lat | roczna kwota podczas kolejnych dwóch lat |
|--|---|---|
| do 50% włącznie | 20 000 | 15 000 |
| między 50% a 75% | 25 000 | 20 000 |
| 75% i powyżej | 30 000 | 25 000 |

ZAŁĄCZNIK VIII**TABLICA KORELACYJNA**

| rozporządzenie (EWG) Nr 3759/92 | Obecne rozporządzenie |
|--|------------------------------|
| Artykuł 1 | Artykuł 1 |
| Artykuł 2 | Artykuł 2 |
| Artykuł 3 | Artykuł 3 |
| Artykuł 4 | Artykuł 5 |
| Artykuł 4a | Artykuł 6 |
| Artykuł 5 | Artykuł 7 |
| Artykuł 5a | - |
| Artykuł 6 | Artykuł 8 |
| Artykuł 7 | - |
| Artykuł 7a | Artykuł 12 |
| Artykuł 7b | - |
| Artykuł 8 | Artykuł 17 |
| Artykuł 9 | Artykuł 18 |
| Artykuł 10 | Artykuł 19 |
| Artykuł 11 | Artykuł 20 |
| Artykuł 12 | Artykuł 21 |
| Artykuł 12a | - |
| Artykuł 13 | Artykuł 22 |
| Artykuł 14 | Artykuł 23 |
| Artykuł 15 | Artykuł 24 |
| Artykuł 16 | Artykuł 25 |
| Artykuł 17 | Artykuł 26 |
| Artykuł 18 | Artykuł 27 |
| Artykuł 19 | - |
| Artykuł 20 | - |
| Artykuł 21 | - |
| Artykuł 22 | Artykuł 29 |
| Artykuł 23 | Artykuł 29 |
| Artykuł 24 | Artykuł 30 |
| Artykuł 25 | Artykuł 35 |
| Artykuł 26 | Artykuł 33 |
| Artykuł 27 | Artykuł 32 |
| Artykuł 28 | Artykuł 31 |
| Artykuł 29 | - |
| Artykuł 30 | Artykuł 34 |
| Artykuł 31 | Artykuł 37 |
| Artykuł 32 | Artykuł 38 |
| Artykuł 33 | Artykuł 39 |
| Artykuł 34 | Artykuł 40 |
| Artykuł 35 | Artykuł 42 |
| Artykuł 36 | Artykuł 43 |
| zał. I | zał. I |
| zał. II | zał. II |
| zał. III | zał. III |
| zał. IV | - |
| zał. V | - |

zał. VI
zał. VII

zał. IV
zał. VI

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2847/93

z dnia 12 października 1993 r.

**ustanawiające system kontroli
nad wspólną polityką rybacką**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3760/92 z dnia 20 grudnia 1992 ustanawiającego wspólnotowy system dla rybołówstwa i akwakultury⁴, Rada ma wprowadzić wspólnotowy system kontroli;

sukces wspólnej polityki rybackiej zależy od wprowadzenia efektywnego systemu kontroli obejmującego wszelkie aspekty tej polityki;

w celu osiągnięcia powyższego celu konieczne jest wprowadzenie zasad monitorowania procedur ochrony i zarządzania zasobami, procedur strukturalnych, a także procedur dotyczących wspólnej organizacji rynku oraz poszczególnych przepisów wykorzystywanych w przypadku niezastosowania powyższych środków, które muszą mieć zastosowanie do całego sektora rybackiego począwszy od producenta a skończywszy na konsumencie;

w powyższym systemie osiągnąć można oczekiwane wyniki, wyłącznie jeśli ta gałąź gospodarki uzna zasadność systemu;

kontrola wchodzi przede wszystkim w zakres obowiązków państw członkowskich; Komisja powinna podjąć kroki w celu zapewnienia, iż państwa członkowskie będą monitorować naruszenia i zapobiegać im w sprawiedliwy sposób; a zatem Komisji należy zapewnić finansowe, prawne i ustawodawcze środki w celu realizacji zadań w sposób jak najbardziej efektywny;

doświadczenie uzyskane w wyniku zastosowania przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 2241/87 z dnia 23 lipca 1987 r. ustanawiającego określone procedury kontrolne w odniesieniu do

¹ Dz.U. WE nr C 280, z 29.10.1992, str. 5.

² Dz.U. WE nr C 21, z 25.01.1993, str. 55.

³ Dz.U. WE nr C 108, z 19.04.1993, str. 36.

⁴ Dz.U. WE nr L 389, z 31.12.1992, str. 1.

działalności połowowej⁵ wykazały, iż istnieje potrzeba wzmocnienia kontroli zastosowania przepisów dotyczących ochrony zasobów połowowych;

zapewnienie zgodności ze stosowanymi procedurami ochrony i zarządzania zasobami połowowymi wymaga wzmoczenia wysiłków ze strony wszystkich podmiotów działających w przemyśle rybnym;

polityka zarządzania zasobami rybnymi oparta w szczególności na całkowitym dopuszczalnym połowie oraz kwotach połowowych i środkach technicznych ma być uzupełniona zarządzaniem nakładem połowowym, polegającym na monitorowaniu działalności i zdolności połowowych;

w celu zapewnienia, iż wszelkie połowy i wyładunki są poddane stałemu nadzorowi, państwa członkowskie muszą monitorować aktywność statków Wspólnoty i wszelkich innych związanych z tym działań na wszelkich wodach morskich, co pozwoli na weryfikację wprowadzania w życie zasad dotyczących wspólnej polityki rybackiej;

istotne znaczenie ma współpraca między państwami członkowskimi na etapie operacyjnym podczas inspekcji działalności rybackiej na wodach morskich, mająca na celu umożliwienie efektywnych i uzasadnionych finansowo inspekcji, szczególnie w odniesieniu do działań prowadzonych na wodach pozostających poza obszarem jurysdykcji czy władztwa państwa członkowskiego;

wprowadzenie w życie wspólnej polityki rybackiej wymaga wprowadzenia środków monitorowania statków pływających pod banderą państw trzecich, obecnych na wodach Wspólnoty, a w szczególności systemu komunikowania ich ruchów oraz gatunków przewożonych na pokładzie, bez naruszania prawa do swobodnego poruszania się na wodach terytorialnych i wolności żeglugi wewnątrz 200-milowej strefy połowowej;

wdrożenie przez państwa członkowskie w porozumieniu z Komisją projektów pilotażowych, dotyczących określonych kategorii statków, umożliwi podjęcie decyzji przez radę, przed dniem 1 stycznia 1996 r., czy w życie powinien być wprowadzony satelitarny system nadzoru czy też system alternatywny;

zarządzanie rybołówstwem przez ustalenie całkowitego dopuszczalnego połowu wymaga szczegółowej wiedzy z zakresu składu połowów, wiedza taka jest również konieczna w celu wdrażania innych procedur określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3760/92; wymaga to jednak prowadzenia dziennika okrętowego przez kapitana każdego statku rybackiego;

konieczne jest, aby państwo członkowskie, na terytorium którego następuje wyładunek, było w stanie monitorować wyładunki, i w tym celu statki rybackie zarejestrowane w innych państwach członkowskich powinny powiadomić państwo członkowskie, na terenie którego ma nastąpić wyładunek, o zamiarze dokonania wyładunku na terenie tego państwa członkowskiego;

istotne znaczenie ma w czasie wyładunku wyjaśnienie i potwierdzenie informacji zawartych w dziennikach okrętowych; w tym celu wymagane jest, aby osoby biorące udział w wyładunku i wprowadzaniu na rynek połowów, zadeklarowały wielkości wyładowywane, przeładowywane, przeznaczone do sprzedaży czy też zakupione;

⁵ Dz.U. WE nr L 207, z 29.07.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3483/88 (Dz.U nr L 306, z 11.11.1988, str. 2).

w celu umożliwienia ewentualnego zwolnienia z obowiązku prowadzenia dziennika okrętowego lub wypełniania deklaracji wyładunkowej przez małe statki rybackie, dla których taki obowiązek stanowiłby niewspółmierne obciążenie w stosunku do ich zdolności połowowej, wymagane jest, aby każde państwo członkowskie monitorowało działalność takich statków poprzez wprowadzenie w życie planu kontroli wyrywkowej;

w celu zapewnienia przestrzegania procedur z zakresu ochrony i handlu, wszelkim produktom rybackim po wyładunku, lub które zostały importowane na terytorium Wspólnoty, towarzyszyć powinny, do punktu pierwszej sprzedaży, dokumenty przewozowe, stwierdzające ich pochodzenie;

zarządzanie limitami połowów musi następować zarówno na szczeblu państwa członkowskiego jak i na szczeblu Wspólnoty; państwa członkowskie powinny dokonać ewidencji wyładunków i powiadamiać o nich Komisję za pomocą przekazu komputerowego; wymagane jest zatem zapewnienie zwolnienia z tego obowiązku w przypadku wyładunku małych ilości, gdyż przekaz komputerowy stanowiłby niewspółmierne administracyjne i finansowe obciążenie dla władz państw członkowskich;

w celu zapewnienia ochrony wszelkich wykorzystywanych zasobów i zarządzania nimi, przepisy dotyczące dziennika okrętowego, wyładunku, deklaracje sprzedaży oraz informacje dotyczące przeładunku i rejestracji połowów mogą być rozszerzone na stada ryb nie objęte całkowitym dopuszczalnym połowem lub kwotą połowową;

państwa członkowskie muszą być informowane o wynikach działalności swoich statków na wodach podlegających jurysdykcji państw trzecich lub na wodach międzynarodowych; kapitanowie takich statków powinni odpowiednio podlegać obowiązkowi prowadzenia dziennika okrętowego i deklaracji wyładunkowych i przeładunkowych; informacje zgromadzone przez państwa członkowskie zostaną przekazane Komisji;

zarządzanie zbieraniem i przetwarzaniem danych wymaga stworzenia skomputeryzowanej bazy danych, umożliwiającej w szczególności weryfikację danych; a zatem Komisja i jej agenci muszą mieć dostęp do tych baz danych za pośrednictwem transmisji komputerowej w celu dokonania weryfikacji danych;

zgodność z przepisami dotyczącymi wykorzystania narzędzi połowowych nie może być właściwie zagwarantowana, jeśli na pokładzie przewożone są sieci o zróżnicowanej wielkości oczek, chyba, że podlegają dodatkowym procedurom kontrolnym; do celów konkretnych rodzajów rybołówstwa właściwe wydaje się ustanowienie szczególnych zasad, takich jak zasada jednego typu sieci;

konieczne jest, aby połów został zabroniony na mocy decyzji Komisji, jeśli zostanie wyczerpana kwota połowowa państwa członkowskiego lub zostanie wyczerpany całkowity dopuszczalny połów;

wymagane jest naprawienie szkody poniesionej przez państwo członkowskie, które nie wyczerpało swojej kwoty połowowej, przydzielonej części stada ryb lub grupy stad w sytuacji, kiedy zawieszona zostaje działalność rybacka w wyniku wyczerpania całkowitego dopuszczalnego połowu; w tym celu ustalony powinien zostać system odszkodowania;

w sytuacjach, kiedy osoby odpowiedzialne za statki rybackie nie przestrzegają przepisów niniejszego rozporządzenia, statki rybackie powinny zostać poddane dodatkowym procedurom kontrolnym dla celów ochrony;

w celu zagwarantowania skutecznego zarządzania przyjętymi środkami, wymagane jest wprowadzenie mechanizmów związanych z deklaracjami, zgodnych z celami i strategiami zarządzania zawartymi w art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92, mającego zastosowanie do państw członkowskich, które przekroczyły kwotę połowową;

jednym z głównych celów wspólnej polityki rybackiej jest dostosowanie zdolności połowowej do dostępnych zasobów; art. 11 rozporządzenia (EWG) Nr 3760/92 stanowi, iż zadaniem Rady jest ustalenie celów i strategii dla restrukturyzacji nakładów połowowych; wymagane jest również przestrzeganie procedur dotyczących wspólnej organizacji rynku, w szczególności przez osoby, których te procedury dotyczą; a zatem istotne znaczenie ma, aby każde państwo członkowskie, oprócz kontroli finansowej prowadzonej zgodnie z zasadami ustanowionymi przez Wspólnotę, prowadziło również kontrolę techniczną w celu zagwarantowania przestrzegania przepisów ustanowionych przez Radę;

wymagane jest ustalenie ogólnych zasad umożliwiających inspektorom Wspólnoty, wyznaczonym przez Komisję, jednolite stosowanie przepisów Wspólnoty i weryfikację kontroli przeprowadzanej przez odpowiednie organy państw członkowskich;

w celu zagwarantowania obiektywnej weryfikacji, istotne jest, aby w określonych okolicznościach, inspektorzy Wspólnoty przeprowadzali niezapowiedziane kontrole, w celu dokonania niezależnej weryfikacji operacji przeprowadzanych przez odpowiednie organy państw członkowskich; wyżej wspomniane kontrole w żadnych okolicznościach nie będą oznaczać kontroli osób prywatnych;

działania podejmowane po wystąpieniu naruszeń mogą różnić się w przypadku różnych państw członkowskich, co może powodować, iż rybacy mogą odnosić wrażenie, iż są niesprawiedliwie traktowani; brak stosowania sankcji w niektórych państwach członkowskich ograniczył efektywność kontroli; w świetle tych obserwacji, państwa członkowskie powinny zastosować wszelkie konieczne niedyskryminacyjne środki w celu zabezpieczenia przed wystąpieniem nieprawidłowości a także ich rozpoznawania, a w wypadku ich wystąpienia stosowania ustanowionych w tym celu sankcji, które w sposób efektywny pozbawiają sprawcę naruszenia korzyści handlowych uzyskanych w wyniku naruszenia;

prawdopodobieństwo, iż państwo członkowskie bandery zapewni przestrzeganie zasad ochrony i zarządzania zasobami rybnymi, jest zmniejszone w sytuacjach kiedy państwo członkowskie wyładunku nie stosuje efektywnych sankcji w przypadku wystąpienia nieprawidłowości; a zatem należy wprowadzić przepis w celu obliczenia ilości połowów dokonanych z naruszeniem kwoty połowowej państwa członkowskiego wyładunku, jeśli państwo to nie wszczęło skutecznego postępowania;

państwo członkowskie powinno składać Komisji regularne sprawozdanie w sprawie przeprowadzanych inspekcji i w sprawie kroków podejmowanych w związku z naruszeniami regulacji wspólnotowych;

dla określonych środków, ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, właściwe jest wprowadzenie szczegółowych zasad ich wdrażania;

w odniesieniu do danych zgromadzonych w ramach określonych niniejszym rozporządzeniem powinno być zapewnione stosowanie zasady poufności;

niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na zastosowanie krajowych przepisów z zakresu nadzoru, które, pokrywając się z przedmiotem tego rozporządzenia, wykraczają jednocześnie poza minimalny zakres przepisów rozporządzenia, pod warunkiem jednak, iż wspomniane krajowe przepisy są zgodne z prawem Wspólnoty;

rozporządzenie (EWG) nr 2241/87 powinno być uchylone, z wyjątkiem art. 5, który powinien pozostać w mocy do czasu zatwierdzenia wykazu określonego w art. 6 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;

wymagane jest zapewnienie okresu przejściowego w celu wdrożenia szczególnych przepisów zawartych w określonych artykułach w celu umożliwienia odpowiednim organom państw członkowskich ustanowienia swoich procedur i dostosowania ich do wymogów nowego rozporządzenia;

przepisy zawarte w niektórych artykułach, o ile dotyczą działań rybackich na Morzu Śródziemnym, gdzie wspólna polityka rybacka nie została jeszcze w pełni zastosowana, powinny wejść w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W celu zapewnienia zgodności z zasadami wspólnej polityki rybackiej, niniejszym ustanowiony zostaje Wspólnotowy system, zawierający w szczególności przepisy dotyczące technicznego nadzoru w zakresie:

- regulacji ochrony i zarządzania zasobami,
- regulacji strukturalnych,
- regulacji dotyczącej wspólnej organizacji rynku,

a także poszczególnych przepisów dotyczących skuteczności sankcji, które mają mieć zastosowanie w sytuacjach, kiedy wyżej wspomniane przepisy nie są przestrzegane.

2. W tym celu każde z państw członkowskich przyjmie, stosownie do zasad Wspólnoty, właściwe regulacje mające na celu zagwarantowanie skuteczności systemu. Właściwe organy tych państw wyposażone zostaną w stosowne środki w celu umożliwienia im realizacji zadań związanych z inspekcją i kontrolą stosownie do niniejszego rozporządzenia.

3. Powyższy system będzie miał zastosowanie w odniesieniu do wszelkich czynności połowowych i wszelkich innych związanych z tym czynności, wykonywanych w ramach terytorium i na obszarze wód morskich podlegających jurysdykcji państw członkowskich, łącznie z działaniami statków pływających pod banderą państw trzecich, bądź zarejestrowanych w tych państwach, bez naruszania ich prawa do swobodnego poruszania się na wodach

terytorialnych i wolności żeglugi wewnątrz 200 milowej strefy połowowej; będzie to również miało zastosowanie do działań statków rybackich Wspólnoty na wodach państw nieczłonkowskich oraz na pełnym morzu, bez wpływu na zastosowanie szczególnych postanowień, określonych w umowach rybackich, zawartych pomiędzy Wspólnotą a krajami trzecimi lub w Konwencjach Międzynarodowych, których stroną jest Wspólnota;

TYTUŁ I

Inspekcje i monitorowanie statków rybackich oraz ich działań

Artykuł 2

1. W celu zagwarantowania przestrzegania wszelkich obowiązujących przepisów dotyczących procedur ochrony i kontroli, każde państwo członkowskie monitorować będzie wewnątrz swojego terytorium i na obszarze wód morskich podlegających jurysdykcji tego państwa członkowskiego połowy i wszelkie inne związane z tym działania. Dokona ono inspekcji statków rybackich i zbada wszelkie prowadzone działania, umożliwiając weryfikację wdrażania przepisów niniejszego rozporządzenia, łącznie z działaniami związanymi z wyładunkiem, sprzedażą, przewozem i magazynowaniem ryb a także ewidencją wyładunków i sprzedaży.

2. Statki rybackie, prowadzące działalność pod banderą państw trzecich i pływające po wodach morskich podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego podlegać będą systemowi informowania o przemieszczaniu się statku i połowach przewożonych na pokładzie.

Państwa członkowskie poinformują Komisję o działaniach podjętych w celu zagwarantowania przestrzegania tych procedur.

3. Każde z państw członkowskich monitorować będzie poza obszarem strefy połowów Wspólnoty działalność swoich statków, w przypadkach, kiedy taka kontrola wymagana jest w celu zapewnienia przestrzegania zasad wspólnotowych mających zastosowanie na tych wodach.

4. W celu zapewnienia, iż inspekcja jest maksymalnie skuteczna i ekonomiczna, państwa członkowskie skoordynują swoje działania. W tym celu mogą opracować programy łącznej kontroli umożliwiające inspekcje statków rybackich Wspólnoty na wodach określonych w ustępach 1 i 3. Podejmą one kroki w celu zagwarantowania, iż właściwe władze państw członkowskich i Komisja będą regularnie informowane o zdobytym doświadczeniu, na zasadzie obustronnej wymiany informacji.

Artykuł 3

1. W celu zwiększenia skuteczności nadzoru połowów, Rada podejmie decyzję przed 1 stycznia 1996 r, stosownie do postanowień określonych w art. 43 Traktatu, czy, do jakiego stopnia i kiedy zostanie zainstalowany dla statków rybackich Wspólnoty system stałego pozycyjnego nadzoru, lądowego lub satelitarne, wykorzystującego łączność satelitarną w celu transmisji danych.

2. W celu ustalenia technologii, która ma być zastosowana i określenia statków, które mają być objęte wyżej wymienionym systemem, państwa członkowskie we współpracy z Komisją, przeprowadzą projekty pilotażowe przed datą 30 czerwca 1995 r. W tym celu państwa członkowskie zapewnią, iż dla określonych kategorii statków Wspólnoty zostanie zainstalowany system stałego pozycyjnego nadzoru, lądowego lub satelitarnego, wykorzystującego łączność satelitarną w celu transmisji danych.

Państwa członkowskie mogą prowadzić jednocześnie projekty pilotażowe mając na względzie ustalenie wykorzystania przyrządów automatycznie rejestrujących położenie.

3. Podczas przeprowadzania projektów pilotażowych określonych w ustępie 2, państwo członkowskie, pod którego banderą pływa statek, lub w którym zarejestrowany jest statek, podejmie wszelkie konieczne działania w celu zagwarantowania, iż dane transmitowane lub odzyskane ze statków rybackich są zarejestrowane w formie dającej się odczytać za pomocą komputera, niezależnie od wód, na których się statki poruszają czy portu, w którym są zacumowane.

Jeśli statki rybackie prowadzą działalność na wodach podlegającym jurysdykcji czy zwierzchnictwu innego państwa członkowskiego, państwo członkowskie bandery zapewni natychmiastowe przekazanie tych danych odpowiednim władzom zainteresowanych państw członkowskich.

4. Szczegółowe zasady wdrażania projektów pilotażowych zostaną opracowane na podstawie procedury określonej w art. 36.

Artykuł 4

1. Inspekcja i nadzór określone w art. 2 będą przeprowadzone przez każde z państw członkowskich w jego własnym imieniu za pomocą systemu inspekcji wybranego według uznania państwa członkowskiego.

Podczas realizacji powierzonych im zadań, państwa członkowskie zapewnią, iż przestrzegane są przepisy oraz procedury określone w art. 2. Ponadto, działania podejmowane będą w takiej formie, która pozwoli na uniknięcie zakłócenia normalnej działalności połowowej. Zagwarantują one również, iż nie będą miały miejsca działania dyskryminujące w odniesieniu do sektora czy statków poddanych inspekcji.

2. Osoby odpowiedzialne za statki rybackie, tereny lub pojazdy transportowe podlegające inspekcji będą współpracowały w celu usprawnienia przeprowadzenia inspekcji stosownie do ustępu 1.

Artykuł 5

Stosownie do procedury określonej w art. 36, zatwierdzone mogą zostać szczegółowe zasady wprowadzenia w życie artykuły 2, 3 i 4, dotyczące w szczególności:

- a) identyfikacji oficjalnie wyznaczonych inspektorów, statków wykorzystanych w celach inspekcji oraz wszelkich innych środków inspekcji, z których może korzystać państwo członkowskie;
- b) procedury, która ma być stosowana przez inspektorów i kapitanów statków rybackich w sytuacjach, kiedy inspektor pragnie wejść na pokład statku;
- c) procedury, która ma być stosowana przez inspektorów, którzy weszli już na pokład statku, w celu przeprowadzenia inspekcji statku, narzędzi połowu czy połowów;
- d) raportu, który ma zostać sporządzony przez inspektorów po każdorazowym wejściu na pokład;
- e) oznaczania i identyfikacji statków rybackich i narzędzi połowowych;
- f) poświadczenia danych charakterystycznych statków rybackich związanych z działalnością połowową;
- g) ewidencjonowania danych dotyczących położenia statków rybackich i przekazania tych danych państwom członkowskim i Wspólnocie;
- h) systemu informowania o przemieszczaniu się statku i o produktach rybnych przewożonych na pokładzie, dotyczącego statków rybackich pływających pod banderą krajów trzecich.

TYTUŁ II

Monitorowanie połowów

Artykuł 6

1. Kapitanowie statków rybackich Wspólnoty dokonujących połowów stada ryb lub grupy stad będą prowadzili dziennik okrętowy, zawierający w szczególności informacje na temat ilości każdego gatunku złowionego i przechowywanego na pokładzie, datę i miejsce (kwadrat statystyczny wg ICES) takich połowów oraz rodzaj wykorzystanych narzędzi połowowych.

2. Gatunkami, które mają zostać wyszczególnione w dzienniku okrętowym stosownie do ustępu 1, będą gatunki objęte całkowitym dopuszczalnym połowem lub kwotami połowowymi, a także inne wymienione w wykazie zaproponowanym przez Komisję i przyjętym przez Radę kwalifikowaną większością głosów.

3. Kapitanowie statków rybackich Wspólnoty wyszczególnią w swoich dziennikach okrętowych ilość połowów dokonanych na morzu, daty i miejsca połowów i gatunki określone w ustępie 2. Wielkość połowów, które zostają wyrzucone za burtę na morzu mogą być ewidencjonowane do celów oceny.

4. Kapitanowie statków rybackich Wspólnoty będą zwolnieni z wymogów zawartych w ustępach 1 i 3, jeśli całkowita długość statku wynosi mniej niż 10 metrów.

5. Rada może podjąć decyzje kwalifikowaną większością, na wniosek Komisji, dotyczących zwolnienia z wymogów odmiennych od określonego w punkcie 4.

6. Każde z państw członkowskich monitorować będzie, na zasadzie doboru losowego, działalność statków rybackich, które są zwolnione z wymogów określonych w ustępach 4 i 5 w celu zapewnienia przestrzegania przez te statki obowiązujących przepisów wspólnotowych.

W tym celu, każde z państw członkowskich opracuje plan doboru losowego i przekaże go Komisji. Wyniki przeprowadzonej kontroli będą regularnie przekazywane Komisji.

7. Kapitanowie statków rybackich Wspólnoty zarejestrują informacje wymagane stosownie do punktów 1 i 3 bądź w formie dającej się odtworzyć za pomocą komputera bądź na papierze.

8. Szczegółowe zasady dotyczące wdrażania, w określonych przypadkach, przepisów niniejszego art. zostaną przyjęte stosownie do procedury określonej w art. 36, zawierającej informacje dotyczące jednostki geograficznego podziału różnej od kwadratu statystycznego wg ICES.

Artykuł 7

1. Kapitan statku rybackiego Wspólnoty, który zamierza wykorzystać miejsce wyładunku w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery musi zawiadomić odpowiednie władze w tym państwie członkowskim z co najmniej dwugodzinnym wyprzedzeniem o:

- miejscu/miejscach wyładunku i przewidywanym czasie przybycia na miejsce wyładunku,
- wielkości wyładunku w odniesieniu do poszczególnych gatunków.

2. W stosunku do kapitana określonego w ustępie 1, który nie dopełnił obowiązku zawiadomienia, wyciągnięte mogą być sankcje nałożone przez właściwe organy.

3. Komisja, stosownie do procedury określonej w art. 36, może zwolnić niektóre kategorie statków rybackich Wspólnoty z obowiązku określonego w punkcie 1 na określony i podlegający przedłużeniu okres, bądź wyznaczyć inny termin zawiadomienia, biorąc między innymi pod uwagę odległość pomiędzy łowiskami, miejscami wyładunku i portami, w których przedmiotowe statki są zarejestrowane lub wyszczególnione.

Artykuł 8

1. Kapitan każdego ze statków rybackich o całkowitej długości równej lub przekraczającej 10 metrów, bądź osoba go reprezentująca, po każdym rejsie w ciągu 48 godzin od wyładunku przedłoży deklarację odpowiednim władzom państwa członkowskiego w którym miał miejsce wyładunek. Kapitan będzie odpowiedzialny za wiarygodność danych zawartych w deklaracji,

zawierającej dane określające co najmniej wielkości wyładunków w odniesieniu do każdego gatunku określonego w art. 6 ust. 2 oraz rejonu, w którym dokonano połowu tych gatunków.

2. Na wniosek Komisji, Rada może podjąć kwalifikowaną większością głosów decyzję o rozszerzeniu obowiązku określonego w ustępie 1 na statki o całkowitej długości mniejszej niż 10 metrów. Na wniosek Komisji, Rada może również podjąć decyzje kwalifikowaną większością głosów o zwolnieniu z obowiązku określonego w ustępie 1 pewnych kategorii statków o całkowitej długości równej, lub przekraczającej 10 metrów i wykonujących określoną działalność połowową.

3. Każde państwo członkowskie monitorować będzie, na podstawie kontroli wrywkowej, działalność rybacką statków rybackich zwolnionych z obowiązków określonych w ustępie 1, w celu zagwarantowania przestrzegania przez te statki obowiązujących przepisów wspólnotowych.

W tym celu każde z państw członkowskich opracuje plan kontroli wrywkowej i przekaże go Komisji. Wyniki przeprowadzonej kontroli przekazywane będą regularnie Komisji.

4. Szczegółowe zasady wdrażania przepisów niniejszego artykułu zostaną przyjęte stosownie do procedury określonej w art. 36.

Artykuł 9

1. Z chwilą pierwszej sprzedaży, ośrodki aukcyjne lub inne upoważnione przez państwa członkowskie instytucje, odpowiedzialne za wprowadzenie na rynek po raz pierwszy produktów rybnych, których wyładunek miał miejsce w państwie członkowskim, przedłożą odpowiednim władzom państwa członkowskiego na terytorium którego nastąpiła ta operacja, kartę sprzedaży, a potwierdzenie wiarygodności danych zawartych na tej karcie leżało będzie w gestii wyżej wspomnianych instytucji. Dotyczyć to będzie informacji wymaganych stosownie do ustępu 3.

2. Jeśli wprowadzenie po raz pierwszy na rynek produktów rybnych, których wyładunek miał miejsce w państwie członkowskim, dokonane zostaje w sposób odmienny od sposobu określonego w punkcie 1, wyładowane produkty rybne nie zostaną usunięte z miejsca wyładunku przez kupującego do czasu, kiedy karta sprzedaży nie zostanie przedłożona odpowiednim władzom państwa członkowskiego, na terytorium którego przeprowadzona zostaje ta operacja. Kupujący odpowiedzialny będzie za wiarygodność danych określonych w ustępie 3, zamieszczonych w karcie sprzedaży.

3. Karty sprzedaży określone w ustępach 1 i 2 zawierać będą co najmniej następujące informacje, dotyczące:

- w odniesieniu do wszystkich gatunków, jeśli ma to zastosowanie - jednostkowej wielkości lub wagi, kategorii, postaci, w jakiej wprowadzane są na rynek oraz świeżości,
- ceny i ilości przy pierwszej sprzedaży, w odniesieniu do każdego gatunku, jeśli to ma zastosowanie - na podstawie jednostkowej wielkości lub wagi, kategorii, postaci w jakiej wprowadzane są na rynek oraz świeżości.
- jeśli to ma zastosowanie, miejsca przeznaczenia produktów wycofanych z rynku (produkty, spożycie, carry-over),

- nazwisk/nazwy sprzedającego i kupującego,
- daty i miejsca sprzedaży.

4. Wyżej wspomniane karty sprzedaży zostaną wypełnione i przekazane, stosownie do prawa obowiązującego w państwie członkowskim, w którym dokonywany jest wyładunek, w taki sposób i pod warunkiem spełnienia warunków sprzedaży, iż zawarte w niej zostaną następujące dane:

- zewnętrzne znaki identyfikacyjne oraz nazwę statku rybackiego, z którego nastąpił wyładunek przedmiotowych produktów,
- nazwisko właściciela lub kapitana statku,
- port i datę wyładunku.

5. W ciągu 48 godzin od chwili sprzedaży, karty sprzedaży określone w ustępie 1 zostaną przekazane za pomocą przekazu komputerowego lub na papierze, na ręce odpowiednich władz lub innych instytucji upoważnionych przez państwo członkowskie.

6. Odpowiednie władze przechowywać będą kopie każdej karty sprzedaży przez okres jednego roku począwszy od roku następującego po roku w którym zarejestrowano informacje złożone odpowiednim władzom.

7. Komisja, stosownie do procedury określonej w art. 36, może zwolnić z obowiązku przedłożenia, wobec odpowiednich władz lub innych upoważnionych organów państw członkowskich, karty sprzedaży dotyczącej produktów rybnych, których wyładunek nastąpił z określonych kategorii statków rybackich Wspólnoty o całkowitej długości mniejszej niż 10 metrów.

Takie zwolnienia mogą mieć miejsce wyłącznie w sytuacji, kiedy określone państwo członkowskie zainstalowało satysfakcjonujący system monitoringu.

8. Kupujący nabywający produkty, które nie są później wprowadzone na rynek ale wykorzystane wyłącznie dla celów prywatnej konsumpcji, zostanie zwolniony z wymogów określonych w ustępie 2.

9. Szczegółowe zasady wdrażania przepisów niniejszego art. zostaną przyjęte stosownie do procedury określonej w art. 36.

Artykuł 10

1. a) Statki rybackie pływające pod banderą państw trzecich lub, zarejestrowane w tych państwach, które są upoważnione do prowadzenia działalności połowowej na wodach morskich podlegających jurysdykcji bądź władztwu państwa członkowskiego prowadzić będą dziennik okrętowy zawierający informacje określone w art. 6.

b) Każde z państw członkowskich zagwarantuje, iż kapitan statku rybackiego

plywającego pod banderą państwa trzeciego, lub zarejestrowanego w tym państwie, lub osoba go reprezentująca, dokona zgłoszenia władzom państwa członkowskiego, którego sprzęt wyładunkowy zamierzają wykorzystać, co najmniej na 72 godziny przed datą przybycia do portu wyładunku.

c) Kapitan statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego lub zarejestrowanego w tym państwie, jest zobowiązany do powiadomienia, z co najmniej 72 godzinnym wyprzedzeniem, odpowiednich władz państwa członkowskiego, którego sprzęt wyładunkowy zamierza wykorzystać, o czasie przybycia do portu wyładunku.

Kapitan nie może prowadzić żadnych czynności wyładunkowych jeśli odpowiednie władze państw członkowskich nie potwierdziły otrzymania wcześniejszego zawiadomienia.

Państwa członkowskie opracują szczegółowe zasady wprowadzania w życie przepisów niniejszego punktu, które mają być przedłożone Komisji.

2. Komisja, stosownie do procedury określonej w art. 36, może zwolnić niektóre kategorie statków rybackich krajów trzecich z obowiązku określonego w ustępie 1 lit.) c na określony i podlegający przedłużeniu okres, bądź wyznaczyć inny termin zawiadomienia, biorąc pod uwagę między innymi, odległość pomiędzy łowiskami, rejonami wyładunku i portami, w których przedmiotowe statki są zarejestrowane lub wyszczególnione.

3. Postanowienia zawarte w ustępach 1 i 2 będą miały zastosowanie bez wpływu na zastosowanie postanowień zawartych w porozumieniach rybackich, zawartych pomiędzy Wspólnotą a określonymi krajami trzecimi.

Artykuł 11

1. Bez wpływu na zastosowanie artykułów 7, 8 i 9, kapitan statków rybackich Wspólnoty, który:

- dokonuje przeładunku na inny statek, w dalszej części określanej "statkiem odbierającym", jakichkolwiek wielkości połowów stad ryb lub grupy stad objętych całkowitym dopuszczalnym połowem lub kwotą połowową niezależnie od miejsca przeładunku lub
- bezpośrednio dokonuje wyładunku takich połowów poza terytorium Wspólnoty,

w czasie przeładunku lub wyładunku, przekazuje informację państwu członkowskiemu, pod którego banderą pływa statek, lub w którym statek jest zarejestrowany, o gatunkach i wielkości połowów a także o dacie przeładunku lub wyładunku oraz rejonach połowowych, poprzez odwołanie się do najmniejszej strefy, dla której ustanowiony został całkowity dopuszczalny połów lub kwota połowowa.

2. Co najmniej na 24 godziny przed i po zakończeniu przeładunku lub serii przeładunków, jeśli przeładunek ma miejsce w porcie lub na wodach morskich podlegających jurysdykcji bądź władztwu państwa członkowskiego, kapitan statku odbierającego przekazuje informację odpowiednim władzom tego państwa członkowskiego odnośnie do wielkości połowów stada ryb

lub grupy stad objętych całkowitym dopuszczalnym połowem lub kwotą połowową, znajdujących się na pokładzie swojego statku.

Kapitan statku odbierającego przechowywał będzie dane dotyczące wielkości połowów stada ryb lub grupy stad objętych całkowitym dopuszczalnym połowem lub kwotą połowową uzyskanych w czasie przeładunku, daty otrzymania, oraz statku, z którego dokonywany jest przeładunek połowów na statek odbierający. Wyżej wspomniany wymóg będzie uznany za spełniony, jeśli zachowane będą kopie deklaracji przeładunkowej, przygotowane stosownie do szczegółowych zasad rejestrowania informacji dotyczących połowów ryb przez państwa członkowskie.

Na zakończenie przeładunku lub serii przeładunków, kapitan statku odbierającego przekaze w ciągu 24 godzin powyższe dane odpowiednim władzom, określonym powyżej.

Kapitan statku odbierającego przechowywał będzie również dane dotyczące wielkości połowów stada ryb lub grupy stad objętych całkowitym dopuszczalnym połowem lub kwotą połowową, których przeładunek nastąpił ze statku odbierającego na statek trzeci, i przekaze informacje wyżej wspomnianym odpowiednim władzom na temat takiego przeładunku co najmniej 24 godziny przed takim przeładunkiem. Po dokonaniu przeładunku, kapitan poinformuje wyżej określone władze o wielkości przeładunku.

Kapitanowie statku odbierającego oraz statku trzeciego określonego powyżej umożliwią odpowiednim władzom weryfikację wiarygodności informacji i danych wymaganych stosownie do niniejszego punktu.

3. Państwa członkowskie podejmą odpowiednie działania w celu weryfikacji wiarygodności informacji otrzymanych stosownie do ustępów 1 i 2, oraz, jeśli to będzie miało zastosowanie, przekażą informacje państwu członkowskiemu lub państwom członkowskim, w których statek odbierający i statek, z którego następuje przeładunek na statek odbierający, są zarejestrowane, lub pod których banderą pływają, na temat tych informacji i wyników weryfikacji.

4. Ustępy 2 i 3 będą mieć również zastosowanie w odniesieniu do statków odbierających, pływających pod banderą kraju trzeciego, lub zarejestrowanego w kraju trzecim.

Artykuł 12

Jeśli przeładunek lub wyładunek ma mieć miejsce w terminie późniejszym niż 15 dni po dacie połowu, informacje wymagane stosownie do artykułów 8 i 11 zostaną przekazane odpowiednim władzom państwa członkowskiego, pod którego banderą statek pływa bądź w którym jest zarejestrowany, nie później niż w terminie 15 dni po dacie połowu.

Artykuł 13

1. Do czasu pierwszej sprzedaży wszelkim produktom rybnym, których wyładunek nastąpił na terenie Wspólnoty, bądź które były importowane do Wspólnoty, w formie nieprzetworzonej lub po przetworzeniu na pokładzie, i które zostają przetransportowane do miejsca innego niż miejsce wyładunku lub importu, towarzyszyć będzie dokument przygotowany przez przewoźnika.

2. Dokument powyższy:
 - a) określać będzie pochodzenie przesyłki (nazwa statku i zewnętrzne znaki identyfikacyjne);
 - b) zawierać będzie informacje o miejscu przeznaczenia przesyłki (przesyłek) oraz identyfikacji statku transportowego;
 - c) określać będzie ilości ryb (w kilogramach - ciężar po przetworzeniu) każdego transportowanego gatunku, nazwisko/nazwę odbiorcy i miejsce i datę załadunku.
3. Każdy przewoźnik zobowiązany jest zapewnić, iż dokument określony w punkcie 1 zawiera co najmniej wszelkie informacje wymagane stosownie do ustępu 2.
4. Przewoźnik będzie zwolniony z obowiązku określonego w ustępie 1 pod warunkiem spełnienia jednego z poniższych warunków:
 - a) dokument określony w ustępie 1 jest zastąpiony kopią jednej z deklaracji określonej w artykule 8 lub 10 odnoszących się do ilości transportowanego towaru;
 - b) dokument określony w ustępie 1 jest zastąpiony kopią dokumentu T 2 M określającą pochodzenie transportowanego towaru.
5. Odpowiednie władze państw członkowskich mogą zwolnić z obowiązku wypełnienia wymogu określonego w ustępie 1 jeśli ryby przewożone są na terenie portu lub w odległości nie większej niż 20 kilometrów od miejsca wyładunku.
6. Każde z państw członkowskich na swoim terytorium prowadzić będzie kontrolę w oparciu o zasadę kontroli wrywkowej, w celu weryfikacji przestrzegania wymogów określonych w niniejszym artykule.
7. Państwa członkowskie skoordynują czynności kontrolne w celu zapewnienia, iż inspekcja jest maksymalnie skuteczna i ekonomiczna. Aby osiągnąć powyższy cel, państwa członkowskie sprawować będą w szczególności nadzór nad ruchem towarów, o których uzyskały informację, iż mogą być przedmiotem operacji sprzecznych z rozporządzeniami Wspólnoty.

Artykuł 14

1. Państwa członkowskie zapewnią, iż wszelkie wyładunki w państwie członkowskim określone w artykułach 8, 9 i 10 będą zarejestrowane. W tym celu, państwa członkowskie mogą wymagać, aby wprowadzenie na rynek po raz pierwszy nastąpiło przez sprzedaż w ośrodku aukcyjnym.
2. Jeśli wyładunki połowów nie zostaną wprowadzone na rynek po raz pierwszy przez sprzedaż w ośrodku aukcyjnym, stosownie do art. 9 ust. 2, państwa członkowskie zapewnią, iż

informacje dotyczące wielkości przedmiotowych połowów zostaną przekazane ośrodkom aukcyjnym lub innym instytucjom upoważnionym przez państwa członkowskie.

3. Informacje dotyczące wyładunków dokonywanych z pewnych kategorii statków, podlegające wyłączeniom określonym w artykułach 7 i 8 lub dotyczące wyładunków w portach, które nie posiadają wystarczająco rozwiniętej struktury administracyjnej, umożliwiającej ewidencję wyładunków, mogą, na wniosek państwa członkowskiego skierowanego do Komisji, w terminie 12 miesięcy od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zostać zwolnione z wymogu dotyczącego przekazania informacji. Zwolnienie takie może mieć miejsce, jeśli rejestracja wymaganych danych wywołałaby niewspółmierne trudności dla władz krajowych w związku z całością wyładunków i jeśli określone gatunki podlegające wyładunkowi są sprzedawane lokalnie. Wykaz portów i statków objętych takim zwolnieniem zostanie opracowany przez każde państwo członkowskie i przekazany Komisji.

4. Państwo członkowskie czerpiące korzyści z wyłączeń określonych w ustępie 3 opracuje plan doboru losowego w celu oceny wielkości odpowiednich wyładunków w portach podlegających wyłączeniom. Powyższy plan musi zostać zatwierdzony przez Komisję zanim zastosowane zostanie którekolwiek z wyłączeń. Państwo członkowskie przekazywać będzie regularnie wyniki przeprowadzonych ocen.

Artykuł 15

1. Przed dniem 15 każdego miesiąca, każde z państw członkowskich poinformuje Komisję za pomocą przekazu komputerowego o ilościach każdego stada ryb lub grupy stad objętych całkowitym dopuszczalnym połowem lub kwotą połowową, których wyładunek nastąpił w poprzednim miesiącu i przekaże Komisji wszelkie informacje otrzymane stosownie do artykułów 11 i 12.

Informacje przekazywane Komisji będą zawierały dane dotyczące miejsca połowów określonego w artykułach 6 i 8 oraz przynależności przedmiotowych statków rybackich.

Każde państwo członkowskie poinformuje Komisję o prognozach dotyczących spożytkowania kwoty połowowej wraz z przewidywaną datą wyczerpania kwoty w odniesieniu do gatunków, dla których przewiduje się, iż połowy dokonywane ze statków rybackich pływających pod banderą takiego państwa członkowskiego lub zarejestrowanego w tym państwie przekroczyły 70% kwoty połowowej, przydzielonej części lub udziału będącego do dyspozycji tego państwa członkowskiego.

Państwa członkowskie, w których połowy stad ryb lub grup stad objętych całkowitym dopuszczalnym połowem lub kwotami połowowymi mogą osiągnąć poziomy ogólnego całkowitego połowu lub kwot połowowych, przekażą Komisji, na życzenie Komisji, bardziej szczegółowe dane, bądź też zwiększą częstotliwość przekazywania tych danych w stosunku do wymogów zawartych w niniejszym punkcie.

2. Dla potrzeb państw członkowskich Komisja będzie przechowywać w formie zapisu komputerowego informacje przekazywane stosownie do niniejszego artykułu.

3. Jeśli Komisja ustali, iż państwo członkowskie nie dochowało wyznaczonego terminu przekazania danych dotyczących miesięcznych połowów stosownie do ustępu 1, może ona

wyznaczyć datę z którą, dla stada ryb lub grupy stad, połowy objęte kwotą połowową lub inną formą ograniczenia ilościowego, przejęte przez statki rybackie pływające pod banderą tego państwa członkowskiego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim, uznane będą za takie, które wyczerpały 70% kwoty, przydzielonej części lub udziału będącego do dyspozycji tego państwa członkowskiego i może ustalić przewidywaną datę, z którą kwota połowowa, przydzielona część i dostępny udział będą uznane za wyczerpane.

4. Przed upływem pierwszego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego, każde z państw członkowskich powiadomi Komisję za pomocą przekazu komputerowego, o ilości stad ryb, których wyładunek miał miejsce w poprzednim kwartale, różniącej się od ilości określonej w ustępie 1.

Artykuł 16

1. Bez wpływu na zastosowanie art. 15, państwa członkowskie dostarczą, na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego, dane dotyczące wyładunków, ofert sprzedaży lub przeładunku produktów rybnych dokonywanych w portach tych państw członkowskich lub na wodach podlegających ich jurysdykcji przez statki rybackie pływające pod banderą tego państwa członkowskiego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim, i dotyczących stada ryb lub grupy stad objętych kwotą połowową przyznaną temu państwu członkowskiemu.

Informacje te zawierać będą nazwę i zewnętrzne znaki identyfikacyjne przedmiotowego statku, ilości ryb w odniesieniu do stad ryb lub grup stad poddanych wyładunkowi, oferowanych po raz pierwszy na sprzedaż lub poddanych przeładunkowi, jak również datę i miejsce wyładunku, zaoferowania do sprzedaży czy przeładunku. Powyższe informacje zostaną przekazane w terminie czterech dni roboczych następujących po dacie wniosku zainteresowanego państwa członkowskiego lub w dalszym terminie uzgodnionym przez takie państwo członkowskie lub przez państwo członkowskie, w którym ma miejsce wyładunek.

2. W tym samym czasie, w którym następuje przekazanie tych informacji państwu członkowskiemu na terenie którego statek jest zarejestrowany, państwo członkowskie, w którym nastąpił wyładunek, oferta pierwszej sprzedaży lub przeładunek, przekaze te informacje Komisji stosownie do wniosku Komisji.

Artykuł 17

1. Państwa członkowskie podejmą konieczne działania w celu zapewnienia monitorowania połowów gatunków, dokonywanych przez statki tych państw członkowskich, prowadzących działalność na wodach podlegających jurysdykcji bądź władztwu krajów trzecich oraz na pełnym morzu, oraz aby zapewnić weryfikację oraz ewidencjonowanie przeładunków oraz wyładunków takich połowów.

2. Procedury kontrolne i weryfikacyjne mają na celu zapewnienie przestrzegania przez właścicieli i/lub kapitanów statków następujących wymogów:

- na pokładzie statku rybackiego będzie prowadzony dziennik okrętowy, w którym kapitan będzie prowadził ewidencję połowów,

- deklaracja wyładunkowa będzie przedłożona władzom państw członkowskich, w których ma miejsce wyładunek, podczas wyładunków dokonywanych w portach Wspólnoty,
- państwo członkowskie bandery będzie informowane o szczegółach każdego przeładunku ryb na statki rybackie krajów trzecich a także o wyładunkach dokonywanych bezpośrednio w krajach trzecich,

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 będą miały zastosowanie bez wpływu na zastosowanie przepisów zawartych w porozumieniach dotyczących rybołówstwa zawartych pomiędzy Wspólnotą a krajami trzecimi oraz Międzynarodowych Konwencji, których stroną jest Wspólnota.

Artykuł 18

1. Przed końcem pierwszego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego, każde z państw członkowskich powiadomi Komisję, za pomocą przekazu komputerowego, o wielkości połowów dokonanych na wodach połowowych określonych w art. 17, których wyładunek nastąpił w poprzednim kwartale, a także na temat wszelkich informacji uzyskanych stosownie do art. 17 ust. 2.

2. W odniesieniu do połowów dokonanych na wodach krajów trzecich, informacje przekazane stosownie do ustępu 1 zostaną podzielone na dane dotyczące kraju trzeciego i stada ryb poprzez odniesienie do najmniejszej strefy statystycznej określonej dla przedmiotowego połowu.

Informacje dotyczące połowów dokonanych na pełnym morzu zostaną przekazane poprzez odniesienie do najmniejszej strefy statystycznej określonej przez Międzynarodowe Konwencje obowiązujące w odniesieniu do rejonów połowowych oraz poprzez odniesienie do gatunku lub grupy gatunków dla wszelkich stad w ramach danego rodzaju rybołówstwa.

3. Przed datą 1 października każdego roku, Komisja udostępni państwom członkowskim informacje uzyskane stosownie do niniejszego artykułu.

Artykuł 19

1. W celu zagwarantowania przestrzegania zobowiązań zawartych w artykułach 3, 6, 8, 9, 10, 14 i 17, każde państwo członkowskie opracuje system zatwierdzenia oparty w szczególności na badaniach potwierdzających oraz weryfikacji danych wynikających z tych zobowiązań.

2. W celu ułatwienia weryfikacji określonych powyżej, każde państwo członkowskie opracuje komputerową bazę danych, do której wprowadzane będą dane określone w ustępie 1.

Państwa członkowskie mogą opracować zdecentralizowane bazy danych pod warunkiem, iż niniejsze procedury oraz procedury dotyczące zbierania i rejestrowania danych są ujednoczone w celu zapewnienia zgodności pomiędzy nimi na całym terytorium państwa członkowskiego.

3. W przypadku jeśli państwo członkowskie nie jest w stanie natychmiast zastosować się do wymogów określonych w ustępie 2, w odniesieniu do wszystkich bądź części rodzajów

rybołówstwa, Komisja może na wniosek państwa członkowskiego, podjąć decyzję o wyznaczeniu okresu przejściowego do maksimum trzech lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosownie do procedury określonej w art. 36.

4. Państwo członkowskie korzystające z powyższego wyłączenia, przechowywać będzie dane określone w ustępie 1, w formie nie skomputeryzowanej dokumentacji, przez okres trzech lat oraz opracuje plan kontroli wrywkowej zatwierdzony przez Komisję w celu umożliwienia weryfikacji na miejscu wiarygodności takich danych. Komisja może przeprowadzić, we własnym imieniu, weryfikację na miejscu w celu oceny skuteczności planu kontroli wrywkowej.

5. W okresie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, każde państwo członkowskie przedłoży Komisji raport zawierający informacje o sposobie zbierania i weryfikowania danych, określając wiarygodność takich danych. Komisja we współpracy z państwami członkowskimi opracuje raport podsumowujący powyższe raporty, który przekaże państwom członkowskim.

6. Szczegółowe zasady wdrażania niniejszego artykułu zostaną przyjęte stosownie do procedury określonej w art. 36.

TYTUŁ III

Monitorowanie wykorzystania narzędzi połowowych

Artykuł 20

1. Wszelkie połowy zatrzymane na pokładzie jakiegokolwiek statku rybackiego Wspólnoty będą zgodne ze składem gatunkowym określonym w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3094/86 z 7 października 1986 r. zawierającym określone techniczne procedury ochrony zasobów rybnych⁶ w odniesieniu do sieci przewożonych na pokładzie statku.

Sieci na pokładzie statków, które nie są wykorzystywane muszą być tak składowane, aby nie mogły być łatwo użyte, zgodnie z poniższymi warunkami:

- a) sieci, ciężary i podobne narzędzia zostaną odłączone od desek trałowych oraz lin trałowych i podciągowych,
- b) sieci, które są umieszczone na pokładzie lub nad pokładem zostaną bezpiecznie przymocowane do określonej części nadbudówki.

2. Jeśli połowy, zatrzymane na pokładzie jakiegokolwiek statku rybackiego Wspólnoty, zostały dokonane za pomocą sieci o różnej minimalnej wielkości oczek podczas tego samego rejsu, skład gatunkowy zostanie ustalony dla każdej części połowu dokonanego w odmiennych warunkach.

⁶ Dz.U. WE nr L 288, z 11.10.1986, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3034/92 (Dz.U. nr L 307, z 23.10.1992, str. 1).

W tym celu wszelkie zmiany wcześniej stosowanej wielkości oczek sieci a także składu połowowego na pokładzie z chwilą dokonania jakiegokolwiek z takich zmian, zostaną odnotowane w dzienniku okrętowym oraz deklaracji wyładunkowej. W wyjątkowych przypadkach, szczegółowe zasady dotyczące stosowanego na pokładzie planu składowania, w zależności od gatunków, w odniesieniu do przetworzonych produktów, zawierające informacje dotyczące miejsca w ładowni, w którym zostają te produkty złożone, zostaną przyjęte stosownie do procedury określonej w art. 36.

3. Niezależnie od postanowień ustępów 1 i 2 Rada może, na podstawie raportu opracowanego przez Komisję, podjąć decyzję kwalifikowaną większością głosów w odniesieniu do zaproponowanych przez Komisję następujących kwestii:

- a) żaden statek rybacki dokonujący określonych połowów nie może przewozić w czasie tego samego rejsu sieci o różnej minimalnej wielkości oczek;
- b) szczegółowe zasady stosowane będą w odniesieniu do wykorzystania sieci o różnej minimalnej wielkości oczek przy prowadzeniu określonych połowów.

TYTUŁ IV

Normowanie i zawieszenie działalności połowowych

Artykuł 21

1. Wszelkie połowy stada ryb i grupy stad objęte kwotą połowową dokonywane przez statki rybackie Wspólnoty zostaną zaliczone na poczet kwoty połowowej wyznaczonej dla państwa członkowskiego bandery w odniesieniu do przedmiotowego stada ryb i grupy stad, niezależnie od miejsca wyładunku.

2. Każde państwo członkowskie ustali datę, począwszy od której, połowy stada ryb i grupy stad, objętych kwotą połowową, dokonywane przez statki rybackie pływające pod banderą takiego państwa członkowskiego lub zarejestrowane w takim państwie członkowskim, uznawane będą za takie, które wyczerpały kwotę połowową wyznaczoną dla niego w odniesieniu do stada ryb i grupy stad. Począwszy od tej daty, zakazuje ono przejściowo połowów takich stad ryb i grup stad przez takie statki a także zatrzymywania na pokładzie, przeładunku i wyładunku ryb, których połów nastąpił po tej dacie i wyznaczy datę, do której wyładunki i przeładunki lub końcowe deklaracje połowowe są dozwolone. Komisja zostanie niezwłocznie powiadomiona o powyższych działaniach i w dalszej kolejności poinformuje o tym pozostałe państwa członkowskie.

3. Po otrzymaniu zawiadomienia stosownie do ustępu 2 lub z własnej inicjatywy, Komisja, na podstawie dostępnych informacji, ustali datę, z którą, dla stada ryb lub grupy stad, połowy objęte całkowitym dopuszczalnym połowem, kwotą połowową lub innego rodzaju ograniczeniem ilościowym, dokonywane przez statki rybackie pływające pod banderą jakiegokolwiek państwa członkowskiego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim, uznane będą za takie, które wyczerpały kwotę połowową, przydzieloną część lub udział będący do dyspozycji tego państwa członkowskiego lub, jeśli to będzie mieć zastosowanie, do dyspozycji Wspólnoty.

Jeśli dokonana zostanie ocena sytuacji stosownie do pierwszego podpunktu, Komisja powiadomi zainteresowane państwa członkowskie o możliwości wstrzymania połowów w wyniku wyczerpania całkowitego dopuszczalnego połowu.

Statki rybackie Wspólnoty wstrzymają połowy w odniesieniu do stada ryb lub grupy stad objętych kwotą połowową lub całkowitym dopuszczalnym połowem z datą, z którą kwota połowowa przyznana państwu członkowskiemu dla przedmiotowego stada ryb lub grupy stad zostaje uznana za wyczerpaną lub z datą, z którą całkowity dopuszczalny połów dla gatunków stanowiących przedmiotowe stado ryb lub grupę stad uznany jest za wyczerpany; statki takie wstrzymają również zatrzymywanie na pokładzie, przeładunek, wyładunek bądź przygotowania do przeładunku lub wyładunku połowów takich stad ryb lub grup stad, których odłowienie nastąpiło po tej dacie.

4. Jeśli Komisja, na mocy pierwszego punktu ustępu 3, wstrzymała połowy z uwagi na rzekome wyczerpanie całkowitego dopuszczalnego połowu, kwoty połowowej, przydzielonej części lub udziału będącego do dyspozycji Wspólnoty i okazuje się, iż państwo członkowskie w rzeczywistości nie wyczerpało swojej kwoty połowowej, przydzielonej części lub udziału przedmiotowego stada ryb lub grupy stada, zastosowanie będą miały następujące przepisy.

Jeśli szkoda poniesiona przez państwo członkowskie, któremu zabroniono dokonywania połowów zanim wyczerpana została jego kwota połowowa, nie została naprawiona poprzez działania stosownie do art. 9 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92, podjęte zostaną działania w celu naprawy we właściwy sposób spowodowanej szkody, stosownie do procedury określonej w art. 36. Działania te mogą wiązać się z dokonywaniem odpisów od kwoty połowowej, przydzielonej części lub udziału państwa członkowskiego, w którym nastąpiło przełowienie, ilości potrącone w ten sposób zostaną przydzielone odpowiednio państwom członkowskim, których działalność połowowa została wstrzymana przed wyczerpaniem ich kwot połowowych. Potrącenia i wynikający z nich przydział potrąconych ilości dokonywane będą po uwzględnieniu, jako kwestii priorytetowej, gatunków i stref, dla których ustalone zostały roczne kwoty połowowe, przydzielone części lub udziały. Powyższe potrącenia i przydzielenie potrąconych ilości mogą być dokonywane w roku, w którym wystąpiła szkoda lub w roku następnym lub latach następnych.

Szczegółowe zasady zastosowania niniejszego punktu, a w szczególności ustalenia przedmiotowych ilości, będą przyjęte stosownie do procedury określonej w art. 36.

Artykuł 22

W przypadku jeśli odpowiednie władze państw członkowskich ustalą, iż działalność statków rybackich Wspólnoty w sposób istotny lub powtarzający się narusza postanowienia niniejszego rozporządzenia, państwo członkowskie bandery może poddać przedmiotowy statek dodatkowym procedurom kontrolnym.

Państwo członkowskie bandery przekaze Komisji oraz innym państwom członkowskim informacje dotyczące nazwy i zewnętrznych znaków identyfikacyjnych oraz numerów statku, w stosunku do którego zastosowane będą określone powyżej dodatkowe procedury kontrolne.

Artykuł 23

1. Jeśli Komisja ustali, iż państwo członkowskie przekroczyło przydzieloną kwotę połowową, przydzielone części lub udział w stadzie ryb lub grupie stad będących do dyspozycji tego państwa członkowskiego, Komisja dokona potrąceń od rocznej kwoty połowowej, przydzielonej części lub udziału państwa członkowskiego, które dokonało przełowienia. Wielkość tych potrąceń ustalona zostanie stosownie do procedury określonej w art. 36.

2. Na wniosek Komisji, Rada zatwierdzi kwalifikowaną większością głosów, zasady dotyczące potrącenia stosownie do celów i strategii zarządzania określonych w art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92 i uwzględni, nadając temu charakter priorytetowy, następujące parametry:

- stopień, do jakiego nastąpiło przełowienie,
- wszelkie przypadki przełowienia tego samego stada ryb w poprzednim roku,
- stan biologiczny przedmiotowych zasobów.

TYTUŁ V

Inspekcja i kontrola określonych procedur w celu ulepszenia i dostosowania struktur w sektorze rybołówstwa, włączając akwakulturę.

Artykuł 24

W celu zapewnienia zgodności z celami i strategią określonymi przez Radę stosownie do art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92, w szczególności założeniami ilościowymi dotyczącymi zdolności połowowej flot Wspólnoty i przystosowaniem ich działalności, każde państwo członkowskie, na własnym terytorium oraz w obrębie wód morskich podlegających jurysdykcji bądź władztwu tego państwa członkowskiego, zorganizuje przeprowadzanie regularnych kontroli działania wszelkich osób których dotyczy wdrażanie wyżej wymienionych celów.

Artykuł 25

1. Każde państwo członkowskie przyjmie regulacje w celu weryfikacji zgodności z celami określonymi w art. 24. W tym celu przeprowadzi kontrole techniczne, w szczególności w następujących dziedzinach:

- a) restrukturyzacji, odnowy, modernizacji floty rybackiej;
- b) przystosowania zdolności połowowej poprzez czasowe lub ostateczne zaprzestanie połowów;
- c) ograniczenia działalności niektórych statków rybackich;

- d) ograniczenia w zakresie rodzaju i ilości narzędzi połowowych i metod ich stosowania;
- e) rozwoju przemysłu akwakultury i strefy brzegowej.

2. Jeśli Komisja ustaliła, iż państwo członkowskie nie zastosowało się do postanowień ustępu 1, może ono, bez wpływu na zastosowanie art. 169 Traktatu, złożyć wniosek do Rady o przyjęcie odpowiednich ogólnych procedur. Rada podejmie decyzję kwalifikowaną większością głosów.

Artykuł 26

1. Szczegółowe zasady zastosowania art. 25 mogą być przyjęte stosownie do procedury określonej w art. 36, w szczególności w odniesieniu do:

- a) weryfikacji mocy silnika statku rybackiego;
- b) weryfikacji rejestrowego tonażu statków rybackich;
- c) weryfikacji okresu, w którym statek rybacki jest unieruchomiony;
- d) weryfikacji specyfikacji narzędzi połowu i ich ilości na każdy statek rybacki.

2. Państwa członkowskie bezzwłocznie przekażą Komisji informacje dotyczące stosowanych metod kontroli, wraz z nazwami i adresami instytucji odpowiedzialnych za przeprowadzanie weryfikacji.

Artykuł 27

1. W celu usprawnienia kontroli określonej w art. 25, każde państwo członkowskie ustali system oceny, który polegać będzie między innymi na weryfikacji, poprzez badania potwierdzające, informacji dotyczących zdolności połowowej oraz działalności floty, zawartych między innymi w:

- dzienniku okrętowym określonym w art. 6,
- deklaracji wyładunkowej określonej w art. 8,
- rejestrze statków rybackich Wspólnoty stosownie do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 163/89⁷.

2. W tym celu, państwa członkowskie stworzą lub uzupełnią istniejące komputerowe bazy danych zawierające istotne dane dotyczące zdolności połowowej i działalności floty.

3. Procedury określone w art. 19 ustępy 3, 4 i 5 będą miały zastosowanie.

⁷ Dz.U. WE nr L 20, z 25.01.1989, str. 5.

4. Szczegółowe zasady wdrażania niniejszego artykułu będą przyjęte stosownie do procedury określonej w art. 36.

TYTUŁ VI

Inspekcja i kontrola określonych procedur dotyczących wspólnej organizacji rynku produktów rybnych.

Artykuł 28

1. W celu zapewnienia przestrzegania technicznych aspektów regulacji dotyczących procedur określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3759/92 z 17 grudnia 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku w zakresie produktów rybnych i akwakultury⁸, każde państwo członkowskie przeprowadzi na swoim własnym terytorium regularne badania kontrolne wszelkich osób zaangażowanych w proces wdrażania tych procedur.

2. Kontrole powyższe dotyczyły będą aspektów technicznych stosowania:

a) standardów rynkowych, a w szczególności minimalnych rozmiarów;

b) uzgodnień cenowych, a w szczególności:

- wycofania produktów z rynku w celach innych niż konsumpcja,

- magazynowanie i/lub przetwarzanie produktów wycofanych z rynku.

Państwa członkowskie dokonają porównań pomiędzy dokumentami dotyczącymi pierwszego wprowadzenia na rynek ilości produktów określonych w art. 9 oraz ilości produktów wyładowanych stosownie do dokumentacji, zwłaszcza w odniesieniu do ich wagi.

3. Państwa członkowskie zawiadomią Komisję o informacjach dotyczących podjętych procedur kontrolnych, właściwych władz kontrolnych, rodzajów stwierdzonych naruszeń oraz podjętych działań.

Komisja, właściwe władze państw członkowskich oraz urzędnicy i agenci są zobowiązani do nieujawniania informacji uzyskanych stosownie do niniejszego artykułu, które objęte są tajemnicą zawodową.

4. Niniejszy artykuł nie będzie naruszać krajowych przepisów dotyczących poufności postępowania prawnego.

TYTUŁ VII

Stosowanie i weryfikacja monitoringu

⁸ Dz.U. WE nr L 388, z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1891/93 (Dz.U. nr L 172, z 15.07.1993, str. 1).

Artykuł 29

1. Komisja dokona weryfikacji stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia przez państwa członkowskie poprzez badanie dokumentów i przeprowadzanie wizyt na miejscu. Komisja może zdecydować, czy uznaje za konieczne przeprowadzenie weryfikacji bez wcześniejszego zawiadomienia.

W celu przeprowadzenia wizyt na miejscu, Komisja wystosuje pisemne instrukcje do swoich inspektorów określając zakres ich kompetencji oraz cele ich misji.

2. Kiedykolwiek Komisja uzna to za stosowne, inspektorzy Komisji mogą być obecni w czasie czynności kontrolnych i inspekcyjnych prowadzonych przez krajowe służby kontrolne. W ramach powyższych misji, Komisja nawiąże właściwe kontakty z państwami członkowskimi mając na względzie, jeśli to tylko możliwe, opracowanie satysfakcjonującego dla obu stron programu inspekcji.

a) Państwa członkowskie będą współpracować z Komisją w celu ułatwienia Komisji realizacji podjętych przez nią zadań. Państwa członkowskie podejmą, w szczególności, wszelkie konieczne działania w celu zapewnienia, iż misje inspekcyjne nie będą nagłaśniane publicznie, gdyż mogłoby to mieć szkodliwy wpływ na prowadzenie inspekcji i operacji kontrolnych.

W sytuacjach, w których Komisja lub upoważnieni urzędnicy napotyka ją na trudności w trakcie wykonywania swoich obowiązków, zainteresowane państwa członkowskie zapewnią Komisji środki w celu wypełnienia jej zadań i umożliwienia inspektorom oceny określonych operacji kontrolnych.

b) Jeśli okoliczności napotkane na miejscu uniemożliwiają przeprowadzenie inspekcji i operacji kontrolnych przewidzianych w ramach programu wstępnej inspekcji, inspektorzy Komisji, w porozumieniu z właściwymi krajowymi służbami kontrolnymi, dokonają modyfikacji wstępnej inspekcji i operacji kontrolnej.

c) W ramach inspekcji morskiej i powietrznej, gdzie odpowiednie służby krajowe zmuszone są do prowadzenia innych zadań o charakterze priorytetowym, związanych w szczególności z obronnością i bezpieczeństwem na morzu, władze państwa członkowskiego rezerwują sobie prawo do odroczenia bądź zmiany celu operacji inspekcyjnych, które Komisja zamierzała przeprowadzić. W takich okolicznościach, państwo członkowskie we współpracy z Komisją podejmą alternatywne ustalenia.

W przypadku inspekcji morskich i powietrznych, dowódca statku morskiego bądź powietrznego będzie wyłącznie odpowiedzialny za przeprowadzenie operacji, biorąc pod uwagę wymóg dotyczący przestrzegania niniejszego Rozporządzenia spoczywający na jego władzach zwierzchnich. Inspektorzy upoważnieni przez Komisję i biorący udział w powyższych operacjach przestrzegać będą regulacji i procedur określonych przez tego dowódcę.

3. W sytuacjach, w których wydaje się to konieczne, w szczególności występujących po misjach przeprowadzonych przez inspektorów Wspólnoty stosownie do ustępu 2 wykazujących, iż nieprawidłowości mogą pojawić się w czasie stosowania niniejszego rozporządzenia, Komisja może wnioskować do państw członkowskich o powiadomienie jej o szczegółowym programie

inspekcji i kontroli planowanych bądź wyznaczonych przez odpowiednie władze krajowe na ustalony okres i/lub dla określonych rodzajów rybołówstwa i rejonów. Po otrzymaniu zawiadomienia, inspektorzy upoważnieni przez Komisję, jeśli tylko Komisja uzna to za stosowne, przeprowadzą niezależne inspekcje w celu weryfikacji wdrażania programu przez odpowiednie władze państw członkowskich.

Kiedy inspektorzy Wspólnoty dokonają weryfikacji wdrażania tego programu, agenci państwa członkowskiego będą w każdej chwili odpowiedzialni za wdrażanie przedmiotowego programu. Inspektorzy Wspólnoty mogą z własnej inicjatywy korzystać z uprawnień z zakresu inspekcji nadanych krajowym agentom. Powyżej wspomniani inspektorzy nie będą mieli wstępu na statki i wstępu na teren chyba, że będą im towarzyszyli agenci tego państwa członkowskiego.

Po przeprowadzonej weryfikacji, Komisja przekaze na rzecz zainteresowanego państwa członkowskiego raport oceniający program i, jeśli to będzie właściwe, zaproponuje działania kontrolne w celu usprawnienia kontroli prowadzonej przez państwo członkowskie.

4. W kontekście misji inspekcyjnych prowadzonych przez statki powietrzne na morzu lub na lądzie, upoważnieni inspektorzy nie mogą prowadzić kontroli osób fizycznych.

5. W ramach wizyt prowadzonych przez nich stosownie do ustępów 2 i 3, upoważnieni przez Komisję inspektorzy mogą mieć dostęp na miejscu, w obecności odpowiedzialnych służb, do informacji w określonych bazach danych zachowanych w formie łącznej bądź pojedynczo i mogą również zbadać wszelkie dokumenty odnoszące się do stosowania niniejszego rozporządzenia.

Jeśli krajowe przepisy zawierają klauzulę o zachowaniu poufności w odniesieniu do dochodzeń, przekazanie tych informacji podlegało będzie decyzjom odpowiedniego sądu.

Artykuł 30

1. Państwo członkowskie przekaze Komisji wszelkie wymagane przez Komisję informacje dotyczące wdrażania przepisów niniejszego rozporządzenia. Składając wniosek o przekazanie tych informacji, Komisja określi uzasadniony limit czasowy na przekazanie tych informacji.

2. Jeśli Komisja uzna, iż wystąpiły nieprawidłowości w trakcie wdrażania niniejszego rozporządzenia lub że istniejące przepisy i metody monitoringu nie są skuteczne, powiadomi zainteresowane państwo członkowskie lub państwa członkowskie, które w ślad za tym przeprowadzi/przeprowadzą badanie administracyjne, w którym uczestniczyć mogą urzędnicy Komisji.

Zainteresowane państwo członkowskie lub państwa członkowskie powiadomią Komisję o postępach i wynikach badań i przekażą Komisji kopię raportu dotyczącego badania oraz najważniejsze dane wykorzystane przy przygotowaniu raportu.

Aby uczestniczyć w inspekcjach określonych w niniejszym punkcie, urzędnicy Komisji okażą pisemne instrukcje stwierdzające ich tożsamość i pełnione funkcje.

3. Jeśli urzędnicy Komisji uczestniczyć będą w badaniu, badanie to będzie zawsze prowadzone przez urzędnika państwa członkowskiego; urzędnicy Komisji nie mogą, z własnej

inicjatywy, korzystać z uprawnień inspekcyjnych przysługujących urzędnikom krajowym; z drugiej jednak strony, będą oni mieli wstęp na ten sam teren i będą mieli dostęp do tych samych dokumentów co powyżej wspomniani urzędnicy.

W zakresie w jakim krajowe przepisy dotyczące postępowania karnego rezerwują pewne działania do kompetencji urzędników wyznaczonych w tym określonym celu przez prawo obowiązujące w danym kraju, urzędnicy Komisji nie będą uczestniczyć w takich działaniach. W szczególności, nie będą uczestniczyli w przeszukiwaniu terenu i formalnym przesłuchaniu osób zgodnie z wewnętrznymi zasadami postępowania karnego. Będą oni mieli jednak dostęp do informacji w ten sposób uzyskanych.

4. Niniejszy artykuł nie wpływa na stosowania wewnętrznych przepisów dotyczących poufności postępowania prawnego.

TYTUŁ VIII

Działania podejmowane w przypadku braku zgodności z obowiązującymi regulacjami

Artykuł 31

1. Państwa członkowskie zapewnią, iż właściwe działania zostaną podjęte, włączając działania o charakterze administracyjnym i postępowania karne zgodne z ich wewnętrznym prawem, skierowane przeciw osobom fizycznym i prawnym odpowiedzialnym za nieprzestrzeganie wspólnej polityki rybackiej, w szczególności takie działania zostaną podjęte po kontroli i inspekcji przeprowadzonych stosownie do niniejszego rozporządzenia.

2. Postępowania podejmowane stosownie do ustępu 1 mogą skutkować, stosownie do właściwych wewnętrznych przepisów prawnych, skutecznym pozbawieniem osób winnych naruszeniom korzyści finansowych wynikających z naruszenia bądź innymi skutkami współmiernymi do wagi takich naruszeń, skutecznie zniechęcającymi do popełniania podobnych wykroczeń.

3. Postępowania określone w ustępie 2 mogą, w zależności od wagi wykroczenia, skutkować następującymi sankcjami:

- karami pieniężnymi,
- konfiskatą niedopuszczalnych narzędzi połowu i połowów,
- konfiskatą statku,
- tymczasowym unieruchomieniem statku,
- zawieszeniem licencji,
- odebraniem licencji.

4. Przepisy niniejszego artykułu nie wpłyną na uprawnienie państwa członkowskiego, w którym dokonywany jest wyładunek lub przeładunek, do przekazania odpowiednim władzom państwa członkowskiego, w którym dokonana była rejestracja, sprawy o naruszenie, pod warunkiem, iż państwo członkowskie, w którym dokonana była rejestracja, wyrazi na to zgodę i że istnieje prawdopodobieństwo, iż w wyniku przekazania łatwiej zostanie osiągnięty skutek określony w ustępie 2. Komisja poinformowana będzie o każdym przypadku takiego przekazania przez państwo członkowskie, w którym nastąpił wyładunek lub przeładunek.

Artykuł 32

1. Jeśli odpowiednie władze państwa członkowskiego, w którym dokonywany jest wyładunek lub przeładunek, stwierdzą naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, władze te podejmą odpowiednie działania stosownie do art. 31 przeciw kapitanowi statku związanego z tym naruszeniem, bądź przeciw jakiegokolwiek innej osobie, odpowiedzialnej za to naruszenia.

2. Jeśli państwo członkowskie, w którym dokonywany jest wyładunek lub przeładunek, nie jest państwem członkowskim bandery, a jego odpowiednie władze nie podejmą, stosownie do wewnętrznych przepisów prawnych, właściwych działań łącznie z podjęciem działań o charakterze administracyjnym bądź wszczęciem postępowań karnych przeciw osobom fizycznym lub prawnym winnym naruszeniom, lub nie przekażą sprawy o naruszenie stosownie do art. 31 ust. 4, produkty nielegalnie wyładowane lub przeładowane mogą być potrącone od kwoty połowowej przydzielonej temu wcześniej wspomnianemu państwu członkowskiemu.

Ilość ryb, która ma zostać potrącona od kwoty połowowej tego państwa członkowskiego ustalona będzie stosownie do procedury określonej w art. 36 po konsultacjach Komisji z dwoma zainteresowanymi państwami członkowskimi.

Jeśli państwo członkowskie, w którym dokonywany jest wyładunek lub przeładunek nie posiada już odpowiedniej kwoty połowowej, zastosowanie będzie miał art. 21 ust. 4, *mutatis mutandis*, z tym, że ilość ryb nielegalnie wyładowanych lub przeładowanych uznaje się za ekwiwalent odpowiadający wysokości szkody, poniesionej przez państwo członkowskie w którym dokonana została rejestracja, stosownie do treści niniejszego artykułu.

Artykuł 33

1. Kompetentne władze państw członkowskich bezzwłocznie i stosownie do procedur zgodnych z wewnętrznymi przepisami prawa poinformuje państwo członkowskie bandery lub państwo członkowskie, w którym dokonana została rejestracja, o wszelkich przypadkach naruszeń regulacji Wspólnotowych określonych w art. 1, wskazując nazwę i znaki identyfikacyjne przedmiotowego statku, nazwisko kapitana i właściciela statku, okoliczności, w których wystąpiło naruszenie, postępowanie karne i administracyjne a także inne podjęte działania i ostateczne orzeczenie wydane w sprawie takiego naruszenia. Na wniosek Komisji w konkretnych przypadkach, państwa członkowskie zgłoszą Komisji powyższe informacje.

2. Po przekazaniu sprawy o naruszenie stosownie do art. 31 ust. 4, państwo członkowskie bandery lub państwo członkowskie, w którym dokonywana jest rejestracja podejmą wszelkie właściwe działania stosownie do art. 31.

3. Państwo członkowskie bandery lub państwo członkowskie, w którym dokonana została rejestracja powiadomi bezzwłocznie Komisję o wszelkich działaniach podjętych stosownie do ustępu 2 oraz przekaże informacje dotyczące nazwy i zewnętrznych znaków identyfikacyjnych przedmiotowego statku.

Artykuł 34

1. Państwa członkowskie powiadomią Komisję o wszelkich aktach prawnych, regulacjach lub przepisach administracyjnych wprowadzonych przez nie w celu zapobieżenia lub przeciwdziałania nieprawidłowościom.

Zgłoszone zostaną również przez nie corocznie wszelkie zmiany dotyczące minimalnych i maksymalnych wysokości kar pieniężnych stosowanych w przypadku każdego rodzaju naruszenia, i charakter wszelkiego rodzaju innych możliwych do zastosowania sankcji.

2. Państwa członkowskie powiadomiamy regularnie Komisję o wynikach inspekcji i monitoringu przeprowadzonych stosownie do niniejszego rozporządzenia oraz przekażą informacje dotyczące ilości i charakteru stwierdzonych naruszeń oraz podjętych działań. Na wniosek Komisji, państwa członkowskie powiadomią Komisję o wysokości kar pieniężnych stosowanych w przypadku wystąpienia określonych naruszeń.

3. Komisja przekaże państwom członkowskim dokument podsumowujący informacje uzyskane stosownie do ustępów 1 i 2.

TYTUŁ IX

Przepisy ogólne

Artykuł 35

Przed datą 1 czerwca każdego roku, państwa członkowskie przekażą Komisji raport dotyczący stosowania niniejszego rozporządzenia w poprzednim roku kalendarzowym, zawierający ocenę wykorzystania zasobów ludzkich i technicznych oraz środki, które mogą być wykorzystane w celu złagodzenia stwierdzonych nieprawidłowości. Na podstawie raportów przedłożonych przez państwa członkowskie oraz swoich własnych obserwacji, Komisja opracuje roczny raport oraz przekaże państwu członkowskiemu informacje, które go dotyczą. Zwracając uwagę na odpowiedzi uzyskane od państw członkowskich, Komisja opublikuje powyższy raport wraz z wyżej wspomnianymi odpowiedziami, a także, jeśli będzie to miało zastosowanie, z propozycjami działań, które mogą być podjęte w celu złagodzenia stwierdzonych nieprawidłowości.

Artykuł 36

Jeśli stosowana ma być procedura określona w niniejszym artykule, przewodniczący przedstawi sprawę do rozpatrzenia Komitetowi Zarządzającemu ds. Rybołówstwa i Akwakultury, w dalszej części określanym "Komitetem", utworzonym na mocy rozporządzenia (EWG) nr 3760/92, z własnej inicjatywy bądź na wniosek przedstawiciela państwa członkowskiego.

Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt regulacji, które mają być przyjęte. Komitet przedstawi swoją opinię na temat powyższego projektu w terminie ustalonym przez przewodniczącego stosownie do pilności rozpatrywanej sprawy. Powyższa opinia zostanie wydana większością głosów ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu dla decyzji, które muszą być podjęte przez Radę po uprzednim przedstawieniu wniosku przez Komisję. Głosy przedstawicieli państw członkowskich będą wazone w sposób określony w powyższym artykule. Przewodniczący nie głosuje.

Komisja przyjmie regulacje, które będą miały bezzwłocznie zastosowanie. Jeśli regulacje te jednak nie będą zgodne z opinią Komitetu, Komisja zostanie natychmiast o nich powiadomiona przez Radę. W takim przypadku Komisja może odroczyć stosowanie tych regulacji na okres nie dłuższy niż jeden miesiąc od daty takiego powiadomienia.

Rada, działając kwalifikowaną większością, może podjąć odmienną decyzję w terminie określonym w poprzednim punkcie.

Artykuł 37

1. Państwa członkowskie i Komisja podejmą wszelkie konieczne kroki w celu zapewnienia, iż dane uzyskane w ramach przepisów niniejszego rozporządzenia będą traktowane w sposób poufny.

2. Nazwy/nazwiska osób prawnych i fizycznych nie będą ujawniane Komisji lub innemu państwu członkowskiemu z wyjątkiem sytuacji, kiedy takie ujawnienie nazw/nazwisk jest wyraźnie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, lub jeśli jest to konieczne w celu zapobieżenia lub przeciwdziałania naruszeniom bądź zweryfikowania ewentualnych naruszeń.

Dane określone w ustępie 1 nie będą przekazywane, chyba że zostaną połączone z innymi danymi w formie, która uniemożliwia bezpośrednią lub pośrednią identyfikację osób fizycznych lub prawnych.

3. Dane wymieniane pomiędzy państwami członkowskimi i Komisją nie będą przekazywane osobom innym niż członkowie instytucji państw członkowskich lub Wspólnoty, którzy z uwagi na zajmowane stanowiska muszą mieć dostęp do takich danych, chyba że państwa członkowskie przekazujące dane udzielą na to wyraźną zgodę.

4. Dane przekazywane lub uzyskiwane w jakiegokolwiek formie na mocy niniejszego rozporządzenia objęte są tajemnicą zawodową i korzystać będą z takiej samej formy ochrony jaka przysługuje podobnym danym stosownie do wewnętrznych przepisów prawnych państwa członkowskiego, które otrzymuje te dane oraz stosownie do odpowiednich przepisów mających zastosowanie wobec instytucji wspólnotowych.

5. Dane określone w ustępie 1 nie będą wykorzystane w żadnym innym celu niż cel przewidziany w niniejszym rozporządzeniu, chyba że władze przekazujące dane udzielą wyraźną zgodę i pod warunkiem, iż przepisy obowiązujące w państwie członkowskim, z którego pochodzą władze, które otrzymują dane, nie zabraniają takiej formy przekazu.

6. Ustępy 1 do 5 nie będą interpretowane jako przeszkoda do wykorzystania danych, uzyskanych na mocy niniejszego rozporządzenia, w ramach działań i postępowań prawnych podjętych w konsekwencji nieprzestrzegania wspólnotowych przepisów z zakresu rybołówstwa. Odpowiednie władze państwa członkowskiego przekazujące dane, informowane będą o wszelkich szczeblach, na których wykorzystywane są te dane dla wyżej wspomnianych celów.

Niniejszy artykuł nie będzie miał wpływu na zobowiązania wynikające z międzynarodowych konwencji dotyczących wzajemnej pomocy w sprawach karnych.

7. Kiedykolwiek państwo członkowskie powiadomi Komisję, iż po zakończeniu dochodzenia ustalone zostało, że osoba fizyczna lub prawna, której nazwisko/nazwę ujawniono jej na mocy postanowień niniejszego rozporządzenia nie była powiązana z naruszeniem, Komisja bezzwłocznie powiadomi stronę lub strony, którym przekazała nazwisko/nazwę określonej osoby, o wyniku dochodzenia lub postępowania. Osoba ta nie będzie już traktowana jako osoba powiązana z przedmiotowymi nieprawidłowościami na podstawie pierwszego zawiadomienia. Dane przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację określonej osoby zostaną natychmiast usunięte.

8. Interpretacja postanowień punktów 1 do 5 nie będzie sugerowała, iż stosownie do powyższych postanowień zabronione jest publikowane jakichkolwiek ogólnych danych lub badań, które nie zawierają konkretnych informacji dotyczących osób fizycznych lub prawnych.

9. Dane określone w niniejszym rozporządzeniu będą przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację określonych osób wyłącznie w stopniu w jakim jest to wymagane w celu realizacji wyznaczonych celów.

10. Dane uzyskane w ramach niniejszego rozporządzenia będą udostępniane na wniosek zainteresowanej osoby prawnej lub fizycznej.

Artykuł 38

Niniejsze rozporządzenie będzie miało zastosowanie bez wpływu na zastosowanie jakichkolwiek krajowych regulacji kontrolnych, które wykraczają poza zakres jej minimalnych wymogów, pod warunkiem, iż są zgodne z prawem Wspólnoty oraz wspólną polityką rybacką.

Informacje dotyczące krajowych regulacji określonych w pierwszym podpunkcie zostaną zgłoszone Komisji stosownie do art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 101/76 z 19 stycznia 1976 r. ustalającego wspólną politykę strukturalną dla przemysłu rybnego⁹.

Artykuł 39

1. Rozporządzenie (EWG) nr 2241/87 zostanie uchylone 1 stycznia 1994 r., z wyjątkiem art. 5, który będzie miał zastosowanie do czasu wejścia w życie rozporządzeń wprowadzających wykazy określone w art. 6 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Odwoływanie się do rozporządzenia uchylonego na mocy ustępu 1 będzie uważane za odwoływanie się do niniejszego rozporządzenia.

⁹ Dz.U. WE nr L 20, z 28.01.1976, str. 19.

Artykuł 40

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.

Państwo członkowskie do dnia 1 stycznia 1996 r. będzie zwolnione z obowiązku stosowania przepisów artykułów 9, 15 i 18 w stopniu w jakim dotyczą one komputerowego przekazu kart sprzedaży i rejestracji wyładunkowej kart sprzedaży i rejestracji wyładunkowych.

Państwo członkowskie do dnia 1 stycznia 1999 r. będzie zwolnione z obowiązku stosowania przepisów artykułów 6, 8 i 19 w stopniu w jakim dotyczą one działalności połowowej na Morzu Śródziemnym.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 12 października 1993 r.

W imieniu Rady
M. SMET
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 686/97

z dnia 14 kwietnia 1997 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2874/93 ustanawiające system kontroli nad wspólną polityką rybacką

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

w ostatnich latach zasoby rybne były nadmiernie eksploatowane i dla uzdrowienia tej sytuacji wymagane jest podjęcie istotnych wysiłków w zakresie nadzoru i kontroli działalności rybackiej;

zachodzi potrzeba zastosowania efektywnych z punktu widzenia kosztów środków i poprawy w zakresie dostępności i dokładności danych, takich, jak wdrożenie satelitarnego systemu monitorowania statków;

zgodnie z art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93³, Rada może podjąć decyzję w celu ustanowienia systemu stałego monitorowania pozycji wspólnotowych statków rybackich;

zdobyte doświadczenia w zakresie wdrażania projektów pilotażowych realizowanych przez Państwa Członkowskie zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 897/94 z dnia 22 kwietnia 1994 r., ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 dotyczącego projektów pilotażowych stałego monitorowania pozycji wspólnotowych statków rybackich⁴, wykazały, że możliwe jest korzystanie z kilku satelitarnych systemów monitorowania statków dla ustalania pozycji statków rybackich;

stałe satelitarne monitorowanie niektórych rodzajów wspólnotowych statków rybackich zapewni poprawę zarządzania nakładami, sposobu prowadzenia nadzoru w odniesieniu do szczególnie ważnych obszarów, skuteczności kontrolowania dzienników oraz monitorowania wyładunków.

satelitarny system monitorowania statków będzie stosowany wobec statków działających na wodach państw trzecich tylko wówczas, gdy państwo lub państwa trzecie, o których mowa, zaakceptują obowiązek zastosowania satelitarnego systemu monitorowania statków wobec

¹ Dz.U. WE nr C 209, z 20.7.1996, str. 7.

² Dz.U. WE nr C 20, z 20.1.1997.

³ Dz.U. WE nr L 261, z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2489/96 (Dz.U. WE nr L 338, z 28.12.1996, str. 12).

⁴ Dz.U. WE nr L 104, z 23.4.1994, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 376/97 (Dz.U. WE nr L 51, z 1.3.1996, str. 31).

swoich statków działających na wodach Wspólnoty;

jest rzeczą właściwą wyłączenie z obowiązku stosowania satelitarnego systemu monitorowania statków niektórych wspólnotowych statków działających wyłącznie na łowiskach przybrzeżnych i położonych w niewielkiej odległości;

satelitarny system monitorowania statków zapewni równoczesne docieranie informacji ze wspólnotowych statków do państwa, pod którego banderą one pływają, oraz do nadbrzeżnego Państwa Członkowskiego;

jest rzeczą właściwą zapewnienie możliwości korzystania z systemów alternatywnych wobec satelitarnego systemu monitorowania statków; Państwo Członkowskie wnoszące o taką możliwość, musi udowodnić, że system alternatywny jest równie efektywny, jak satelitarny system monitorowania statków,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 3. rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 3

1. Każde Państwo Członkowskie ustanowi satelitarny system monitorowania statków, nazywany w dalszym ciągu VMS, w celu monitorowania pozycji wspólnotowych statków rybackich.

VMS zostanie zastosowany nie później, niż w dniu 30 czerwca 1998 r., w odniesieniu do wszystkich wspólnotowych statków rybackich, których długość mierzona pomiędzy pionami przechodzącymi przez skrajne punkty kadłuba przekracza 20 metrów, lub długość całkowita przekracza 24 metry, należących do jednej z następujących kategorii:

- statki operujące na otwartych morzach, za wyjątkiem Morza Śródziemnego,
 - statki operujące na wodach państw trzecich, pod warunkiem, że w porozumieniach z odpowiednim państwem lub państwami trzecimi, zawarto postanowienia dotyczące zastosowania VMS w odniesieniu do statków takiego państwa, lub państw, operujących na wodach Wspólnoty,
 - statki dokonujące połowów ryb w celu ich przetworzenia na pożywienie lub olej.
2. VMS zostanie wprowadzony nie później, niż w dniu 1 stycznia 2000 r., wobec wszystkich wspólnotowych statków rybackich, których długość mierzona pomiędzy pionami przechodzącymi przez skrajne punkty kadłuba przekracza 20 metrów, lub długość całkowita przekracza 24 metry, niezależnie od rejonu, w którym prowadzą one działalność. Tylko w sytuacji, jeżeli państwo trzecie, lub państwa trzecie, przyjęły na siebie zobowiązanie zastosowania VMS w odniesieniu do swoich statków prowadzących

działalność na wodach Wspólnoty, statki Wspólnoty prowadzące działalność na wodach takiego państwa trzeciego, lub państw trzecich zostaną objęte VMS.

3. Nie naruszając postanowień zawartych w powyższych ust. 1 i 2, VMS nie będzie miał zastosowania do statków:
 - a) operujących wyłącznie w granicach 12 mil morskich od linii brzegowej państwa, pod którego banderą pływają,
 - b) nie spędzających nigdy więcej niż 24 godziny na morzu, licząc od chwili wyjścia w morze do chwili powrotu do portu.
4. Jeżeli Państwo Członkowskie wprowadza VMS w stosunku do pływających pod jego banderą statków nie mieszczących się w kategoriach objętych przepisami ust. 1 do 3, to statkom tym będzie przysługiwało takie samo wsparcie finansowe, jakie, na mocy przepisów ust. 1 i 2, stosuje się wobec statków objętych VMS.
5. Państwa Członkowskie zapewnią, by urządzenia do prowadzenia monitoringu satelitarnego zostały zainstalowane i są całkowicie zdolne do działania na pływających pod ich banderą wspólnotowych statkach rybackich, wobec których zastosowany zostanie VMS. Urządzenia do prowadzenia monitoringu satelitarnego umożliwią statkowi rybackiemu równoczesne podawanie za pośrednictwem satelity państwu, pod którego banderą pływa, i odpowiedniemu nadbrzeżnemu Państwu Członkowskiemu swej pozycji geograficznej i, tam, gdzie ma to zastosowanie, informacji o działaniach, o których mowa w art. 19b. W przypadku siły wyższej informacja będzie podawana za pośrednictwem radia, poprzez stację radiową zatwierdzoną zgodnie z zasadami Wspólnoty do przyjmowania takich informacji, lub przy zastosowaniu środków wyszczególnionych w art. 19c.
6. Mistrzowie na wspólnotowych statkach rybackich objętych VMS zapewnią, by urządzenia monitoringu satelitarnego były w każdej chwili zdolne do działania, i by były przekazywane informacje, o których mowa w ust. 5. Ich przekaz będzie miał miejsce na wskazanej częstotliwości dziennej, w celu zapewnienia, by Państwo Członkowskie, pod którego banderą pływa dany statek i/lub nadbrzeżne Państwo Członkowskie, mogły monitorować statki w sposób efektywny.
7. Państwa Członkowskie utworzą i zapewnią działanie centrów monitorowania rybołówstwa, nazywanych dalej „CMR”, które będą monitorowały działalność i nakłady rybackie. „CMR” zostaną uruchomione nie później, niż w dniu 30 czerwca 1998 r.

CMR danego Państwa Członkowskiego będzie prowadziło monitoring statków rybackich pływających pod jego banderą niezależnie od wód, na których one operują, czy portu, w jakim przebywają, jak również wspólnotowych statków rybackich pływających pod banderą innych Państw Członkowskich oraz statków rybackich państw trzecich, wobec których stosowany jest VMS, operujących na wodach objętych suwerenną władzą lub jurysdykcją tego konkretnego Państwa Członkowskiego.

8. Każde z Państw Członkowskich posiadających flotę wyznaczy kompetentne władze odpowiedzialne za CMR i podejmie stosowne środki dla zapewnienia, by jego CMR dysponowało odpowiednim sprzętem i oprogramowaniem komputerowym, pozwalającym na automatyczne przetwarzanie danych i ich elektroniczne przekazywanie. Państwa Członkowskie zapewnią ustanowienie procedur zastępczych i trybu dokonywania napraw w przypadkach awarii systemu.

Państwa Członkowskie mogą korzystać ze wspólnych CMR.

9. Państwo Członkowskie posiadające flotę podejmie środki konieczne dla zapewnienia, by dane otrzymane od swych statków rybackich, objętych SMS, były zapisywane i przechowywane w formie pozwalającej na ich komputerowe odczytanie przez okres trzech lat.

Nadbrzeżne Państwo Członkowskie podejmie środki konieczne dla zapewnienia, by dane, otrzymywane ze statków rybackich pływających pod banderą innych Państw Członkowskich lub państw trzecich, objętych VMS, były zapisywane i przechowywane w formie pozwalającej na ich komputerowe odczytywanie przez okres trzech lat.

Komisja będzie miała dostęp do tej dokumentacji komputerowej na podstawie indywidualnie formułowanych wniosków. Będą w tym względzie miały zastosowanie przepisy art. 37.

10. Decyzja w sprawie szczegółowych zasad stosowania tego artykułu zostanie podjęta zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 36 .

W szczególności, na podstawie wniosku składanego przez Państwo Członkowskie zgodnie z art. 36, Komisja może zdecydować, że może zostać wprowadzony system alternatywny do VMS, biorąc pod uwagę rodzaj proponowanego systemu monitorowania, rodzaj statku rybackiego, obszar lub obszary połowów, odławiane gatunki oraz długość trwania połowów. System alternatywny musi być równie efektywny jak VMS i być stosowany na za zasadach nie dyskryminacyjnych.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 14 kwietnia 1997 r.

W imieniu Rady
J. VAN AARSTEN
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2846/98

z dnia 17 grudnia 1998 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 ustanawiające system kontroli nad wspólną polityką rybacką

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając propozycję Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomicznego i Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

praktyki stosowane w rybołówstwie oraz w transporcie i sprzedaży wyrobów rybnych zostały rozwinięte; w związku z tym należy odpowiednio dostosować metody monitorowania; należy usunąć różne niedociągnięcia w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli nad wspólną polityką rybacką⁴;

jednym z podstawowych wymagań w celach kontrolnych, dotyczących szyprów statków rybackich, jest prowadzenie wykazu ilości różnych gatunków przetrzymywanych na pokładzie; wymaganie to powinno zostać uproszczone; należy wziąć pod uwagę specyficzny charakter rybołówstwa na Morzu Śródziemnym; w związku z tym powinien zostać zmieniony art. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 oraz uchylony art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2241/87 z dnia 23 lipca 1987 r., ustanawiający specjalne środki kontroli działalności rybackiej⁵;

właściwe jest, żeby istniejące wyjątki od ustaleń artykułów 6 i 8 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, dotyczące połowu ryb na Morzu Śródziemnym zostały przedłużone o jeden rok, tak aby zbiegały się one w czasie z wprowadzeniem w życie zmienionych wymagań dotyczących dzienników pokładowych;

zgodnie z niniejszym rozporządzeniem Państwa Członkowskie mogą przyjąć bardziej surowe środki działania, włączając w to kontrole wyładunków; w tym celu Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć porty wyładunków;

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr C 201, z 27. 06. 1998, str. 14.

⁽²⁾ Dz.U. WE nr C 328, z 26. 10. 1998.

⁽³⁾ Opinia dostarczona 9 września 1998 (nie publikowana dotąd w dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Dz.U. WE nr L 261, z 20. 10. 1993, str. 1. rozporządzenie wraz ze wszelkimi zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (WE) nr 2635/97 (Dz.U. WE L 356, z 31. 12. 1998, str. 14)

⁽⁵⁾ Dz.U. WE nr L 207, z 29. 07. 1987, str. 1. rozporządzenie wraz ze wszelkimi zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (EWG) nr 2487/93 (Dz.U. WE L 261, z 20. 10. 1993, str. 1).

należy przestrzegać przepisy o przeprowadzaniu kontroli produktów rybołówstwa po ich wyładunku; informacje o produktach rybołówstwa, o których mowa w art. 9 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, powinny być dostępne od momentu ich wyładunku do ostatniego etapu sprzedaży; dokumenty sprzedaży i deklaracje przekazania powinny zawierać informacje potrzebne do celów kontrolnych;

czynności przeładunkowe i w ogólności wszelkie czynności obejmujące wspólną działalność kilku statków na wodach Wspólnoty stwarzały poważne problemy przy kontroli na niektórych łowiskach, wykonanie takich czynności powinno poprzedzać wydanie odpowiedniego zezwolenia przez Państwa Członkowskie i należy wykonywać je tylko warunkowo w przypadku zgodności z ustalonymi procedurami kontroli;

do czasu wejścia w życie szczegółowych zasad ich stosowania, należy opóźnić wprowadzenie w życie nowych przepisów wykonawczych dotyczących przeładunków i wszelkiej innej wspólnej działalności rybackiej obejmującej wiele statków rybackich;

należy zapewnić z oddali dostęp Komisji do informacji zawartych w odpowiednich plikach komputerowych w bazach danych uaktualnianych przez Państwa Członkowskie, tak aby mogła ona efektywnie przeprowadzać zadania kontrolne powierzone jej zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2847/93;

zgodnie z zasadami prawa Wspólnoty, wszelkie decyzje podejmowane zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 36 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 będą musiały respektować istniejące prawo Wspólnoty, a w szczególności zasady poufności, tajemnicy zawodowej i ochrony danych osobowych zawarte w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. o ochronie osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i o wolnym przepływie tych danych⁶;

środki kontroli każdego z Państw Członkowskich obejmują interwencje na morzu, podczas wyładunku jak również po wyładunku, z uwzględnieniem specyfiki każdego z Państw Członkowskich, znaczenie ryzyka wystąpienia różnych typów oszustw oraz w celu kontroli po wyładunku, przepisy kontrolne przed wyładunkiem i w czasie wyładunku;

należy wzmocnić zawarte w rozporządzeniu (EWG) nr 2847/93 środki działania mające na celu monitorowanie, inspekcję i nadzór, statków rybackich pływających pod banderą państwa trzeciego, które dokonują połowów w strefie łowisk Wspólnoty; w szczególności jednostki przekraczające zastrzeżoną długość działające w takiej strefie powinny być przedmiotem nadzoru satelitarnego od dnia, od którego 'System Monitorowania Statków' (VMS) stosuje się do wszystkich statków rybackich Wspólnoty; konieczne jest zintensyfikowanie inspekcji i nadzoru wyładunków statków pływających pod banderą państwa trzeciego, a w szczególności, połowów w danych strefach zgodnie z krokami podjętymi przez konkretne regionalne organizacje rybackie w celu zwiększenia efektywności działań mających na celu ochronę zasobów rybnych na otwartym morzu;

w celu umożliwienia Komisji efektywnego wypełniania swojej roli, należy wprowadzić procedury obserwacji, pozwalające inspektorom działającym w ramach Komisji na zweryfikowanie stosowania rozporządzenia (EWG) nr 2847/93; do tego czasu inspektorzy

⁶) Dz.U. WE nr L 281, 23. 11. 1995, str. 31.

Komisji powinni mieć dostęp do wszystkich istotnych miejsc i dokumentacji, zgodnie z procedurami prawa krajowego, a towarzyszyć im powinni inspektorzy krajowi;

w celu umocnienia i usprawnienia współpracy pomiędzy wszelkimi władzami we Wspólnocie biorącymi udział w monitorowaniu, inspekcji i nadzorze działalności w sektorze rybołówstwa, należy określić ogólny układ ramowy, zgodnie z którym wszystkie zainteresowane władze będą mogły wymagać od siebie nawzajem wsparcia oraz wymiany potrzebnych informacji, a także należy wprowadzić szczegółowe programy monitorowania; w przypadkach poważnych i nieprzewidzianych zaognionych sytuacji należy zapewnić przepisy o przyjęciu odpowiednich szczegółowych programów monitorowania;

w związku z tym należy zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2847/93,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE

Artykuł 1

w rozporządzeniu (EWG) nr 2847/93 wprowadza się następujące zmiany:

1. nagłówek tytułu I otrzymuje brzmienie:

‘TYTUŁ I

Monitorowanie, inspekcje i nadzór’

2. Art. 2 otrzymuje brzmienie:

‘Artykuł 2

1. W celu zapewnienia zgodności ze wszelkimi obowiązującymi prawami, każde Państwo Członkowskie na swoim terytorium i na wodach morskich będących pod jego zwierzchnictwem lub jurysdykcją powinno prowadzić monitorowanie, przeprowadzać inspekcje i prowadzić stały nadzór wszelkiej działalności w sektorze rybołówstwa, a w szczególności samego połowu ryb, przeladunków, wyładunków, sprzedaży, transportu i przechowywania produktów rybołówstwa oraz powinno prowadzić rejestrację wyładunków i sprzedaży. Państwo Członkowskie powinno podjąć niezbędne kroki mające na celu zapewnienie na swoim terytorium i na wodach morskich będących pod jego zwierzchnictwem lub jurysdykcją możliwie jak najlepszej kontroli, z uwzględnieniem swojej konkretnej sytuacji.

2. Każde Państwo Członkowskie powinno zapewnić, że działalność jego jednostek poza strefą połowów Wspólnoty podlega odpowiedniemu monitorowaniu oraz, tam, gdzie istnieją takie zobowiązania Wspólnoty, podlegają one także inspekcjom i nadzorowi w celu zapewnienia zgodności z zasadami Wspólnoty stosującymi się na tych wodach.’;

3. W art. 3 ust. 2 skreśla się ostatnie zdanie;

4. Art. 5 otrzymuje brzmienie:

‘Artykuł 5

Szczegółowe zasady zastosowania niniejszego tytułu należy przyjąć tam, gdzie jest to konieczne, bez naruszenia krajowych kompetencji, zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 36, a w szczególności zaś w odniesieniu do:

- a) identyfikacji oficjalnie wyznaczonych inspektorów, a także statków, samolotów i wszelkich innych środków inspekcji, z których może skorzystać dane Państwo Członkowskie;
- b) procedury inspekcji i i prowadzenia stałego nadzoru działalności w sektorze rybołówstwa;
- c) oznakowania i identyfikacji statków rybackich i ich sprzętu;
- d) poświadczenia charakteru statków rybackich odpowiadającego prowadzonej przez nie działalności rybackiej’;

5. Art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

‘2. Od dnia 1 stycznia 2000 r. na obszarach innych niż Morze Śródziemne każda ilość powyżej 50 kg ekwiwalentu żywej wagi jakiegokolwiek gatunku przetrzymywanego na pokładzie musi zostać zarejestrowana w dzienniku pokładowym. Przy połowach w Morzu Śródziemnym w dzienniku pokładowym należy zarejestrować każdą ilość powyżej 50 kg ekwiwalentu żywej wagi jakiegokolwiek gatunku przetrzymywanego na pokładzie, który wyszczególniono w wykazie przyjętym zgodnie z niniejszym artykułem.’;

6. Art. 6 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

‘8. Szczegółowe zasady wprowadzenia w życie przepisów niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 36, włączając w to:

- w specyficznych przypadkach inną podstawę geograficzną niż statystyczny prostokąt ICES,
- rejestrację połowów przeprowadzanych za pomocą małych sieci i przetrzymywanych na pokładzie bez posortowania,
- wykazu, o którym mowa w ust. 2.’;

7. Art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

‘1. Szyper statku rybackiego Wspólnoty pragnący skorzystać z miejsca wyładunku w Państwie Członkowskim innym niż Państwo Członkowskie, pod którego banderą pływa, powinien stosować się do wymagań każdego wyznaczonego programu portowego, ustanowionego przez to Państwo Członkowskie zgodnie z art. 38, lub, jeśli to Państwo Członkowskie nie działa zgodnie z takim programem, powinien on poinformować

właściwe władze tego Państwa Członkowskiego z wyprzedzeniem przynajmniej czterech godzin o:

- miejscu (miejscach) wyładunku i przybliżonym czasie swojego tam przybycia,
- ilościach wszystkich gatunków, które mają zostać wyładowane.;

8. w art. 9:

a) ustępy 1 i 2 otrzymują brzmienie:

‘1. Ośrodki aukcyjne lub inne ciała bądź osoby upoważnione przez Państwa Członkowskie, które są odpowiedzialne za pierwszą sprzedaż produktów rybołówstwa wyładowanych w Państwie Członkowskim powinny, przy pierwszej sprzedaży, przedłożyć notę sprzedaży właściwym władzom państwa Członkowskiego, na którego terytorium odbywa się pierwsza sprzedaż. Przedłożenie not sprzedaży jest obowiązkiem ośrodków aukcyjnych lub innych ciał bądź osób upoważnionych przez Państwa Członkowskie.

2. W przypadkach, gdy pierwsza sprzedaż produktów rybołówstwa wyładowanych w Państwie Członkowskim jest przeprowadzana inaczej niż to przedstawiono w ust. 1, wyładowane produkty nie zostaną odebrane aż do czasu, gdy jeden z poniższych dokumentów zostanie przedłożony odpowiednim władzom lub innym upoważnionym do tego ciałom Państw Członkowskich:

- nota sprzedaży, w przypadku gdy produkty zostały sprzedane lub są oferowane na sprzedaż w miejscu swojego wyładunku,
- kopia jednego z dokumentów, o których stanowi art. 13, w przypadku gdy produkty są oferowane na sprzedaż w miejscu innym niż miejsce wyładunku; nota sprzedaży musi zostać dołączona do tych kopii w momencie faktycznej sprzedaży,
- deklaracja przekazania w przypadku, gdy produkty nie są oferowane na sprzedaż, albo gdy są przeznaczone na sprzedaż w późniejszym terminie.

Przedłożenie noty sprzedaży obejmującej wykaz wszystkich danych wymaganych zgodnie z niniejszym artykułem jest obowiązkiem kupującego.

Przedłożenie deklaracji przekazania obejmującej wykaz wszystkich danych wymaganych zgodnie z niniejszym artykułem jest obowiązkiem posiadacza tej deklaracji.’;

b) w ust. 3 dodaje się następujące akapity jako odpowiednio pierwszy, trzeci i ostatni akapit:

- ‘- odpowiednią nazwę każdego gatunku oraz geograficzny obszar jego pochodzenia,
- tam gdzie stosowne, odpowiednią minimalną wielkość ryby,
- tam gdzie możliwe, numer referencyjny kontraktu sprzedaży.’;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

‘4. Noty sprzedaży należy przedłożyć odpowiednim władzom odpowiedzialnym za monitorowanie pierwszej sprzedaży ryb, w taki sposób żeby zawierały one następujące dane:

- zewnętrzną identyfikację i nazwę statku rybackiego, który wyładował produkty, o których mowa,
- nazwisko właściciela lub szypra statku;
- port i datę wyładunku,
- tam gdzie stosowne, odniesienie do jednego z dokumentów, o których stanowi art. 13 ust. 1 i ust. 4 lit. b).’;

d) dodaje się następujące ustępy;

‘4a. W przypadku, gdy nota sprzedaży nie odpowiada fakturze lub dokumentowi, który ją zastępuje, o czym mowa w art. 22 ust. 3 szóstej Dyrektywy Rady 77/388/EWG¹, Państwo Członkowskie powinno przyjąć niezbędne przepisy celem zapewnienia, że informacja o cenie bez podatku za towary dostarczone kupującemu jest identyczna jak ta, która podano na fakturze.

4b. Deklaracja przekazania, o której mowa w ust. 2, sporządzona przez właścicieli wyładowanych produktów rybołówstwa lub ich agentów, powinna zawierać przynajmniej następujące informacje:

- odpowiednią nazwę każdego gatunku oraz geograficzny obszar jego pochodzenia,
- wagę każdego gatunku, z wyszczególnieniem typów produktu,
- tam gdzie stosowne, odpowiednią minimalną wielkość ryby,
- identyfikację statku rybackiego, który wyładował produkty,
- identyfikację szypra statku,
- port i datę wyładunku,
- miejsca, w których produkty będą przechowywane,
- tam gdzie stosowne, odniesienie do jednego z dokumentów, o których stanowi art. 13 ust. 1 i ust. 4 lit. b).

⁽¹⁾ Szósta Dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. o harmonizacji praw Państw Członkowskich dotyczących podatków *obrotowych* - wspólnotowy system podatku od wartości dodanej; jednolita podstawa naliczania (Dz.U. WE nr L 145, z 13. 6. 1977, str. 1).’;

4c. W przypadku, gdy wylądowane produkty rybołówstwa są przeznaczone na sprzedaż w późniejszym terminie oraz w przypadku, gdy takie produkty mają zostać umieszczone na rynku po cenie, o której stanowi kontrakt, lub po cenie stałej określonej na konkretny okres, Państwa Członkowskie powinny przeprowadzić odpowiednie działania weryfikujące mające na celu sprawdzenie dokładności informacji z deklaracji przekazania i z not sprzedaży, o których mowa w ust. 2.

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

“5. Noty sprzedaży, deklaracje przekazania i kopię dokumentów transportowych należy przedłożyć, zgodnie z prawem Państwa Członkowskiego, na którego terytorium przeprowadzono operacje, w ciągu 48 godzin od pierwszej sprzedaży lub wylądunku, kompetentnym władzom lub innym ciałom upoważnionym przez Państwo Członkowskie. Na prośbę Państwa Członkowskiego Komisja, zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 36, może w szczególnych sytuacjach zezwolić na wyjątki dotyczące opóźnienia.

W przypadku, gdy produkty są transportowane do Państwa Członkowskiego innego niż Państwo Członkowskie wylądunku, w ciągu 48 godzin od wylądunku, powinien przekazać kopię dokumentów transportowych właściwym władzom Państwa Członkowskiego, na terytorium którego, według deklaracji, odbędzie się pierwsza sprzedaż. Państwo Członkowskie pierwszej sprzedaży może zwrócić się o dalsze informacje w tym względzie do Państwa Członkowskiego wylądunku.’;

f) w ust. 6 dodaje się akapit:

‘W przypadku, gdy pierwsza sprzedaż produktów rybołówstwa nie ma miejsca w Państwie Członkowskim, w którym produkty zostały wylądowane, Państwo Członkowskie odpowiedzialne za monitorowanie pierwszej sprzedaży, zapewni, żeby możliwie jak najszybciej kopia noty sprzedaży została przedłożona władzom odpowiedzialnym za monitorowanie wylądunku rozpatrywanych produktów.’;

g) w ust. 7 dodaje się następujące na końcu pierwszego akapitu art. 9 ust. 7:

lub dla ilości wylądowanych produktów rybołówstwa, gdzie poszczególne gatunki nie przekraczają 50 kg ekwiwalentu żywej wagi’;

9. Art. 10 skreśla się;

10. Art. 11 otrzymuje brzmienie:

‘Artykuł 11

1. Państwo Członkowskie może zezwolić na przeładunki i połowy obejmujące wspólne działania dwóch lub więcej statków, mające miejsce na wodach morskich podlegających zarządzaniu lub jurysdykcji Państwa Członkowskiego, jak również na przeładunek mający miejsce w portach Państwa Członkowskiego. Szyprowie odpowiednich statków

powinni zastosować się do procedur przedstawionych zgodnie z ust. 2, w szczególności w odniesieniu do:

- definicji miejsc, na które udzielono zezwolenia,
- procedur inspekcji i stałego nadzoru,
- zasad i warunków rejestrowania i powiadamiania o czynnościach przeładunkowych oraz o przeładowanych ilościach produktów.

Niniejsze ustalenie nie będzie stosować się do trałowania parami przez jednostki Wspólnoty.

2. Szczegółowe zasady wprowadzania w życie przepisów niniejszego artykułu zostaną przyjęte przy uwzględnieniu uwag zainteresowanych Państw Członkowskich, zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 36.’;

11. Art. 13 zmienia się w następujący sposób:

a) ust. 1 zostaje otrzymuje brzmienie:

‘1. Wszystkim produktom rybołówstwa wyladowanym w, lub importowanym do Wspólnoty, zarówno nieprzetworzonym jak i przetworzonym na pokładzie, co do których nie zostały przedłożone zgodnie z art. 9 ustępy 1 i 2 ani nota sprzedaży ani deklaracja przekazania, jak również produktom przetransportowanym do miejsca innego niż miejsce wyladunku lub importu, do czasu pierwszej sprzedaży towarzyszyć powinien dokument wystawiony przez przewoźnika. Przedłożenie tego dokumentu transportowego zawierającego wszelkie dane wymagane zgodnie z niniejszym Artykułem jest obowiązkiem przewoźnika.’;

b) ust. 2otrzymuje brzmienie:

‘2. Dokument ten będzie:

- a) podawać w odniesieniu do przesyłki nazwę statku, z którego przesyłka ta pochodzi i jego zewnętrzną identyfikację. W przypadku importu inną drogą niż jednostki statkiem, dokument ten będzie wskazywał miejsce, do którego przesyłka została importowana;
- b) podawać miejsce docelowe przesyłki (przesyłek) i identyfikację środka transportu;
- c) podawać ilości ryb (w kilogramach masy przetworzonej) dla każdego transportowanego gatunku, nazwiska /nazwy nadawców oraz miejsce i datę załadunku, jak również odpowiednią nazwę każdego gatunku, jego geograficzny obszar pochodzenia oraz, tam gdzie stosowne, odpowiednią minimalną wielkość ryby.’;

c) dołączyć należy następujący ustęp:

‘5a. W przypadku, gdy produkty rybołówstwa, które zostały zadeklarowane jako sprzedane zgodnie z art. 9, są transportowane do miejsca innego niż miejsce wyładunku lub importu, w każdej chwili przewoźnik musi być w stanie udowodnić na podstawie odpowiedniego dokumentu, że transakcja sprzedaży rzeczywiście miała miejsce.’;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

‘6. Każde Państwo Członkowskie powinno przeprowadzić kontrolę drogą pobierania próbek na swoim terytorium w celu weryfikacji, czy zobowiązania ustanowione niniejszym artykułem są respektowane. Intensywność takich kontroli może zależeć od intensywności kontroli w poprzednich etapach.’;

e) dodaje się następujący ustęp:

‘7a. Szczegółowe zasady wprowadzenia w życie postanowień niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 36.’;

12. w art. 18 dodaje się ustęp:

‘4. Szczegółowe zasady wprowadzenia w życie postanowień niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 36.’;

13. Art. 19 otrzymuje brzmienie:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

‘3. Każde Państwo Członkowskie powinno podjąć niezbędne kroki mające na celu zapewnienie, że informacja, o której mowa w ust. 1, zostanie wprowadzona do bazy danych możliwie jak najszybciej.

Informację o uregulowanych zasobach w znaczeniu art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92¹, zgodnie z rejestracją w dzienniku pokładowym, deklarację wyładunkową, notę sprzedaży i certyfikat przekazania należy wprowadzić do bazy danych, o której mowa w ust. 2, w ciągu 15 dni roboczych od daty otrzymania informacji przez odpowiednie władze. Jeżeli połów obejmuje ponad 85% przyznanych kwot, okres ten nie powinien przekraczać pięciu dni roboczych.

⁽¹⁾ Dz.U.WE nr L 389, z 31. 12. 1992, str. 1.’;

b) skreśla się ust. 4;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

‘5. Państwa Członkowskie powinny podjąć niezbędne kroki w celu usprawnienia zbierania, zatwierdzania i tworzenia powiązanych ze sobą odczytów danych. Komisja powinna mieć na konkretny wniosek możliwość zdalnego dostępu do powielonych plików komputerowych zawierających odpowiednie informacje.’;

14. Art. 21 otrzymuje brzmienie:

a) w ust. 3 do pierwszego akapitu dodaje się następujące zdanie:

‘Komisja powinna bezzwłocznie poinformować Państwa Członkowskie o tej dacie.’;

b) w ust. 3 ostatni akapit otrzymuje brzmienie:

‘Od daty, o której mowa w pierwszym akapicie, Państwo Członkowskie bandery powinno zabronić tymczasowo połowu tego gatunku zasobu [połowowego] lub grupy zasobów przez jednostki pływające pod jego banderą, jak również przetrzymywania na pokładzie, przeładunku i wyładunku ryb złowionych po tej dacie i powinno podjąć decyzje co do terminu, do którego zezwala się na przeładunki lub wyładunki, a także [co do terminu] ostatecznych deklaracji połowów. Komisję należy niezwłocznie powiadomić o podjętych środkach i poinformować o nich inne Państwa Członkowskie.’;

15. w art. 28 dodaje się następujący ustęp:

‘2a. W przypadku, gdy zgodnie z art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92, została ustalona minimalna wielkość dla danego gatunku, operatorzy odpowiedzialni za sprzedaż, przechowywanie i transport poszczególnych partii produktów rybołówstwa tych gatunków mniejszych niż wielkość minimalna, muszą w każdej chwili być w stanie udowodnić geograficzny obszar pochodzenia tychże produktów lub ich pochodzenie z akwakultur. Państwa Członkowskie powinny przeprowadzić niezbędne kontrole aby zapobiec powstaniu problemów, jakie mogłyby powstać na ich terytorium z powodu transportu lub sprzedaży ryb o zaniżonej wielkości.’;

16. Dodaje się następujący Tytuł:

Tytuł VI a

Monitorowanie działalności połowowej statków państw trzecich

Artykuł 28a

na potrzeby niniejszego Tytułu “jednostki państw trzecich” oznaczają:

- jednostkę, niezależnie od jej wielkości używaną przede wszystkim lub w dalszej kolejności do połowu produktów rybołówstwa,
- jednostkę, która nawet wtedy, gdy sama nie jest używana do połowów, odbiera w drodze przeładunku produkty rybołówstwa od innych statków,
- jednostkę, na pokładzie której produkty rybołówstwa są poddawane jednej lub więcej z następujących czynności poprzedzających pakowanie: filetowanie lub krojenie na płyty, obieranie ze skóry, siekanie, zamrażanie i/lub przetwarzanie

i pływającą pod banderą oraz zarejestrowaną w państwie trzecim.

Artykuł 28b

1. Jednostkom rybackim państw trzecich zezwala się na poławianie, przetrzymywanie na pokładzie i przetwarzanie produktów rybołówstwa w strefie połowów Wspólnoty tylko w przypadku, gdy zgodnie z art. 9 rozporządzenia (EWG) nr 1627/94ⁱ, wydano im licencję rybacką i specjalne zezwolenie rybackie.

2. Dodatkowo jednostki rybackie państw trzecich mogą dokonywać przeladunków lub prowadzić przetwórstwo tylko wtedy, gdy mają na to zgodę Państwa Członkowskiego, na którego wodach operacja ta będzie miała miejsce. Jednostkom rybackim państw trzecich zezwala się na prowadzenie przeladunków lub działalności połowowej obejmującej wspólne działanie dwóch lub więcej statków tylko w przypadku otrzymania uprzednio zgody na przeladunek lub na przetwórstwo od odpowiedniego Państwa Członkowskiego i jeżeli spełnione zostaną warunki określone w art. 11 niniejszego rozporządzenia.

3. Szczegółowe zasady wprowadzenia w życie postanowień niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 36.

Artykuł 28c

Wszystkie jednostki rybackie państw trzecich działające w strefie połowów Wspólnoty podlegają następującym obowiązkom:

- rejestrowania w dzienniku pokładowym informacji, o których mowa w art. 6,
- najpóźniej od dnia 1 stycznia 2000 r. dla jednostek przekraczających 20 metrów pomiędzy liniami prostopadłymi lub 24 metry długości całkowitej, posiadania systemu monitorowania pozycji VMS zatwierdzonego przez Komisję,
- do czasu zainstalowania systemu VMS, stosowania się do systemu raportowania o ruchach,
- stosowania się do systemu raportowania o połowach przetrzymywanych na pokładzie,
- stosowania się do instrukcji władz odpowiedzialnych za monitorowanie, a w szczególności w odniesieniu do inspekcji poprzedzających opuszczenie strefy połowów Wspólnoty,
- stosowania się do zasad oznakowania i identyfikacji statków rybackich i ich sprzętu.

Artykuł 28d

Komisja powinna określić datę, począwszy od której uznawać się będzie za wyczerpaną kwotę danego zasobu [połowowego] lub grupy zasobów dla jednostek rybackich państw trzecich. Komisja niezwłocznie poinformuje o tej dacie państwo trzecie oraz zainteresowane Państwa Członkowskie.

Począwszy od tej daty tymczasowo zakazane będzie łowienie tego zasobu lub grupy zasobów przez takie jednostki, jak również przetrzymywanie ich na pokładzie, a także przeładunek lub wyładunek ryb złowionych po tej dacie. Komisja określi także datę, do której zezwala się na przeładunek i wyładunek oraz przedstawienie ostatecznych deklaracji połowów.

Artykuł 28e

1. Szyprowie statków rybackich państw trzecich lub ich przedstawiciele muszą przynajmniej na 72 godziny przed przybliżonym czasem przybycia do portu powiadomić właściwe władze Państwa Członkowskiego, z którego portu lub urządzeń do wyładunku pragną skorzystać, jak następuje:

- o czasie przybycia do portu wyładunku,
- o połowach przetrzymywanych na pokładzie,
- o strefie lub strefach, gdzie przeprowadzono połowy, czy to w strefie połowów Wspólnoty, w strefach będących pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją państwa trzeciego czy na otwartym morzu.

Czynności wyładunkowe nie mogą rozpocząć się dopóki nie wyrażą na to zgody właściwe władze odpowiedniego Państwa Członkowskiego.

2. Poza przypadkami siły wyższej, lub w przypadkach gdy jednostka jest w niebezpieczeństwie, jednostki rybackie państw trzecich mogą zawijać tylko do portów wskazanych przez Państwo Członkowskie, z którego portów lub urządzeń wyładunkowych chcą one skorzystać.

3. Komisja, zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 36, może na ograniczony i odnawialny okres dla konkretnych kategorii jednostek rybackich państw trzecich ustanowić zwolnienie z obowiązku przedstawionego w ust. 1, lub zdecydować o innym okresie powiadomienia, biorąc pod uwagę między innymi, odległość pomiędzy łowiskami, miejscami wyładunku i portami, w których rozpatrywane jednostki są zarejestrowane lub umieszczone na liście.

4. Ustępy 1 i 2 powinny stosować się bez naruszenia specjalnych ustaleń umów o rybołówstwie zawartych pomiędzy Wspólnotą a poszczególnymi państwami trzecimi.

Artykuł 28f

Szyprowie jednostek rybackich państw trzecich lub ich przedstawiciele powinni złożyć u władz Państwa Członkowskiego, z którego portów lub urządzeń wyładunkowych korzystają, możliwie jak najszybciej, ale nie później niż w ciągu 48 godzin po wyładunku, deklarację z podaniem ilości wyładowanych produktów rybołówstwa według gatunków oraz datę i miejsce każdego połowu. Za dokładność tych deklaracji odpowiadają szyprowie.

Każde Państwo Członkowskie powinno przekazać Komisji na jej wniosek, informację o wyładunkach statków rybackich państw trzecich.

Artykuł 28g

W przypadku, gdy szyper jednostki rybackiej państwa trzeciego lub jego przedstawiciel deklaruje, że połowy zostały dokonane na otwartym morzu, właściwe władze powinny zezwolić na wyładunek tylko wtedy, gdy szyper lub jego przedstawiciel udowodni w sposób wyczerpujący te władze że:

- gatunki przetrzymywane na pokładzie zostały złowione poza obszarami objętymi regulacjami jakichkolwiek właściwych organizacji międzynarodowych, których Wspólnota jest członkiem, lub
- gatunki przetrzymywane na pokładzie zostały złowione zgodnie z zasadami ochrony i zarządzania przyjętymi przez właściwą organizację regionalną, której Wspólnota jest członkiem.

Artykuł 28h

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego Tytułu, włączając w to wykazy wyznaczonych portów, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 36, przy zgodzie zainteresowanych Państw Członkowskich.

⁽¹⁾ rozporządzenie Rady (WE) nr 1627/94 z dnia 27 czerwca 1994 r. określające ogólne zasady dotyczące specjalnych pozwoleń na połowy (Dz.U. WE L 171, z 6. 07. 1994, str. 7).²;

17. w art. 29 dodaje się następujący ustęp:

‘3a. Inspektorzy Wspólnoty w ramach weryfikacji dokonywanych bez uprzedzenia mogą przeprowadzać obserwacje wprowadzania w życie postanowień niniejszego rozporządzenia.

W trakcie swoich wizyt obserwacyjnych, inspektorzy Wspólnoty w towarzystwie inspektorów krajowych i bez naruszenia stosownych przepisów Wspólnoty oraz przestrzegając procedury, o której stanowią prawa zainteresowanego Państwa Członkowskiego, powinni mieć dostęp do odpowiednich akt /plików lub dokumentacji, a także terenu oraz miejsc o charakterze publicznym, jednostek oraz miejsc o charakterze prywatnym, a także miejsc na lądzie i środków transportu, gdzie mają miejsce czynności objęte niniejszym rozporządzeniem, w celu zebrania danych niezbędnych do wykonania swoich zadań (bez wyszczególniania z imienia czy nazwiska).

Po dokonaniu tego typu weryfikacji bez uprzedzenia, Komisja powinna niezwłocznie przekazać zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu raport z obserwacji, które przeprowadziła’.

18. W art. 30 ust. 2 drugi akapit otrzymuje brzmienie:

‘Odpowiednie Państwa Członkowskie powinny poinformować Komisję o rezultatach dochodzenia i przekazać kopię raportu sporządzonego nie później niż trzy miesiące po otrzymaniu wniosku Komisji. Komisja może w granicach rozsądku opóźnić termin złożenia raportu na odpowiednio umotywowany wniosek Państwa Członkowskiego.’;

19. w art. 31 dodaje się następujący ustęp:

‘2a. Rada, działając na podstawie art. 43 Traktatu, może sporządzić wykaz zachowań, które poważnie naruszają zasady Wspólnoty, o których mowa w art. 1 i, w odniesieniu do których Państwa Członkowskie zobowiązują się do stosowania proporcjonalnych, odstrasżających i skutecznych sankcji.’;

20. Po art. 33 dodaje się następujący Tytuł:

Tytuł VIIIa

Współpraca między władzami odpowiedzialnymi za monitorowanie w Państwach Członkowskich a Komisją.’;

21. W art. 34 wprowadza się następujące zmiany:

‘Artykuł 34

Zasady i warunki, według których właściwe władze Państw Członkowskich, odpowiedzialne za monitorowanie wprowadzania w życie postanowień niniejszego rozporządzenia, powinny współpracować ze sobą nawzajem oraz z Komisją w celu zapewnienia zgodności z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa, to zasady i warunki określone poniżej.

Artykuł 34a

1. Państwa Członkowskie powinny świadczyć sobie nawzajem niezbędną pomoc przy przeprowadzeniu kontroli, o których stanowi niniejszy Tytuł.

2. W przypadku, gdy inspekcja lub czynności wykonywane w związku ze stałym nadzorem prowadzonym przez właściwe władze Państwa Członkowskiego wykażą, że jednostki rybackie Wspólnoty, lub jednostki pływające pod banderą państwa trzeciego i zarejestrowane w państwie trzecim, przeprowadziły działania połowowe, o których mowa w art. 2, w sposób który prawdopodobnie może stanowić naruszenie prawa Wspólnoty, wspomniane Państwo Członkowskie powinno natychmiast przekazać wszelkie istotne informacje do Państwa Członkowskiego bandery rozpatrywanego statku lub statków, jak również do innych zainteresowanych Państw Członkowskich oraz do Komisji. Inne zainteresowane Państwa Członkowskie to te Państwa Członkowskie, na których terytorium lub wodach rozpatrywane czynności zostały, lub prawdopodobnie były, przeprowadzone.

Wspomniane Państwo Członkowskie może prosić pozostałe zainteresowane Państwa Członkowskie o przeprowadzenie specjalnych kontroli, podając konkretne powody swojej prośby.

Państwa Członkowskie powinny przekazywać sobie nawzajem informacje oraz informować Komisję o podejmowanych przez siebie działaniach w odpowiedzi na te prośby, łącznie, gdzie stosowane, z wynikami kontroli i wszelkich czynności w ramach postępowania związanego z wystąpieniem naruszeń.

3. Państwa Członkowskie powinny poinformować siebie nawzajem o krokach podjętych do tego czasu w poszczególnych krajach, a w szczególności o działaniach podjętych zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92.

4. Szczegółowe zasady wprowadzenia w życie przepisów niniejszego artykułu należy przyjąć zgodnie z procedurą określoną w art. 36.

Artykuł 34b

1. W przypadku weryfikacji z uprzedzeniem w Państwie Członkowskim, Komisja może uzgodnić, że jej inspektorom wizytującym Państwo Członkowskie, przy zgodzie danego wizytowanego Państwa Członkowskiego, powinien towarzyszyć jako obserwator jeden lub więcej inspektor ds. rybołówstwa z innego Państwa Członkowskiego. Na wniosek Komisji Państwo Członkowskie wysyłające obserwatorów może desygnować z krótkim wyprzedzeniem krajowych inspektorów rybołówstwa wybranych na obserwatorów.

Państwa Członkowskie mogą także sporządzić listę krajowych inspektorów rybołówstwa, których Komisja może zapraszać obecności przy takich weryfikacjach. Komisja może zapraszać inspektorów krajowych umieszczonych na liście lub zgłoszonych do Komisji na jej wniosek.

Tam gdzie stosowane, Komisja powinna przekazać tę listę do dyspozycji wszystkich Państw Członkowskich.

2. Państwa Członkowskie mogą przeprowadzać u siebie i ze swojej własnej inicjatywy programy monitorowania, inspekcji i nadzoru działalności połowowej.

Artykuł 34c

1. Zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 36, a także działając wspólnie z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi, Komisja powinna określić, które łowiska obejmujące dwa lub więcej Państwa Członkowskie, powinny być będą przedmiotem specjalnych programów monitorowania, które to programy nie mogą trwać dłużej niż dwa lata, a także określić warunki regulujące takie programy. Programy te powinny określać swoje cele i spodziewane rezultaty poszczególnych środków działania, a także niezbędną strategię, która zapewni, że inspekcje są możliwie jak najbardziej efektywne i ekonomiczne.

2. Zainteresowane Państwa Członkowskie powinny podjąć niezbędne kroki mające na celu ułatwienie wprowadzenia w życie specjalnych programów monitorowania, w szczególności w odniesieniu do niezbędnych w tym celu zasobów ludzkich i materialnych oraz do okresów i stref, w których mają one zostać wprowadzone.

3. Komisja oceni działanie każdego ze specjalnych programów monitorowania i poinformuje Radę i Parlament Europejski o wynikach takiej oceny.’;

22. Art. 35 otrzymuje brzmienie:

‘Artykuł 35

1. Najpóźniej do dnia 30 kwietnia każdego roku, Państwa Członkowskie powinny przekazać Komisji raport z prowadzenia w życie postanowień niniejszego rozporządzenia w czasie poprzedniego roku kalendarzowego.

2. Na podstawie raportów przedstawionych przez Państwa Członkowskie i na podstawie swoich własnych obserwacji Komisja co roku przedstawi raport na temat stanu faktycznego, oraz co trzy lata raport zawierający ocenę do przekazania Radzie i Parlamentowi Europejskiemu. Powinna też opublikować raport zawierający ocenę sytuacji wraz z odpowiedziami Państw Członkowskich a także, gdzie stosowne, podjętymi środkami działania i propozycjami usunięcia stwierdzonych niedociągnięć.

3. Szczegółowe zasady dotyczące dostarczania informacji zgodnie z warunkami niniejszego artykułu powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 36, w szczególności zaś informacje dotyczące:

- zasobów technicznych i ludzkich koniecznych do monitorowania rybołówstwa, oraz czasu efektywnie na nie przeznaczzonego,
- przepisów ustawowych, wykonawczych administracyjnych przyjmowanych przez Państwa Członkowskie w celu uniknięcia nadużyć i ich ścigania,
- wyników przeprowadzanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem inspekcji lub kontroli, włączając w to liczbę i typ wykrytych naruszeń i podjętych w związku z nimi działań, w szczególności w odniesieniu do typów zachowań, o których mowa w art. 31 ust. 2a,
- instrumenty i działania wykonawcze podejmowane zgodnie z art. 19, w szczególności w odniesieniu do oceny wiarygodności danych.’;

23. Art. 40 otrzymuje brzmienie:

‘Artykuł 40

Państwa Członkowskie do dnia 1 stycznia 2000 r. są zwolnione z obowiązku stosowania się do postanowień artykułów 6 i 8, tam gdzie dotyczą one działalności połowowej na Morzu Śródziemnym.'

Artykuł 2

Od dnia 1 stycznia 2000 r. uchyla się art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2241/87.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Stosuje się od dnia 1 stycznia 1999 r. Jednakże art. 11 i art. 28b ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, wraz ze wszelkimi zmianami wprowadzonymi niniejszym rozporządzeniem, stosują się od dnia wejścia w życie szczegółowych przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, wraz ze wszelkimi zmianami wprowadzonymi niniejszym rozporządzeniem. Art. 40 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, wraz ze wszelkimi zmianami wprowadzonymi niniejszym rozporządzeniem stosuje się od dnia 1 stycznia 1999 r., a art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, wraz ze wszelkimi zmianami wprowadzonymi niniejszym rozporządzeniem stosuje się od dnia 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośredniego stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 1998 r.

W imieniu Rady
D. MOLTERER
Prezydent

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2870/95

z dnia 8 grudnia 1995 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 ustanawiające system kontroli nad wspólną polityką rybacką

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także biorąc pod uwagę, co następuje:

rozporządzenie Rady (WE) nr 2027/95 z dnia 15 czerwca 1995 r. ustanawiające system zarządzania nakładem połowowym związanym z określonymi obszarami połowów i zasobami rybnymi Wspólnoty⁴ ustala poziomy maksymalnych rocznych nakładów połowowych na określonych obszarach;

stosownie do rozporządzenia Rady (EWG) nr 685/95 z dnia 27 marca 1995 r. dotyczącego zarządzania nakładem połowowym związanym z określonymi obszarami połowów i zasobami rybnymi Wspólnoty⁵, należy wprowadzić regulację w zakresie działań kontrolnych i nadzorczych aby zagwarantować zgodność z systemem zarządzania nakładem połowowym;

stosownie do art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 685/95, Państwa Członkowskie powinny podjąć niezbędne działania w celu zapewnienia, iż statki rybackie pływające pod ich banderą będą zobowiązane do zgłaszania szczegółów dotyczących wpłynięcia do, i wypłynięcia z portów rybackich usytuowanych na tych obszarach, w których stosuje się ograniczenia nakładów połowowych lub ograniczenia zdolności połowowej, a także wpłynięcia do, i wypłynięcia z obszarów leżących na południe od szerokości geograficznej 56*30'N, na wschód od długości geograficznej 12*W i na północ od szerokości geograficznej 50*30'N, w dalszej części niniejszego dokumentu określanej jako rejon zwany "Irish Box";

Rada nie później niż 30 czerwca 1997 r. podejmie decyzję dotyczącą wniosku Komisji z dnia 12 czerwca 1995 r. w sprawie infrastruktury dla zarządzania danymi dotyczącymi połowów na wodach Wspólnoty;

¹ Dz.U. WE nr C 188, 22.7.1995, str. 8.

² Dz.U. WE nr C 269, 16.10.1995.

³ Opinia złożona 25 października 1995 (jeszcze nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁴ Dz.U. WE. nr L 199, 24.8.1995, str. 1.

⁵ Dz.U. WE nr L 71, 31.3.1995, str. 5.

właściwe jest zapewnienie specjalnych zwolnień i wyłączeń dla statków działających w szczególnych warunkach;

a zatem, możliwe powinno być dla Państw Członkowskich przyjęcie uproszczonych metod komunikowania dla statków podejmujących działania połowowe na wodach podlegających jurysdykcji bądź władztwu Państwa Członkowskiego bandery lub Państwa Członkowskiego, w którym statki są zarejestrowane;

dla uproszczenia, kapitanowie statków Wspólnoty, które spędzają na morzu mniej niż 72 godziny, powinni mieć możliwość zgłaszania, przed wypłynięciem statku, pojedynczego raportu połowowego, zawierającego wszelkie informacje wymagane w niniejszym rozporządzeniu;

powyższe procedury nie będą w żadnym przypadku mniej skuteczne w nadzorowaniu nakładu połowowego niż procedury przewidziane w niniejszym rozporządzeniu i w związku z tym nie będą niekorzystne dla jakiegokolwiek statku rybackiego Wspólnoty;

konieczne jest nadzorowanie ilości dni spędzonych na obszarach połowowych przez statki rybackie pływające pod banderą Państw Członkowskich; a zatem, istotnym jest, aby kapitanowie statków rybackich odnotowywali w swoich dziennikach okrętowych ilość dni spędzonych na każdym obszarze połowowym; koniecznym jest, aby odpowiednie władze Państw Członkowskich były o tym informowane w celu zapewnienia, iż ich działalność połowowa jest nadzorowana;

każde Państwo Członkowskie musi podjąć odpowiednie działania w celu sprawdzenia za pomocą metody doboru losowego działalności połowowej statków rybackich zwolnionych z obowiązku prowadzenia dziennika okrętowego.

dostęp do obszarów połowowych oraz do rejonu zwanego "Irish Box" powinien być kontrolowany zarówno przez Państwo Członkowskie bandery jak i Państwo Członkowskie prowadzące nadzór na łowiskach podlegających jego jurysdykcji bądź władztwu i objęty obszarom połowowym; w tym celu powinno być zagwarantowane, aby Państwo Członkowskie bandery zgłaszało Komisji za pomocą nośników elektronicznych wykaz wskazanych statków uprawnionych do prowadzenia działalności na obszarach połowowych i w rejonie zwanym "Irish Box", a także aby Komisja zapewniła, iż Państwa Członkowskie odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli miały dostęp do takich danych;

ograniczeniami nakładu połowowego należy zarządzać zarówno na szczeblu Państw Członkowskich jak i Wspólnoty; Państwa Członkowskie są zobowiązane do ewidencjonowania nakładów połowowych dla każdego obszaru połowowego i zgłaszania Komisji łącznych danych dotyczących nakładu połowowego;

powinno być zagwarantowane, aby statki pływające pod banderą danego Państwa Członkowskiego zaprzestały działalności połowowej na danym obszarze połowowym z chwilą kiedy ogólny nakład połowowy dla tego Państwa Członkowskiego na danym obszarze połowowym zostanie wyczerpany;

konieczne jest przyjęcie przepisów dotyczących wykorzystania narzędzi połowowych w celu

zapewnienia, iż statki rybackie przestrzegają ograniczeń dotyczących nakładu połowowego;
dlatego też rozporządzenie (EWG) nr 2847/93⁶ powinno zostać zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 zostaje zmienione w następujący sposób:

1. Następujący tytuł wprowadza się po art. 19:

TYTUŁ IIA

Kontrola nakładu połowowego

Artykuł 19a

1. Postanowienia niniejszego tytułu będą miały zastosowanie do statków rybackich Wspólnoty, uprawnionych przez Państwa Członkowskie stosownie do art. 2, art. 3 ust. 5 i art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 685/95 z 27 marca 1995 r., dotyczącego zarządzania nakładem połowowym w odniesieniu do określonych obszarów połowowych i zasobów Wspólnoty⁷, do prowadzenia działalności połowowej na obszarach połowowych określonych w zał. I do tego rozporządzenia, oraz do takich statków uprawnionych przez Państwa Członkowskie do prowadzenia działalności połowowej obejmującej gatunki denne, w rejonie usytuowanym na południe od szerokości geograficznej 56⁰ 30' N, na wschód od długości geograficznej 12⁰ W i na północ od szerokości geograficznej 50⁰ 30' N, w dalszej części niniejszego dokumentu określanego rejonem zwanym "Irish Box".

2. Uznaje się iż, dla celów niniejszego tytułu, statki o całkowitej długości przekraczającej 18 metrów odpowiadały będą statkom, których długość pomiędzy pionami wynosi powyżej 15 metrów. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o wybranej metodzie pomiaru. Statki przekraczające odpowiednią długość, które nie są zatwierdzone przez Państwa Członkowskie stosownie do art. 2, art. 3 ust. 5 i art. 9 rozporządzenia (WE) nr 685/95 nie będą prowadziły działalności połowowej w rejonach określonych w ust. 1.

3. Niezależnie od postanowień ust. 1 tego artykułu, artykuły 19b i 19c będą miały zastosowanie wyłącznie do statków rybackich Wspólnoty, uprawnionych do prowadzenia działalności połowowej obejmującej gatunki denne.

Artykuł 19b

1. Kapitanowie statków rybackich przekażą następujące informacje w formie "raportu połowowego":

⁶ Dz.U. WE nr L 261, 20.10.1993, str. 1.

⁷ Dz.U. WE nr L 71, 31.3.1995, str. 5.

- nazwę, zewnętrzne znaki identyfikujące, radiowy sygnał wywoławczy oraz nazwisko kapitana statku,
- położenie geograficzne statku, którego przekaz dotyczy;
- datę i godzinę:
- każdego przybycia do i wypłynięcia z portu usytuowanego na tym obszarze,
- wypłynięcia na ten obszar,
- wypłynięcia z tego obszaru.

2. Niezależnie od ust. 1, statki prowadzące połowy międzystrefowe, które przekraczają linie oddzielające obszary częściej niż jednokrotnie w ciągu 24 godzin, pod warunkiem, że pozostają wewnątrz wyznaczonej strefy pięciu mil po którejkolwiek stronie linii oddzielającej obszary, zgłoszą w ciągu 24 godzin swoje pierwsze wypłynięcie i ostatnie wypłynięcie.

3. Państwa Członkowskie podejmą niezbędne działania w celu zapewnienia, iż kapitanowie, lub osoby reprezentujące kapitanów statków rybackich pływających pod ich banderą będą przestrzegać obowiązku zgłaszania przybycia.

Artykuł 19c

1. Kapitanowie statków rybackich Wspólnoty lub osoby ich reprezentujące zgłoszą informacje określone w art. 19b za pomocą teleksu, faksu, wiadomości telefonicznej prawidłowo nagranej przez odbiorcę lub za pomocą przekazu radiowego wykorzystując stację radiową zatwierdzoną stosownie do regulacji wspólnotowych jako właściwą dla odbioru takich zgłoszeń, lub za pomocą jakiegokolwiek innej metody zatwierdzonej stosownie do procedury określonej w art. 36, jednocześnie do odpowiednich władz:

- Państwa Członkowskiego bandery, oraz
- Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich odpowiedzialnych za nadzór, jeśli statek będzie prowadził lub prowadził działalność połowową na wodach podlegających jurysdykcji bądź władztwu tego Państwa Członkowskiego lub tych Państw Członkowskich.

Informacje takie będą zgłaszane bezpośrednio przed każdym wypłynięciem i przybyciem. Jeśli z uwagi na działanie siły wyższej niemożliwe będzie przekazanie wiadomości przez statek, może ona być przekazana w jego imieniu przez inny statek.

2. Niezależnie od postanowień ust. 1, jeśli kapitanowie statków rybackich Wspólnoty:
- prowadzą międzystrefową działalność połowową, określoną w art. 19b, kapitanowie lub osoby ich reprezentujące sporządzają Raport Połowowy dla każdego pierwszego

wpłynięcia i ostatniego wypłynięcia dla każdego 24 godzinnego okresu,

- podejmą działania połowowe na wodach podlegających jurysdykcji bądź władztwu Państwa Członkowskiego bandery lub Państw Członkowskich w których statki są zarejestrowane, kapitanowie lub osoby ich reprezentujące zgłoszą informacje wymagane stosownie do art. 19b odpowiednim władzom Państwa Członkowskiego bandery stosownie do uzgodnień przyjętych przez to Państwo. Takie uzgodnienia w żadnym przypadku nie będą mniej skuteczne przy nadzorowaniu nakładu połowowego niż procedury przewidziane w ust. 1. Państwo Członkowskie bandery powiadomi Komisje w odpowiednim czasie o przewidywanych uzgodnieniach,
 - spędzą mniej niż 72 godziny na morzu, ale w tym czasie podejmą działania połowowe na wodach podlegających jurysdykcji bądź władztwu innego Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich, kapitanowie lub osoby ich reprezentujące zgłoszą, przed wypłynięciem statku, informacje wymagane stosownie do art. 19b odpowiednim władzom określonego Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich oraz Państwa Członkowskiego bandery, stosując metody określone w ust. 1. Wspomniane wyżej określone władze rejestrują te informacje w formie elektronicznej w systemie VMS. Jeśli przekazane informacje uległyby zmianie, zostanie to niezwłocznie zgłoszone wspomnianym odpowiednim władzom przez kapitana lub osobę go reprezentującą.
3. Automatyczny System Monitorowania Położenia Statku w Czasie Rzeczywistym przyjęty stosownie do przepisów prawnych Wspólnotowych, stanowić będzie ogólnie przyjętą metodę komunikowania dla celów ust. 1.

Artykuł 19d

Nie później niż 30 czerwca 1997 r., Rada podejmie decyzje w sprawie regulacji zaproponowanych przez Komisję dotyczących zgłaszania informacji dotyczących połowów oraz zintegrowanego systemu elektronicznego VMS w celu kontroli danych określonych w art. 19b.

Artykuł 19e

1. Kapitanowie statków rybackich Wspólnoty odnotują w dzienniku okrętowym, wraz z dokładnym rozliczeniem, następujące informacje dotyczące czasu spędzonego na danym obszarze:

w odniesieniu do narzędzi połowowych ciągnionych:

- datę i godzinę wpłynięcia statku na obszar lub wypłynięcia z portu usytuowanego na tym obszarze,
- datę i godzinę wypłynięcia statku z tego obszaru lub wpłynięcia do portu usytuowanego na tym obszarze;

w odniesieniu do narzędzi połowowych statycznych:

- datę i godzinę wypłynięcia na obszar statku wykorzystującego narzędzia statyczne lub wypłynięcia z portu usytuowanego na tym obszarze,
 - datę i godzinę zainstalowania lub ponownego zainstalowania narzędzi statycznych na określonym obszarze,
 - datę i godzinę zakończenia działalności połowowej przy wykorzystaniu narzędzi statycznych,
 - datę i godzinę wypłynięcia statku z tego obszaru lub wypłynięcia do portu usytuowanego na tym obszarze.
2. Niezależnie od postanowień ust. 1, kapitanowie statków rybackich Wspólnoty prowadzących połowy międzystrefowe określone w art. 19b odnotują datę i godzinę swojego pierwszego wypłynięcia i ostatniego wypłynięcia.
3. Kapitanowie statków Wspólnoty prowadzących połowy gatunków dennych zapiszą w swoich dziennikach okrętowych informacje wymagane stosownie do art. 19b.
4. W odniesieniu do statków, które są zwolnione z obowiązku prowadzenia dzienników okrętowych Państwo Członkowskie bandery prowadzić będzie kontrolę na zasadzie losowego doboru w celu oceny całkowitego nakładu realizowanego w ramach połowu.
5. Szczegółowe zasady zastosowania niniejszego artykułu przyjęte będą stosownie do procedury określonej w art. 36.

Artykuł 19f

1. Państwo Członkowskie bandery uzupełni rejestr/rejestry, które sporządziło stosownie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 109/94 z dnia 19 stycznia 1994 r. dotyczącego wspólnotowego rejestru statków⁸ w celu odnotowania w nim/nich danych zawartych w wykazie wskazanych statków stosownie do art. 2 rozporządzenia (WE) nr 685/95.
2. Państwo Członkowskie bandery przekaże dane określone w ust. 1 w formie zapisu elektronicznego w systemie VMS, najlepiej za pomocą poczty elektronicznej, stosownie do procedury określonej w rozporządzeniu (WE) nr 109/94.
3. Stosownie do procedur określonych w rozporządzeniu (WE) nr 109/94 Komisja zapewni, iż Państwa Członkowskie odpowiedzialne za kontrolę mają do dyspozycji dane dotyczące identyfikacji statków, które mają dostęp do ich wód.

Artykuł 19g

Każde Państwo Członkowskie dokona ewidencji nakładów połowowych realizowanych przez statki pływające pod ich banderą na każdym obszarze połowowym określonym w art. 19a a

⁸ Dz.U. WE nr L 19, 22.1.1994, str. 5

także w rejonie zwanym "Irish Box" dla obszarów połowów dennych na podstawie dostępnych informacji zawartych w dziennikach okrętowych statków a także informacji uzyskanych stosownie do art. 19e ust. 4.

Artykuł 19h

Każde Państwo Członkowskie dokona ogólnej oceny nakładów połowowych realizowanych przez statki rybackie pływające pod jego banderą, o długości mniejszej niż 15 metrów pomiędzy pionami lub 18 metrów długości całkowitej stosownie do postanowień art. 19a ust. 2, na obszarach połowowych określonych w art. 19a i w rejonie zwanym "Irish Box".

Artykuł 19i

Każde Państwo Członkowskie powiadomi Komisję, za pomocą przekazu elektronicznego w systemie VMS stosownie do procedur określonych w rozporządzeniu (WE) nr 109/94, o całości zgromadzonych danych dotyczących nakładu połowowego realizowanego:

- w poprzednim miesiącu w odniesieniu do każdego obszaru połowowego określonego w art. 19 a oraz w rejonie zwanym "Irish Box" dla gatunków dennych, przed dniem 15 każdego miesiąca,
- w poprzednim kwartale dla każdego obszaru połowowego określonego w art. 19a dla gatunków pelagicznych, przed końcem pierwszego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego.

(2) Po art. 20 wprowadza się następujący artykuł:

Artykuł 20a

1. Statki rybackie, w stosunku do których zastosowanie ma tytuł IIa, prowadzące działalność połowową na obszarach połowowych określonych w art. 19a oraz w rejonie zwanym "Irish Box", mogą przewozić i wykorzystywać wyłącznie odpowiedni sprzęt i narzędzia połowowe.

2. Jednakże, statki rybackie prowadzące również działalność połowową na obszarach innych niż te określone w ust. 1, podczas tego samego rejsu mogą przewozić narzędzia połowowe odpowiednie do prowadzonych działań na tych określonych obszarach, pod warunkiem, iż przewożone na pokładzie narzędzia połowowe, które nie są dopuszczone do używania na obszarze połowowym lub obszarach połowowych określonych w art. 19a a także w rejonie zwanym "Irish Box", są składowane tak, aby nie można ich było z łatwością wykorzystać, stosownie do art. 20 ust. 1 drugi akapit.

3. Przepisy odnoszące się do identyfikacji statycznych narzędzi połowowych zostaną przyjęte nie później niż 31 grudnia 1996 r. stosownie do procedury określonej w art. 36.

(3) Dodaje się następujące artykuły:

Artykuł 21a

Bez wpływu na zastosowanie art. 3 ust. 2 i) rozporządzenia (WE) nr 685/95 oraz art. 4, drugi akapit, rozporządzenia Rady (WE) 2027/95 z dnia 15 czerwca 1995 r. dotyczącego obszarów i zasobów połowowych⁹, każde Państwo Członkowskie wyznaczy datę, do której uznane będzie, iż statki pływające pod jego banderą bądź zarejestrowane na jego terenie osiągnęły maksymalny poziom nakładu połowowego na obszarze połowowym jak określono w wyżej wspomnianym rozporządzeniu. Począwszy od tej daty, przejściowo zakazuje ono przedmiotowym statkom prowadzenia działalności połowowej na tym obszarze. Komisja zostanie o tym fakcie niezwłocznie powiadomiona po czym przekaże tę informację pozostałym Państwom Członkowskim.

Artykuł 21b

Jeśli uznane zostanie, iż statki pływające pod banderą Państwa Członkowskiego wyczerpały 70% maksymalnego nakładu połowowego na obszarze określonym w rozporządzeniu (WE) nr 2027/95, określone Państwo Członkowskie powiadomi Komisję o działaniach podjętych stosownie do art. 7 ust. 1 drugi akapit rozporządzenia (WE) nr 685/95.

Artykuł 21c

1. Na podstawie informacji określonych w art. 19i, Komisja zapewni, iż przestrzegane są poziomy maksymalne nakładu połowowego stosownie do rozporządzenia (WE) nr 2027/95.
2. Po otrzymaniu powiadomienia stosownie do art. 21a lub z własnej inicjatywy, Komisja ustali, na podstawie dostępnych informacji, datę z którą uznane zostanie, iż maksymalny poziom nakładu połowowego danego Państwa Członkowskiego został osiągnięty. Począwszy od tej daty statki pływające pod banderą tego Państwa Członkowskiego nie będą podejmowały działań połowowych w ramach określonych rodzajów rybołówstwa.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 stycznia 1996 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 grudnia 1995 r.

W imieniu Rady
J.A.GRINAN
Przewodniczący

⁹ Dz.U. WE nr L 199, 24.8.1995, str. 1.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2635/97

z dnia 18 grudnia 1997 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2847/93 w sprawie ustanowienia systemu kontroli nad wspólną polityką rybacką

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. w sprawie ustanowienia systemu kontroli nad wspólną polityką rybacką⁴ wprowadza szereg środków dla monitorowania rybołówstwa, w tym nakładu połowowego;

rozporządzenie Rady (WE) nr 779/97 z dnia 24 kwietnia 1997 r. wprowadzające ustalenia dla zarządzania nakładem połowowym na morzu Bałtyckim⁵ przewiduje prowadzenie przez Państwa Członkowskie monitoringu *a posteriori* w zakresie nakładu połowowego statków Wspólnoty na morzu Bałtyckim;

na mocy art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 779/97 musi być zapewnione przestrzeganie ustaleń dotyczących zarządzania nakładem połowowym na morzu Bałtyckim, w szczególności poprzez stosowanie tytułu IIa rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 w odniesieniu do rejestracji danych o nakładzie połowowym w dzienniku pokładowym, procedur przekazywania do Komisji wykazów wymienionych statków, zbierania danych dotyczących nakładu połowowego Państw Członkowskich i przekazywanie zgromadzonych danych o nakładzie połowowym do Komisji;

należy w związku z tym zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2847/93,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Dz.U. WE C 267, z 3.09.1997, str. 62.

² Opinia wydana 16 grudnia 1997 r. (dotychczas nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. WE C 355, z 21.11.1997.

⁴ Dz.U. WE L 261, z 20.10.1993. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2205/97 (Dz.U. WE L 304, z 7.11.1997, str.1).

⁵ Dz.U. WE L 113, z 30.04.1997, str.1.

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2847/93 wprowadza się zmiany:

1. W art.19a po ust. 1 wprowadza się następujący ustęp:

„1a. Art. 19e, 19f, 19g, 19h i 19i mają zastosowanie do statków wspólnotowych uprawnionych przez Państwa Członkowskie, zgodnie z art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 779/97 z dnia 24 kwietnia 1997 r. wprowadzającego ustalenia dla zarządzania nakładem połowowym na morzu Bałtyckim*, do prowadzenia połowów w obszarach rybołówstwa wykazanych w Załączniku do tego rozporządzenia.

(*) Dz.U. WE L 113, z 30. 04. 1997, str. 1.”

2. Art.19a ust. 2 zdanie ostatnie otrzymuje następujące brzmienie:

„Statki przekraczające odnośną długość i nie uprawnione przez Państwa Członkowskie na mocy art. 2, 3 ust. 5 i 9 rozporządzenia (WE) nr 685/95 lub art. 2 rozporządzenia (WE) nr 779/97 nie mogą prowadzić działalność połowową w obszarach, o których mowa w ust. 1 i 1a”.

3. W art. 19f ust.1 dodaje się następujący tekst:

„ i art. 2 rozporządzenia (WE) nr 779/97”.

4. W art. 19i po pierwszym myślniku wprowadza się następujący myślnik:

„- w poprzednim kwartale dla każdego obszaru połowowego, o którym mowa w art. 19a ust. 1a, dla ryb dennych, łososia, troci i ryb słodkowodnych, przed końcem pierwszego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego, jak też przed dniem 15 lutego każdego roku kalendarzowego, nakład połowowy rozmieszczony miesięcznie w ciągu poprzedniego roku”.

5. W art. 19i, pierwszy myślnik, po słowach „art. 19a” wprowadza się następujący odnośnik do ust. 1: „(1)”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 1998 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 1997 r.

W imieniu Rady
F. BODEN
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2205/97

z dnia 30 października 1997 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 ustanawiające system kontroli nad wspólną polityką rybacką

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z art.19d rozporządzenia (EWG) nr 2847/93⁴ Rada musi podjąć między innymi decyzję w zakresie postanowień dotyczących sprawozdawczości z połowów;

art.7 ust.4 rozporządzenia Rady (WE) nr 685/95 z dnia 27 marca 1995 r. w sprawie zarządzania nakładem połowowym dotyczącym niektórych wspólnotowych obszarów i zasobów rybołówstwa⁵ przewiduje zastosowanie przez Państwa Członkowskie koniecznych środków dla wprowadzenia obowiązku zgłaszania wybranych z sieci połowów, przez statki pływające pod odpowiednimi banderami tych państw, przy wejściu do obszaru i wyjściu z niego, obowiązujące od daty wdrożenia - lecz nie później niż od 1 stycznia 1998 r. - wspólnotowej infrastruktury dla zarządzania danymi o połowach ryb na wodach Wspólnoty;

koniecznym jest przyjęcie postanowień wykonawczych dla przekazywania raportu określanego jako „raport nakładu”;

wspólnotowy system kontroli satelitarnej statków zapewnia że łączność ze statków rybackich jest przekazywana do Państw Członkowskich bandery, a w razie potrzeby do nadbrzeżnych Państw Członkowskich, a w związku z tym należy stworzyć możliwości dla stosowania tego systemu w zakresie przekazu informacji o połowach;

W rozporządzeniu (EWG) nr 2847/93 wprowadza się następujące zmiany zgodne z powyższym,

¹ Dz.U. WE nr C 188, z 22.07.1995, str. 8.

² Dz.U. WE nr C 269, z 16.10. 1995, str. 221.

³ Dz.U. WE nr C 18, z 22.01.1996, str. 102.

⁴ Dz.U. WE nr L 261, z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 686/97 Dz.U. WE nr L 102, z 19.04.1997, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2847/93 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 19b ust.1 dodaje się następujący myślnik:

„— połów zatrzymany na pokładzie według gatunków w kilogramach żywej wagi”;

2. W art. 19b dodaje się następujący ustęp:

„4. Szczegółowe przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu zostają przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 36”;

3. W art. 19c ust.1 po wyrażeniu „przez teleks” dodaje się:

„przez VMS” (system monitoringu statków)

4. Art. 19d otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 19d

Państwa Członkowskie zastosują konieczne środki dla zapewnienia rejestracji sprawozdań otrzymywanych na mocy art. 19b i 19c w formie odczytywalnej komputerowo”;

5. Do rozporządzenia dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 19j

W celu zapewnienia przestrzegania zobowiązań ustalonych w art. 19b, 19c i 19e, każde Państwo Członkowskie powtórnie bada i weryfikuje dane wynikające z tych zobowiązań.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 1998 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 30 października 1997 r.

W imieniu Rady
F. BODEN
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 5 grudnia 1995 r.

zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i decyzję 89/631/EWG w sprawie ograniczenia czasowego niektórych projektów pilotażowych dotyczących stałego monitorowania położenia statków rybackich Wspólnoty oraz udziału Wspólnoty w ponoszeniu wydatków związanych z ich wdrożeniem

(95/524/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając projekt Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

jako rezultat opóźnień we wdrożeniu projektów pilotażowych przewidzianych w art. 3 ust.2 rozporządzenia Rady nr 2847/93/EWG z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli nad wspólną polityką rybacką³ dotyczący stałego monitorowania położenia statków prowadzonego przez stację naziemną lub za pośrednictwem satelity, niektóre Państwa Członkowskie wystąpiły z prośbą o wydłużenie tego okresu;

niniejszym Państwom Członkowskim powinien być udzielony dodatkowy czas na zakończenie ich projektów, które będą najczęściej stosowane;

termin, w którym Rada podejmie decyzję odnośnie zastosowania stałego monitorowania położenia odnośnie art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 powinien być także konsekwentnie odroczony;

w celu umożliwienia przedmiotowym Państwom Członkowskim dostosowania ich planów wydatków przeznaczonych na realizację projektów pilotażowych, okres ustalony w art. 2a ust.2 decyzji Rady 89/631/EWG z dnia 27 października 1989 r. w sprawie udziału finansowego Wspólnoty na wydatki ponoszone przez Państwa Członkowskie dla zapewnienia zgodności z systemem Wspólnoty w zakresie ochrony i zarządzania zasobami rybnymi⁴, powinien być dostosowany do ograniczenia czasowego, do którego Państwa Członkowskie muszą przedstawić wnioski dotyczące zwrotu wydatków poniesionych na wdrożenie powyższych projektów pilotażowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

¹ Dz.U. WE nr C 313, z 24.11.1995, str. 6.

² Dz.U. WE nr C 308, z 20.11.1995.

³ Dz.U. WE nr L 261, z 20.10.1993, str. 1.

⁴ Dz.U. WE nr L 364, z 14.12.1989, str. 64, decyzja ostatnio zmieniona decyzją 94/207/EWG (Dz.U. L 101, z 20.04.1994, str. 9).

Artykuł 1

W rozporządzeniu nr 2847/93/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. datę “1 stycznia 1996 r.” zastępuje się datą “1 lipca 1996 r.”.
- 2) w art.3 ust. datę “30 czerwca 1995 r.” zastępuje się datą “31 grudnia 1995 r..”

Artykuł 2

W rozporządzeniu wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2a ust. 2 datę “1 czerwca 1995 r.” zastępuje się datą “31 grudnia 1995 r.”
- 2) w art. 4 zał. A datę “1 październik 1995 r.” zastępuje się datą “30 kwietnia 1996 r.”

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 1995 r.

W imieniu Rady
J.A.GRIÑAN
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY

z dnia 17 grudnia 1999 roku

ustanawiające szczegółowe zasady oraz zarządzenia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybactwa

(WE) nr 2792/1999

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

mając na uwadze traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności artykuły 36 oraz 37 tego traktatu,

mając na uwadze propozycję Komisji ⁽¹⁾,

mając na uwadze opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

mając na uwadze opinię Komitetu Społeczno-Ekonomicznego ⁽³⁾,

Zważywszy, że:

- (1) rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 roku ustanawiające przepisy ogólne w sprawie Funduszy Strukturalnych ⁽⁴⁾ określa ogólne cele oraz zadania Funduszy Strukturalnych oraz Finansowego Instrumentu Sterowania Rybactwem („FIFG” (*Financial Instrument for Fisheries Guidance*)), ich organizację, metody pomocy, programowanie oraz ogólna organizację pomocy finansowej przewidzianej przez te Fundusze oraz ogólne zarządzenia finansowe;
- (2) rozporządzenie Rady (EWG) nr 3760/92 z dnia 20 grudnia 1992 roku ustanawiające system Wspólnoty dotyczący rybactwa oraz kultury wodnej ⁽⁵⁾, ustanawia cele oraz ogólne zasady wspólnej polityki rybactwa; rozwój floty rybackiej Wspólnoty musi być, w szczególności, regulowany zgodnie z decyzjami, do podejmowania których wzywana jest Rada na mocy postanowień artykułu 11; do Komisji należy przełożenie tych decyzji na precyzyjne środki działania na szczeblu każdego kraju członkowskiego; ponadto, spełnione muszą zostać postanowienia rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 roku, ustanawiającego system kontroli obowiązujący w ramach wspólnej polityki rybactwa ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ DzUWE nr C 16, 21. 01. 1999, str. 12.

⁽²⁾ DzUWE nr C 279, 01. 10. 1999, str. 325.

⁽³⁾ DzUWE nr C 209, 22. 07. 1999, str. 10.

⁽⁴⁾ DzUWE nr L 161, 26. 06. 1999, str. 1.

⁽⁵⁾ DzUWE nr L 389, 31. 12. 1992, str. 1. Rozporządzenie wraz z ostatnimi zmianami wniesionymi przez rozporządzenie (WE) nr 1181/98 (DzUWE nr L 164, 09. 06. 1998, str. 1).

⁽⁶⁾ DzUWE nr L 261, 20. 10. 1993, str. 1. Rozporządzenie wraz z ostatnimi zmianami wniesionymi przez rozporządzenie (WE) nr 2846/98 (DzUWE nr L 358, 31. 12. 1998, str. 5).

- (3) rozporządzenie Rady (WE) nr 1263/1999 z dnia 21 czerwca 1999 roku w sprawie Finansowego Instrumentu Sterowania Rybactwem ⁽⁷⁾ określa specjalny cel strukturalnych środków działania w tym sektorze, zgodnie z określeniem znajdującym się w artykule 1 wspomnianego rozporządzenia; zgodnie z postanowieniami artykułu 4 tego rozporządzenia, Rada, nie później niż do dnia 31 grudnia 1999 roku, powinna podjąć decyzję w sprawie warunków oraz terminów płatności wkładu FIG na rzecz restrukturyzacji sektora w celu zapewnienia osiągnięcia zamierzonych celów tej restrukturyzacji;
- (4) określone powinny zostać przepisy dotyczące programowania;
- (5) wieloletnie programy kierunkowe dla flot rybackich na okres od 1 stycznia 1997 roku do 31 grudnia 2001 roku powinny pozostać w mocy do czasu ich wygaśnięcia; odpowiednie przepisy powinny zostać ustanowione na okres rozpoczynający się w dniu 1 stycznia 2002 roku;
- (6) określone powinny zostać przepisy dotyczące monitoringu oraz realizacji wieloletnich programów kierunkowych, przede wszystkim dotyczące mechanizmu wprowadzania oraz wycofywania z floty, jak również struktury pomocy finansowej ze środków publicznych na odnowienie floty, modernizację jednostek pływających oraz na założenie wspólnych przedsięwzięć;
- (7) przybrzeżne rybactwo na niewielką skalę posiada specjalny status w kategoriach celów dotyczących korekt w zakresie działalności rybackiej; istotne jest aby specyficzna właściwość została przełożona na konkretne środki działania na szczeblu niniejszego rozporządzenia;
- (8) aby zrealizować restrukturyzację flot rybackich potrzebne będą towarzyszące środki działania o charakterze społeczno-ekonomicznym;
- (9) ustalone powinny zostać szczegółowe zasady dotyczące przyznawania pomocy finansowej na ochronę oraz tworzenie zasobów wód, na kulturę wodną, na wyposażenie w portach rybackich, na przetwórstwo, na marketing, na rybactwo śródlądowe oraz na promowanie produktów rybactwa i kultury wodnej;
- (10) pewne środki działania o charakterze strukturalnym mające na celu przyniesienie korzyści organizacjom producentów, które są obecnie realizowane zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Rady (EWG) nr 3759/92 z dnia 17 grudnia 1992 roku, w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rybactwa oraz kultury wodnej ⁽⁸⁾ powinny zostać włączone do strukturalnych środków działania, przy czym takie włączenie nie powinno zagrozić kierowniczej roli organizacji producentów, zgodnie z określeniem znajdującym się w rozporządzeniu (EWG) nr 3759/92; właściwe jest również włączenie innych środków działania podejmowanych we wspólnym interesie przez czynniki profesjonalne;
- (11) powinny zostać ustalone szczegółowe zasady dotyczące przyznawania odszkodowań

⁽⁷⁾ DzUWE nr L 161, 26. 06. 1999, str. 54.

⁽⁸⁾ DzUWE nr L 388, 31. 12. 1992, str. 1. Rozporządzenie wraz z ostatnimi zmianami wniesionymi przez rozporządzenie (WE) nr 3318/94 (DzUWE nr L 350, 31. 12. 1994, str. 15).

- oraz rekompensaty finansowej dla rybaków oraz właścicieli jednostek pływających w przypadkach tymczasowego zaprzestania działalności, oraz w przypadkach ograniczeń technicznych nakładanych na pewne rodzaje sprzętu znajdującego się na pokładzie bądź na metody prowadzenia połowów;
- (12) programy muszą przewidywać środki konieczne do wykonania działań innowacyjnych oraz pomocy technicznej;
- (13) osiągnięcie trwałej równowagi pomiędzy zasobami wodnymi a ich eksploatacją oraz wpływem na środowisko jest istotnym przedmiotem zainteresowania dla sektora rybactwa; mając to na uwadze, postanowienie w sprawie właściwych środków działania mających na celu zachowanie łańcucha troficznego jest równie ważne jak ważne jest postanowienie w sprawie kultury wodnej oraz przemysłu przetwórstwa rybnego;
- (14) dotychczas jako, że takie środki działania nie ograniczają się do udzielania pomocy finansowej przez Wspólnotę, właściwe jest w szczególności uregulowanie krajowych programów pomocy finansowej w tym sektorze, bez naruszenia postanowień artykułów 87 do 89 traktatu, oraz zintegrowanie programowania restrukturyzacji flot rybackich Wspólnoty w sposób koherentny w kontekście pomocy strukturalnej rozumianej całościowo;
- (15) środki działania konieczne do realizacji postanowień niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z postanowieniami decyzji Rady 1999/469/WE z dnia 28 czerwca 1999 roku, ustanawiającej procedury wykonywania przekazanej Komisji władzy w zakresie wdrażania ⁽⁹⁾.
- (16) anulowane powinny zostać postanowienia rozporządzenia Rady (WE) nr 2468/98 z dnia 3 listopada 1998 roku ustanawiającego kryteria oraz zarządzenia dotyczące strukturalnej pomocy Wspólnoty w sektorze rybactwa i kultury wodnej oraz przetwarzania i marketingu produktów tego sektora ⁽¹⁰⁾ oraz inne postanowienia; jednocześnie, z uwagi na prawidłowe wykonanie pomocy finansowej, powinny pozostać w mocy działania oraz projekty zatwierdzone do dnia 31 grudnia 1999 roku zgodnie z anulowanymi postanowieniami,

PRZYJĘŁA NASTĘPUJĄCE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cele

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia strukturę dla wszystkich strukturalnych środków działania w sektorze rybactwa realizowanych na obszarze kraju członkowskiego, bez naruszania uwarunkowań regionalnych, w celu osiągnięcia celów określonych w artykule 1

⁽⁹⁾ DzUWE nr L 184, 17. 07. 1999, str. 23.

⁽¹⁰⁾ DzUWE nr L 312, 20. 11. 1998, str. 19.

ustęp 1 rozporządzenia (WE) nr 1263/1999 oraz celów wspólnej polityki rybackiej, w szczególności zachowania oraz długoterminowego zrównoważenia zasobów.

2. Polityka strukturalna w tym sektorze ma na celu kierowanie oraz ułatwianie restrukturyzacji. Restrukturyzacja obejmuje działania oraz środki działania o trwałych skutkach oraz przyczyniających się do wykonania zadań określonych w artykule 1 ustęp 2 rozporządzenia (WE) nr 1263/1999.

Artykuł 2

Środki

Finansowy Instrument Sterowania Rybackiem, nazywany dalej „FIFG” (Financial Instrument for Fisheries Guidance) może, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, zapewnić pomoc dla środków działania określonych w Tytułach II, III oraz IV w dziedzinach obejmowanych przez wspólną politykę rybackiej zgodnie z określeniem znajdującym się w artykule 1 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92.

TYTUŁ I

PROGRAMOWANIE

Artykuł 3

Przepisy wspólne

1. Programowanie, zgodnie z jego określeniem w artykule 9 punkt (a) rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, będzie realizowane zgodnie z celami wspólnej polityki rybackiej oraz przepisami wieloletnich programów kierunkowych dla flot rybackich, o których mowa jest w artykule 4 tego rozporządzenia. Mając to na uwadze, programowanie może być rewidowane w razie konieczności oraz w szczególności pod koniec każdego okresu stosowania wieloletnich programów kierunkowych.

Programowanie obejmuje wszystkie dziedziny, o których mowa jest w Tytułach II, III oraz IV.

2. Programowanie środków działania finansowanych częściowo przez FIFG w regionach Celu 1 będzie realizowane zgodnie z postanowieniami artykułu 2 ustęp 2, pierwszy podpunkt rozporządzenia (WE) nr 1263/1999.

Programowanie środków działania finansowanych częściowo przez FIFG poza regionami Celu 1 będzie realizowane zgodnie z postanowieniami artykułu 2 ustęp 2, drugi podpunkt rozporządzenia (WE) nr 1263/1999. Stosują się postanowienia artykułów 14, 15 ustęp 2, 15 ustęp 3 podpunkt pierwszy, 15 ustęp 5, 19 ustęp 3 oraz 19 ustęp 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/1990.

3. Plany, określone w artykule 9 punkt b rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, powinny ukazywać, że pomoc finansowa ze środków publicznych jest konieczna z uwagi na zamierzone cele, a w szczególności, że bez pomocy finansowej ze środków publicznych floty rybackie, których to dotyczy nie mogłyby zostać odnowione oraz zmodernizowane oraz, że zaplanowane środki działania nie będą stanowiły zagrożenia dla długoterminowej równowagi zasobów rybactwa.

Treść planów powinna być zgodna z omówieniem w Załączniku I.

4. Z uwagi na pozostałą część okresu programowania nie objętego jeszcze przez wieloletni program kierunkowy zatwierdzony przez Komisję, informacja programowa będzie miała charakter czysto wskazujący, informacja taka zostanie szczegółowo określona z chwilą zatwierdzenia nowego wieloletniego programu kierunkowego, zgodnie z jego celami.

Artykuł 4

Wieloletnie programy kierunkowe dla flot rybackich

1. Rada, zgodnie z postanowieniami artykułu 11 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92, ustanawia cele oraz środki działania dotyczące restrukturyzacji sektora rybactwa. W oparciu o taką decyzję Rady, Komisja, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w artykule 23 ustęp 2, przyjmuje wieloletnie programy kierunkowe dla indywidualnych krajów członkowskich.

2. Decyzja Rady, o której mowa jest w ustępie 1, ustali w szczególności szereg celów, którym towarzyszy zespół środków działania dla realizacji tych celów, umożliwiającą zarządzanie działalnością rybacką na ogólną długoterminową skalę.

3. Najpóźniej do dnia 1 maja 2001 roku, kraje członkowskie dostarczą Komisji informacje wymienione w Załączniku II do niniejszego rozporządzenia, w celu wykorzystania ich do opracowania kolejnych wieloletnich programów kierunkowych.

Artykuł 5

Monitorowanie wieloletnich programów kierunkowych

1. Dla celów monitorowania realizacji wieloletnich programów kierunkowych, kraje członkowskie, przed dniem 1 maja każdego roku, prześlą Komisji dokument będący przeglądem postępów dokonanych w zakresie wieloletnich programów kierunkowych tych krajów członkowskich. W terminie trzech miesięcy od wspomnianego terminu ostatecznego, Komisja prześle roczne sprawozdanie do Parlamentu Europejskiego oraz do Rady dotyczące realizacji wieloletnich programów kierunkowych w całej Wspólnocie.

2. Kraje członkowskie prześlą Komisji informacje na temat cech fizycznych rybackich jednostek pływających oraz monitorowania działalności rybackiej z uwagi na segmenty floty oraz działalności rybackiej, w szczególności w odniesieniu do rozwoju zdolności oraz odpowiadających działań rybackich, zgodnie z procedurą ustanowioną w rozporządzeniach

Komisji (WE) nr 2090/98 z dnia 30 września 1998 roku dotyczącego rejestru rybackich jednostek pływających Wspólnoty ⁽¹¹⁾ oraz (WE) nr 2091/98 z dnia 30 września 1998 roku w sprawie segmentacji floty rybackiej Wspólnoty oraz działalności rybackiej w odniesieniu do wieloletnich programów kierunkowych ⁽¹²⁾.

3. Komisja, działając ze swojej własnej inicjatywy bądź w odpowiedzi na prośbę zainteresowanego kraju członkowskiego, bądź zgodnie z przepisami ustanowionymi w ramach wieloletnich programów kierunkowych, może dokonać ponownej rewizji oraz dostosowania każdego wieloletniego programu kierunkowego, przy jednoczesnym respektowaniu decyzji Rady wspomnianej w artykule 4 ustęp 1.

4. Komisja podejmuje decyzje w sprawie rewizji przewidzianych w ustępie 3, zgodnie z procedurą określoną w artykule 23 ustęp 2.

5. Dla celów realizacji postanowień niniejszego artykułu, kraje członkowskie zastosują postanowienia artykułu 24 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93.

TYTUŁ II

REALIZACJA WIELOLETNIICH PROGRAMÓW KIERUNKOWYCH DLA FLOT RYBACKICH

Artykuł 6

Odnowa floty oraz modernizacja rybackich jednostek pływających

1. Odnowa floty oraz modernizacja rybackich jednostek pływających będzie zorganizowana zgodnie z postanowieniami tego tytułu.

Każdy kraj członkowski przedłoży Komisji, w celu zatwierdzenia zgodnie z procedurą ustanowioną w artykule 23 ustęp 2, stałe zarządzenia dotyczące monitorowania odnowy oraz modernizacji floty rybackiej. W ramach tych zarządzeń, kraje członkowskie zademonstrują, że zarządzanie wprowadzaniem oraz wyprowadzaniem z floty będzie odbywało się w taki sposób, że nie zostaną przekroczone roczne cele ustalone w wieloletnim programie kierunkowym, w odniesieniu do całości floty oraz tych jej segmentów, których to dotyczy bądź, we właściwych przypadkach, że zdolności połowów są stopniowo zmniejszane w celu osiągnięcia tych celów.

Zarządzenia te wezmą, w szczególności pod uwagę to, że zdolności inne niż zdolności jednostek pływających o długości całkowitej mniejszej niż 12 metrów, z wyłączeniem trawlerów, które zostały wyłączone z pomocy finansowej ze środków publicznych, nie mogą być zastępowane.

⁽¹¹⁾ DzUWE nr L 266, 01. 10. 1998, str. 27.

⁽¹²⁾ DzUWE nr L 266, 01. 10. 1998, str. 36.

2. Kraje członkowskie mogą przedłożyć prośbę o wyraźnie określone oraz określone ilościowo zwiększenie możliwości zadań dotyczących środków działania mających na celu zwiększenie bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów oraz warunków pracy, pod warunkiem, że te środki działania nie przyniosą skutków w postaci podniesienia wielkości eksploatacji tych zasobów, których to dotyczy.

Taka prośba zostanie zbadana przez Komisję oraz zatwierdzona zgodnie z procedurą ustanowioną w artykule 23 ustęp 2. Każde powiększenie zdolności będzie kierowane przez kraje członkowskie zgodnie ze stałymi zarządzeniami, o których mowa jest w ustępie 1.

Artykuł 7

Dostosowanie działalności rybackiej

1. Kraje członkowskie podejmą odpowiednie środki działania w celu dostosowania działalności rybackiej do osiągnięcia celów wieloletnich programów kierunkowych, o których mowa jest w artykule 4.

W razie konieczności, zostanie to osiągnięte w drodze trwałego zatrzymania działalności rybackiej przez rybackie jednostki pływające bądź w drodze ograniczenia takiej działalności tych jednostek pływających, bądź w drodze kombinacji obydwu środków działania, w zgodzie z obowiązującymi przepisami Załącznika III.

2. Środki działania polegające na zatrzymaniu działalności rybackiej mogą być zastosowane wyłącznie do jednostek pływających, których wiek wynosi 10 lat bądź więcej.

3. Trwałe zaprzestanie prowadzenia działalności rybackiej przez jednostkę pływającą może zostać osiągnięte w drodze:

- (a) złomowania jednostki pływającej;
- (b) trwałego transferu jednostki pływającej do kraju trzeciego, włącznie z transferem w ramach wspólnego przedsiębiorstwa w rozumieniu artykułu 8, po uzyskaniu zgody właściwych władz kraju, którego to dotyczy oraz pod warunkiem spełnienia następujących kryteriów:
 - (i) istnieją odpowiednie gwarancje, że nie występuje prawdopodobieństwo naruszenia przepisów prawa międzynarodowego, w szczególności w odniesieniu do zachowania oraz zarządzania zasobami morskimi bądź w odniesieniu do innych celów wspólnej polityki rybactwa oraz w odniesieniu do warunków pracy rybaków;
 - (ii) kraj trzeci, do którego ma odbyć się transfer jednostki pływającej nie jest krajem kandydującym do przystąpienia;
 - (iii) transfer przynosi skutki w postaci zmniejszenia działalności rybackiej dotyczącej zasobów eksploatowanych wcześniej przez jednostkę pływającą będącą przedmiotem transferu; jednakże, to kryterium nie będzie miało zastosowania w

przypadku gdy jednostka pływająca będąca przedmiotem transferu utraciła możliwości prowadzenia połowów zgodnie z porozumieniem w sprawie połowów ze Wspólnotą bądź zgodnie z innym porozumieniem;

- (c) trwałej zmiany przeznaczenia jednostki pływającej dla celów innych niż prowadzenie połowów.

4. Jednostki pływające - z wyjątkiem jednostek pływających o całkowitej długości wynoszącej poniżej 12 metrów, innych niż trawlerzy, które mogą być zastępowane bez pomocy finansowej ze środków publicznych - będące przedmiotem środka działania mającego na celu trwałe zaprzestanie działalności rybackiej w rozumieniu ustępu 2 oraz 3, nie mogą, w żadnych okolicznościach być zastępowane.

Kraje członkowskie zapewnią, że licencje na prowadzenie połowów wszystkich wycofanych jednostek pływających zostają unieważnione oraz, że przypadki wycofania jednostek pływających zostają przekazane do rejestru jednostek pływających Wspólnoty. Kraje członkowskie zapewnią również, że jednostki pływające będące przedmiotem transferu do krajów trzecich oraz zgłoszone jako wykreślone z rejestru są trwale wyłączone z prowadzenia połowów na wodach Wspólnoty.

5. Pomoc finansowa ze środków publicznych, wypłacana beneficjentom nie może przekroczyć następujących kwot:

- (a) premie za złomowanie:
 - (i) 10 - 15 letnie jednostki pływające: patrz Tabele 1 oraz 2 w Załączniku IV;
 - (ii) 16 - 29 letnie jednostki pływające: patrz skale przedstawione w Tabelach 1 oraz 2 z obniżeniem o 1,5% rocznie przez 15;
 - (iii) 30 oraz ponad 30 letnie jednostki pływające: skale przedstawione w Tabelach 1 oraz 2, minus 22,5%;
- (b) premie za stały transfer w ramach wspólnego przedsiębiorstwa: kwoty, o których jest mowa w artykule 8 ustęp 3; jednakże, żadna pomoc finansowa ze środków publicznych, przeznaczona na ten cel nie może zostać udzielona z uwagi na jednostki pływające o tonażu mniejszym niż 20 GRT lub 22 GT oraz z uwagi na 30 oraz ponad 30 letnie jednostki pływające;
- (c) premie za inne formy stałego transferu do kraju trzeciego: maksymalne kwoty premii za złomowanie wymienione w powyższym podpunkcie (a), minus 50%. Jednakże, żadna pomoc finansowa ze środków publicznych, przeznaczona na ten cel nie może zostać udzielona z uwagi na jednostki pływające o tonażu mniejszym niż 20 GRT lub 22 GT oraz z uwagi na 30 oraz ponad 30 letnie jednostki pływające, z wyjątkiem sytuacji, w której spełnione są warunki przewidziane w ustępie 6;
- (d) premie za inne przypadku trwałego wstrzymania działalności rybackiej: maksymalne kwoty premii za złomowanie wymienione w powyższym podpunkcie (a), minus 50%. Jednakże, żadna pomoc finansowa ze środków publicznych, przeznaczona na ten cel nie

może zostać udzielona z uwagi na jednostki pływające o tonażu mniejszym niż 20 GRT lub 22 GT oraz z uwagi na 30 oraz ponad 30 letnie jednostki pływające, z wyjątkiem sytuacji, w której spełnione są warunki przewidziane w ustępie 6;

6. Bez naruszenia postanowień ustępu 5 punkty (c) oraz (d), w przypadku gdy jednostka pływająca zostaje wyraźnie przeznaczona do celów zachowania dziedzictwa historycznego na obszarze kraju członkowskiego, bądź do celów prowadzenia badań dotyczących rybactwa lub czynności szkoleniowych dla organów publicznych oraz częściowo publicznych kraju członkowskiego, bądź do celów kontrolowania działalności rybackiej, w szczególności prowadzonej przez kraj trzeci, pomoc finansowa ze środków publicznych zostanie przyznana zgodnie z warunkami wymienionymi w ustępie 5 podpunkt (a).

7. Bez naruszenia postanowień artykułu 16, środki działania mające na celu ograniczenie działalności rybackiej mogą obejmować ograniczenia dotyczące liczby dni połowów bądź dni na morzu, zatwierdzone na wyznaczony okres. Takie środki działania nie mogą powodować udzielenia żadnej pomocy finansowej ze środków publicznych.

Artykuł 8

Wspólne przedsiębiorstwa

1 Kraje członkowskie mogą podjąć środki działania mające na celu promowanie tworzenia wspólnych przedsiębiorstw.

Dla celów niniejszego rozporządzenia, termin „wspólne przedsiębiorstwo” oznacza przedsiębiorstwo handlowe z udziałem jednego bądź więcej partnerów, którzy są obywatelami kraju trzeciego, w którym zarejestrowana jest jednostka pływająca.

2. Dodatkowo do warunków ustanowionych w artykule 7 oraz w Załączniku III dotyczących przyznawania premii za trwały transfer, zastosowanie mają następujące warunki:

- (a) utworzenie oraz zarejestrowanie przedsiębiorstwa handlowego, zgodnie z prawami kraju trzeciego, bądź zakup pakietu akcji już zarejestrowanego przedsiębiorstwa, w celu zaangażowania się w działalność handlową w sektorze rybactwa na wodach będących pod zwierzchnictwem oraz jurysdykcją kraju trzeciego. Partner ze strony Wspólnoty musi posiadać znaczącą wielkość proporcjonalną kapitału akcyjnego, wynoszącą generalnie od 25% do 75%.
- (b) tytuł własności jednostki pływającej będącej przedmiotem trwałego transferu musi zostać przekazany wspólnemu przedsiębiorstwu w kraju trzecim. W okresie pięciu lat, taka jednostka pływająca nie może być używana do prowadzenia działań rybackich innych niż te, na prowadzenie których uzyskane zostało zezwolenie właściwych władz kraju trzeciego. Taka jednostka pływająca nie może być również używana przez innych armatorów.

3. Wysokość premii za utworzenie wspólnych przedsiębiorstw nie może przekroczyć 80% maksymalnej kwoty za złomowanie, o której mowa jest w artykule 7 ustęp 5 punkt (a).

Te premie nie mogą być kumulowane z premiami, o których mowa jest w artykule 7 ustęp 5 punkty (a), (c), (d).

4. Organ zarządzający wypłaci 80% premii kandydatowi w przypadku gdy jednostka pływająca zostaje przekazana na rzecz wspólnego przedsiębiorstwa, po przedstawieniu przez kandydata dowodu na to, że wniesiona została gwarancja bankowa w kwocie równej 20% premii.

5. Każdego roku przez pięć kolejnych lat od daty utworzenia wspólnego przedsiębiorstwa bądź od daty zakupu przez partnera ze Wspólnoty pakietu akcji w przedsiębiorstwie, kandydaci przedłożą organowi zarządzającemu sprawozdanie na temat realizacji planu działalności, włącznie z danymi na temat połowów oraz rynków produktów rybactwa, w szczególności produktów wyładowanych w bądź eksportowanych do Wspólnoty, wraz z dokumentami wspierającymi oraz bilansem przedsiębiorstwa oraz oświadczeniem w sprawie jego wartości netto. Organ zarządzający prześle omawiane sprawozdanie do Komisji dla celów informacyjnych.

Zbilansowana premia zostanie wypłacona kandydatom po dwóch latach prowadzenia działalności oraz po otrzymaniu dwóch pierwszych sprawozdań.

6. Gwarancja zostanie zwrócona z chwilą zatwierdzenia piątego sprawozdania, pod warunkiem, że spełnione są wszystkie warunki.

7. W razie konieczności, Komisja przyjmie szczegółowe zasady stosowania postanowień niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą ustanowioną w artykule 23 ustęp 2.

Artykuł 9

Pomoc finansowa ze środków publicznych na odnowę floty oraz modernizację jednostek pływających

1. Bez naruszenia warunków określonych w drugim podpunkcie artykułu 3 ustęp 3, pomoc finansowa ze środków publicznych na odnowę floty oraz na modernizację jednostek pływających będzie przyznawana wyłącznie na następujących warunkach oraz na warunkach wymienionych w artykule 6 oraz w Załączniku III oraz pod warunkiem przestrzegania ogólnych celów rocznych określonych przez wieloletnie programy kierunkowe:

- (a) jeżeli przestrzegane są cele roczne dla tych segmentów, których to dotyczy, kraje członkowskie muszą zapewnić, że w ciągu okresu obejmowanego programem od roku 2000 do 2006 wprowadzanie nowych jednostek ładowności obejmowanych pomocą finansową ze środków publicznych jest kompensowane przez wycofanie jednostek ładowności nie obejmowanych pomocą finansową ze środków publicznych, które jest co najmniej równe nowym jednostkom ładowności wprowadzanym w tych segmentach, których to dotyczy, w wielkości zagregowanej oraz w kategoriach zarówno tonażu jak i mocy;
- (b) do dnia 31 grudnia 2001 roku, kiedy nie przestrzegane są jeszcze cele roczne w odniesieniu do tych segmentów, których to dotyczy, kraje członkowskie muszą

zapewnić, że w ciągu okresu od roku 2000 do roku 2001 wprowadzanie nowych jednostek ładowności obejmowanych pomocą finansową ze środków publicznych jest kompensowane przez wycofanie jednostek ładowności nie objętych pomocą finansową ze środków publicznych, które jest co najmniej o 30% większe niż wielkość nowych jednostek ładowności wprowadzonych w segmentach, których to dotyczy, w wielkości zagregowanej oraz w kategoriach zarówno tonażu jak i mocy.

Wycofane jednostki ładowności nie mogą być zastąpione przez żadne inne jednostki ładowności niż nowe jednostki ładowności, które są wprowadzane z pomocą finansową ze środków publicznych, zgodnie z postanowieniami niniejszego punktu;

- (c) pomoc finansowa ze środków publicznych może zostać również przyznana na wyposażenie bądź modernizację jednostek pływających, w przypadkach, w których nie dotyczy to zdolności produkcyjnych mierzonych w kategoriach albo tonażu albo mocy.

Rada, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w artykule 37 traktatu, do dnia 31 grudnia 2001 roku, podejmie decyzję w sprawie koniecznych korekt, które, od dnia 1 stycznia 2002, mają zostać zastosowane do przepisów tego ustępu.

2. Skutek udzielenia pomocy finansowej ze środków publicznych zostanie wzięty pod uwagę w rocznym sprawozdaniu z realizacji, o którym jest mowa w artykule 21.

3. Zawarte w planach wskaźniki dotyczące przyznawania pomocy finansowej ze środków publicznych na odnowę oraz modernizację rybackich jednostek pływających, zgodnie z postanowieniami punktu (d) ustęp 2 Załącznika I, muszą być opracowane zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu.

4. Wydatki kwalifikujące się objęcia pomocą finansową ze środków publicznych, zgodnie z tym co powiedziane jest w ustępie 1 nie mogą przekroczyć następujących kwot:

- (a) budowa jednostek pływających: pomnożone dwukrotnie skale przedstawione w Tabeli 1 w Załączniku IV;
- (b) modernizacja rybackich jednostek pływających, włącznie, w odpowiednich przypadkach, z kosztem ponownego obliczenia tonażu, zgodnie z Załącznikiem I do Konwencji w sprawie Pomiarów Tonażu z 1969 roku⁽¹³⁾: skale przedstawione w Tabeli I w Załączniku IV.

Artykuł 10

Wspólne przepisy dotyczące flot rybackich

1. Zezwolenie na udzielenie pomocy finansowej ze środków publicznych na odnowę oraz modernizację jednostek pływających może zostać wydane, w dopuszczalnym okresie, jedynie wówczas gdy dany kraj członkowski:

⁽¹³⁾ Międzynarodowa Konwencja w sprawie pomiaru tonażu jednostek pływających, sporządzona w Londynie w 1969 roku pod auspicjami międzynarodowej organizacji morskiej (IMO (*international maritime organisation*)).

- (a) przedstawił informacje, o których mowa w artykule 5;
- (b) spełnia postanowienia rozporządzenia Rady (EWG) nr 2930/86 z dnia 22 września 1986 roku, określającego cechy rybackich jednostek pływających ⁽¹⁴⁾;
- (c) wprowadził zarządzenia, o których mowa w artykule 6 ustęp 1; oraz
- (d) spełnia ogólne roczne cele, określone w wieloletnich programach kierunkowych.

2. W przypadku gdy obowiązki, o których mowa jest w ustępie 1 punkty (a) do (d) nie są respektowane, Komisja może dokonać korekty celów odnoszących się do ładowności w wieloletnim programie kierunkowym, z uwagi na dostępne jej informacje, zgodnie z procedurą ustanowiona w artykule 23 ustęp 2.

3. Niniejsze postanowienia dotyczą kumulacji pomocy finansowej ze środków publicznych dla floty rybackiej:

- (a) wydatki na modernizację nie będą kwalifikowały się do objęcia pomocą finansową przez pięć lat następujących po przyznaniu pomocy finansowej ze środków publicznych na budowę jednostki pływającej, której to dotyczy;
- (b) premie za trwałe wycofanie w rozumieniu artykułu 7 oraz premie za tworzenie wspólnych przedsiębiorstw w rozumieniu artykułu 8 nie mogą być dodawane do innej pomocy ze środków Wspólnoty przyznanej zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia lub rozporządzeń (EWG) nr 2908/83 ⁽¹⁵⁾, (EWG) nr 4028/86 ⁽¹⁶⁾ oraz (WE) nr 2468/98. Premie te zostaną zmniejszone:
 - (i) o część otrzymanej wcześniej kwoty w przypadku pomocy finansowej na modernizację i/lub przydziału na tymczasowe wspólne przedsięwzięcie, ta część jest obliczana *pro rata temporis* na okres pięcioletni poprzedzający trwałe wycofanie bądź utworzenie wspólnego przedsiębiorstwa;
 - (ii) o otrzymaną wcześniej kwotę całkowitą w przypadku pomocy finansowej na tymczasowe zaprzestanie działalności w rozumieniu artykułu 16 ustęp 1 niniejszego rozporządzenia oraz zgodnie z postanowieniami artykułu 14 rozporządzenia (WE) nr 2468/98, wypłaconą w ciągu roku poprzedzającego trwałe wycofanie bądź utworzenie wspólnego przedsiębiorstwa.

4. Pomoc finansowa na budowę bądź na modernizację, zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia powinna zostać zwrócona *pro rata temporis* w przypadku gdy

⁽¹⁴⁾ DzUWE nr L 274, 25. 09. 1986, str. 1. Rozporządzenie wraz z ostatnimi zmianami wniesionymi przez rozporządzenie (WE) nr 3259/94 (DzUWE nr L 339, 29. 12. 1994, str. 11).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2908/83 z dnia 4 października 1983 roku w sprawie wspólnego środka działania dotyczącego restrukturyzacji, modernizacji oraz rozwoju przemysłu rybackiego oraz dotyczącego rozwoju kultury wodnej (DzUWE nr L 290, 22. 10. 1983, str. 1). Rozporządzenie wraz z ostatnimi zmianami wniesionymi przez rozporządzenie (EWG) nr 3733/85 (DzUWE nr L 361, 31. 12. 1985, str. 78).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4028/86 z dnia 18 grudnia 1986 roku w sprawie środków działania Wspólnoty mającego na celu ulepszenie oraz dostosowanie struktur w sektorze rybactwa i kultury wodnej (DzUWE nr L 376, 31. 12. 1986, str. 7). Rozporządzenie wraz z ostatnimi zmianami wniesionymi przez rozporządzenie (EWG) nr 3946/92 (DzUWE nr L 401, 31. 12. 1992, str. 1).

jednostka pływająca, której to dotyczy zostaje skreślona z rejestru rybackich jednostek pływających Wspólnoty w terminie 10 lat od czasu jej zbudowania lub w terminie 5 lat od czasu przeprowadzenia prac modernizacyjnych.

Artykuł 11

Rybacktwo przybrzeżne na niewielką skalę

1. Dla celów niniejszego artykułu przez określenie „rybacktwo przybrzeżne na niewielką skalę” rozumie się prowadzenie połowów przez jednostki pływające o całkowitej długości mniejszej niż 12 metrów.

2. Kraje członkowskie mogą podejmować dodatkowe środki działania zgodnie z tym co przewidziane jest postanowieniami niniejszego rozporządzenia w celu uzupełnienia środków działania mających na celu polepszenie warunków w jakich prowadzone są połowy w ramach rybacktwo przybrzeżnego na niewielką skalę, zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszym artykule.

3. W przypadku gdy grupa właścicieli jednostek pływających bądź rodzin rybackich zajmujących się rybacktwo przybrzeżnym na niewielką skalę realizuje w kooperacji zintegrowany wspólny projekt mający na celu rozwinięcie bądź zmodernizowanie działalności rybackiej, uczestnikom takim może zostać przyznana premia w postaci sumy globalnej finansowana częściowo przez FIG.

4. Dla celów niniejszego ustępu wymienione poniżej projekty, między innymi, mogą być uważane za zintegrowane projekty wspólne:

- pokładowy sprzęt bezpieczeństwa oraz polepszenie warunków sanitarnych oraz warunków pracy,
- innowacje technologiczne (bardziej wybiórcze techniki prowadzenia połowów),
- zorganizowanie produkcji, przetwórstwa oraz łańcucha marketingowego (promocja oraz wartość dodana produktów),
- profesjonalne przekwalifikowanie się oraz szkolenia.

5. Premia w postaci sumy globalnej nie będzie przekraczać 150 000 EUR na zintegrowany projekt wspólny, Organ zarządzający określi rzeczywistą wysokość wypłacanej kwoty oraz sposób jej podziału pomiędzy beneficjentów, zgodnie ze skalą projektu oraz wkładami finansowymi wniesionymi przez każdego z uczestników.

Artykuł 12

Spoleczno-ekonomiczne środki działania

1. Dla celów niniejszego artykułu przez określenie „rybak” rozumiana jest każda taka osoba, która w charakterze swojego zajęcia podstawowego zatrudniona jest na pokładzie czynnej wypływającej w morze jednostki pływającej.

2. Kraje członkowskie mogą podjąć, z uwagi na rybaków, środki działania o charakterze społeczno-ekonomicznym w związku z restrukturyzacją sektora rybactwa Wspólnoty, w rozumieniu artykułu 11 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92.

3. Pomoc finansowa ze środków FIGG może zostać udzielona wyłącznie z uwagi na następujące środki działania:

(a) częściowe finansowanie krajowych programów wcześniejszych emerytur dla rybaków, pod warunkiem, że spełnione są następujące warunki:

(i) w czasie wcześniejszego przejścia na emeryturę, wiek beneficjentów obejmowanych tym środkiem działania nie może różnić się o więcej niż 10 lat od prawnego wieku emerytalnego w rozumieniu ustawodawstwa obowiązującego w danym kraju członkowskim, bądź beneficjanci muszą być w wieku co najmniej 55 lat;

(ii) beneficjanci mogą wykazać, że co najmniej przez 10 lat pracowali jako rybacy.

Jednakże, wkłady wnoszone do programu normalnych emerytur dla rybaków w okresie wcześniejszego przechodzenia na emeryturę nie będą kwalifikowały się do objęcia pomocą finansową ze środków FIGG.

W każdym kraju członkowskim, w ciągu całego okresu obejmowanego programem, liczba beneficjentów nie może przekroczyć liczby stanowisk pracy na rybackich jednostkach pływających zlikwidowanych w wyniku trwałego zaprzestania działalności rybackiej przez takie jednostki pływające w rozumieniu artykułu 7;

(b) przyznanie indywidualnych płatności rekompensat dla tych rybaków, którzy mogą wykazać, że co najmniej przez 12 miesięcy pracowali jako rybacy, w oparciu o kwalifikujący się koszt ograniczony do kwoty 10 000 EUR na jednego beneficjanta, pod warunkiem, że jednostka pływająca, na której beneficjanci byli zatrudnieni stanowiła przedmiot środków działania mających na celu trwałe zatrzymanie działalności takiej jednostki, w rozumieniu artykułu 7;

(c) przyznanie nieodnawialnych indywidualnych płatności rekompensat dla tych rybaków, którzy mogą wykazać, że co najmniej przez pięć lat pracowali jako rybacy, w celu udzielenia im pomocy przy przekwalifikowaniu się bądź przeniesieniu swojej działalności poza dziedzinę rybactwa morskiego w ramach indywidualnego bądź zbiorowego planu socjalnego, w oparciu o kwalifikujący się koszt ograniczony do wysokości 50 000 EUR na pojedynczego beneficjanta; organ zarządzający określi wysokość kwoty indywidualnej zgodnie ze skalą projektu przekwalifikowania bądź przeniesienia działalności oraz zgodnie z wysokością wkładu finansowego wniesionego przez beneficjanta;

(d) przyznanie indywidualnych premii dla rybaków w wieku młodszym niż 35 lat, którzy

mogą wykazać, że przez co najmniej pięć lat pracowali jako rybacy bądź, którzy mogą wykazać, że odbyli szkolenie zawodowe oraz, którzy po raz pierwszy nabywają częściowo bądź całkowicie tytuł własności rybackiej jednostki pływającej, pod warunkiem, że spełnione są następujące warunki:

- (i) taka rybacka jednostka pływająca musi mieć całkowitą długość wynoszącą od 7 do 24 metrów; w czasie nabycia tytułu własności jej wiek musi wynosić od 10 do 20 lat, musi być ona zdolna do działania oraz musi być zarejestrowana w rejestrze rybackich jednostek pływających Wspólnoty;
- (ii) przeniesienie tytułu własności nie ma miejsca pomiędzy członkami tej samej rodziny, do drugiego stopnia pokrewieństwa.

Organ zarządzający określi wysokość kwoty każdej indywidualnej premii, przede wszystkim na podstawie wielkości oraz wieku jednostki pływającej oraz na podstawie warunków finansowych nabycia (koszt nabycia tytułu własności; poziom oraz warunki pożyczki bankowej; gwarancja, o ile ma to zastosowanie, udzielona przez stronę trzecią; i/lub inne ułatwienia finansowe).

Organ zarządzający ustanowi również inne warunki oraz kryteria, zgodnie z którymi ma miejsce nabycie.

W każdym przypadku, kwota premii nie może przekroczyć 10% kosztów nabycia tytułu własności oraz nie może przekroczyć również kwoty 50 000 EUR.

4. Organ zarządzający ustanowi konieczne zarządzenia w celu zapewnienia, w szczególności w drodze odpowiednich mechanizmów kontroli, że:

- (a) beneficjanci środka działania, o którym jest mowa w punkcie (a) ustęp 3 zaprzestali trwale pracy w zawodzie rybaka;
- (b) żaden z rybaków nie może skorzystać z więcej niż jednego środka działania, o których jest mowa w ustępie 3;
- (c) rekompensata, o której jest mowa w punkcie (b) ustęp 3 podlega zwrotowi w formie *pro rata temporis* w przypadku powrotu beneficjentów do pracy w zawodzie rybaka w terminie krótszym niż jeden rok od czasu wypłacenia im rekompensaty;
- (d) rekompensata, o której jest mowa w punkcie (c) ustęp 3 podlega zwrotowi w formie *pro rata temporis* w przypadku powrotu beneficjentów do pracy w zawodzie rybaka w terminie krótszym niż pięć lat od czasu wypłacenia im rekompensaty;
- (e) beneficjanci środka działania, o którym jest mowa w punkcie (c) ustęp 3 rzeczywiście podejmą nową działalność;
- (f) premia, o której jest mowa w punkcie (d) ustęp 3 podlega zwrotowi w formie *pro rata temporis* w przypadku przekazania tytułu własności nabytego przez beneficjanta, bądź w przypadku gdy jednostka pływająca jest przedmiotem trwałego wycofania zgodnie z postanowieniami artykułu 7, w okresie krótszym niż pięć lat od czasu wypłacenia

beneficjentowi omawianej premii.

5. Wszystkie zarządzenia, metody dokonywania obliczeń, kryteria oraz inne zasady ustanawiane przez organ zarządzający dla celów realizacji postanowień niniejszego artykułu zostaną omówione w uzupełnieniach do programów, o których jest mowa w ustępie 3 artykułu 18 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

6. Kraje członkowskie mogą wprowadzać finansowane ze środków krajowych towarzyszące społeczne środki działania dla rybaków w celu ułatwienia tymczasowego zaprzestania działalności rybackiej w ramach planów ochrony zasobów wód.

TYTUŁ III

OCHRONA ORAZ ROZWÓJ ZASOBÓW WÓD, KULTURY WODNEJ, URZĄDZEŃ PORTÓW RYBACKICH, PRZETWÓRSTWA I MARKETINGU ORAZ RYBACTWA ŚRÓDLĄDOWEGO

Artykuł 13

Zakres

1. Kraje członkowskie mogą, zgodnie z warunkami wymienionymi w Załączniku III, podejmować środki działania mające na celu zachęcanie do inwestycji kapitałowych w następujących dziedzinach:

- (a) stacjonarne oraz przenośne urządzenia mające na celu ochronę oraz rozwój zasobów wód, z wyjątkiem urządzeń do zarybiania;
- (b) kultura wodna;
- (c) urządzenia portów rybackich;
- (d) przetwórstwo oraz marketing produktów rybactwa i kultury wodnej;
- (e) rybactwo śródlądowe.

2. Pomoc finansowa ze środków FIGG może być przyznana wyłącznie dla projektów, które:

- (a) wnoszą wkład do trwałych korzyści ekonomicznych płynących z ulepszeń strukturalnych, których to dotyczy;
- (b) oferują odpowiednie gwarancje o istotnym znaczeniu technicznym oraz gospodarczym;
- (c) unikają szkodliwych dla produkcji skutków, w szczególności niebezpieczeństwa tworzenia zdolności do tworzenia nadwyżek produkcyjnych.

TYTUŁ IV

INNE ŚRODKI DZIAŁANIA

Artykuł 14

Środki działania mające na celu znalezienie oraz promowanie nowych rynków zbytu

1. Kraje członkowskie mogą, zgodnie z warunkami określonymi w Załączniku III, podejmować środki działania mające na celu zachęcanie do prowadzenia wspólnych działań w kierunku znalezienia oraz promocji nowych rynków zbytu dla produktów rybactwa oraz kultury wodnej, w szczególności:

- (a) operacje związane z certyfikowaniem jakości, etykietowaniem produktów, racjonalizowaniem nazewnictwa produktów oraz standaryzacją produktów;
- (b) kampanie promocyjne, włącznie z tymi, które promują jakość;
- (c) projekty mające na celu badanie reakcji konsumentów oraz rynku;
- (d) organizowanie oraz uczestnictwo w targach oraz wystawach;
- (e) organizowanie wyjazdów studialnych oraz badających rynek;
- (f) ankietowanie oraz badanie rynku, włącznie z badaniami perspektyw marketingu produktów Wspólnoty w krajach trzecich;
- (g) kampanie mające na celu polepszenie warunków na rynku;
- (h) pomoce oraz poradnictwo dotyczące sprzedaży, usługi świadczone przedsiębiorstwom hurtowym, detalicznym oraz organizacjom producentów.

2. Priorytet przyznany będzie następującym inwestycjom:

- (a) mających na celu wspieranie sprzedaży nadwyżek gatunków oraz gatunków nie w pełni wykorzystanych;
- (b) realizowanym przez oficjalnie uznane organizacje w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 3759/92;
- (c) realizowanym wspólnie przez kilka organizacji producentów bądź przez inne organizacje tego sektora, uznane przez władze krajowe;
- (d) mających na celu realizowanie strategii jakości w odniesieniu do produktów rybactwa oraz kultury wodnej;
- (e) mających na celu promocję uzyskanych przy wykorzystaniu metod przyjaznych dla

środowiska.

3. Środki działania nie mogą być zorientowane wokół marek handlowych ani nie mogą odnosić się do konkretnych krajów lub strefy geograficznej, z wyjątkiem przypadków specjalnych, w których przyznane jest oficjalne uznanie pochodzenia z odniesieniem do konkretnej strefy geograficznej z uwagi na produkt lub proces, zgodnie z postanowieniami rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 roku w sprawie ochrony określeń geograficznych oraz wskazań pochodzenia dla produktów rolniczych oraz artykułów spożywczych⁽¹⁷⁾. Odniesienie takie może być stosowane wyłącznie od daty wpisania danej nazwy do rejestru, o którym stanowi ustęp 3 artykułu 6 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92.

Artykuł 15

Funkcjonowanie udziałowców przemysłu

1. Kraje członkowskie mogą wspierać tworzenie oraz ułatwiać funkcjonowanie organizacji producentów uznanych zgodnie z postanowieniami rozporządzenia (EWG) nr 3759/92:

- (a) pomoc finansowa może zostać przyznana dla organizacji producentów utworzonych po 1 stycznia 2000 roku, na trzy lata od dnia uznania. Wielkość takiej pomocy finansowej w pierwszym, drugim oraz trzecim roku musi zawierać się w dwóch następujących wartościach granicznych:
 - (i) 3%, 2% oraz 1% odpowiednio do wartości produktów sprzedawanych na rynku przez organizację producentów;
 - (ii) 60%, 40% oraz 20% odpowiednio do kosztów administracyjnych organizacji producentów;
- (b) bez naruszenia przepisów dotyczących pomocy finansowej, o których jest mowa w punkcie (a), pomoc finansowa może być przyznawana tym organizacjom producentów, które zostały wyraźnie uznane zgodnie z postanowieniami ustępu 1 artykułu 7a rozporządzenia (EWG) nr 3759/92 w ciągu trzech lat od dnia takiego wyraźnego uznania, w celu ułatwienia zrealizowania ich planów dotyczących podniesienia jakości. Kwota takiej pomocy finansowej, w pierwszym, drugim oraz trzecim roku nie powinna przekroczyć wartości 60%, 50% oraz 40%, odpowiednio do kosztów poniesionych przez taką organizację w związku z realizacją jej planu;
- (c) pomoc finansowa, o której jest mowa w punkcie (a) oraz (b) zostanie wypłacona końcowym beneficjantom w ciągu roku następującego po tym roku, na który została udzielona oraz nie później niż 31 grudnia 2008 roku.

2. Kraje członkowskie mogą wspierać krótkoterminowe działania dotyczące wspólnego interesu, o szerszym zasięgu niż działania podejmowane zazwyczaj przez podmioty prywatne,

⁽¹⁷⁾ DzUWE nr L 208, 27. 07. 1992, str. 1. Rozporządzenie wraz z ostatnimi zmianami wniesionymi przez rozporządzenie (WE) nr 1068/97 (DzUWE nr L 156, 13. 06. 1997, str. 10).

realizowane przy czynnym udziale samych udziałowców przemysłu lub realizowanych przez organizacje występujące w imieniu producentów bądź przez inne organizacje uznane przez organ zarządzający oraz działających w imię celów wspólnej polityki rybackwa.

3. Działania kwalifikujące się do objęcia takim wsparciem powinny odnosić się w szczególności do następujących zagadnień tematycznych:

- (a) zarządzanie oraz kontrola warunków dostępu do pewnych stref połowów oraz zarządzanie limitami połowów;
- (b) zarządzanie działalnością rybacką;
- (c) promowanie sprzętu oraz metod uznanych przez za bardziej wybiórcze przez organ zarządzający;
- (d) promowanie technicznych środków działania mających na celu zachowanie zasobów;
- (e) promowanie środków działania ulepszających warunki pracy oraz warunki sanitarne dotyczące produktów na pokładzie oraz po wyładunku;
- (f) stanowiące własność podmiotów zbiorowych urządzenia kultury wodnej, restrukturyzacja lub ulepszenie terenów kultury wodnej, oczyszczanie ścieków z kultury wodnej realizowane przez podmioty zbiorowe;
- (g) zlikwidowanie niebezpieczeństw o charakterze patologicznym w odniesieniu do hodowli ryb oraz pasożytów na obszarach połowów oraz w przybrzeżnych ekosystemach;
- (h) gromadzenie podstawowych danych i/lub opracowywanie modeli zarządzania środowiskiem dla rybackwa oraz kultury wodnej, mając na uwadze opracowanie zintegrowanych planów zarządzania dla obszarów przybrzeżnych;
- (i) zorganizowanie wymiany informacji za pomocą środków elektronicznych oraz przy użyciu innych technologii w celu rozpowszechniania informacji technicznych oraz handlowych;
- (j) tworzenie szkół bussinesu w sektorze i/lub ośrodkach gromadzenia produktów rybackwa oraz kultury wodnej;
- (k) dostęp do szkoleń, szczególnie na temat jakości oraz organizowania przekazywania umiejętności wykorzystywanych na pokładzie jednostek pływających oraz na lądzie;
- (l) projektowanie oraz stosowanie systemów mających na celu podniesienie oraz kontrolę jakości, wykrywalności, warunków zdrowotnych, instrumentów statystycznych oraz wpływu na środowisko;
- (m) tworzenie wartości dodanej produktów (pomiędzy innymi, w drodze eksperymentowania, wprowadzania innowacji, dodawania wartości do produktów ubocznych oraz produktów dodatkowych);

(n) pogłębienie wiedzy oraz przejrzystości produkcji oraz rynku.

Wydatki ponoszone przez firmy w związku z normalnym procesem produkcyjnym nie kwalifikują się do objęcia wsparciem omawianym w tym ustępie.

4. Komisja przyjmie szczegółowe zasady dotyczące stosowania postanowień niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą ustanowioną w artykule 23 ustęp 2.

Artykuł 16

Rekompensata finansowa za tymczasowe zaprzestanie działalności oraz inne rekompensaty finansowe

1. Kraje członkowskie mogą przyznać rekompensatę dla rybaków oraz dla właścicieli jednostek pływających za tymczasowe zaprzestanie działalności w następujących przypadkach:

- (a) w przypadku zaistnienia nieprzewidzianych okoliczności, w szczególności spowodowanych czynnikami biologicznymi; rekompensata może być przyznana na czas nie dłuższy niż dwa miesiące rocznie bądź na sześć miesięcy w ciągu całego okresu od roku 2000 do roku 2006. Organ zarządzający przekaze wcześniej do Komisji odpowiedni dowód potwierdzający;
- (b) w przypadku gdy porozumienie w sprawie połowów nie zostaje przedłużona bądź zostaje zawieszona, z uwagi na te floty Wspólnoty, których działalność jest uzależniona od takiego porozumienia, rekompensata może być przyznana na czas nie dłuższy niż sześć miesięcy; okres ten może zostać przedłużony o kolejne sześć miesięcy pod warunkiem, że z uwagi na flotę, której to dotyczy wprowadzony zostaje plan przekształcenia zatwierdzony przez Komisję;
- (c) w przypadku gdy na mocy decyzji Komisji bądź przez jeden lub kilka krajów członkowskich wprowadzany jest plan odbudowy zasobów zagrożonych wyczerpaniem; rekompensata może zostać przyznana na czas nie dłuższy niż dwa lata i czas ten może zostać przedłużony o dalszy rok. Rekompensata może również zostać przyznana, z zastrzeżeniem tych samych ograniczeń dotyczących czasu trwania, dla przemysłu przetwórczego jeżeli uzależniony jest on od dostaw z tych zasobów, które są objęte planem odbudowy oraz jeżeli import nie może zrekompensować takich zmniejszonych dostaw. Przed wprowadzeniem w życie planu odbudowy, organ zarządzający przekaze do Komisji odpowiednie uzasadnienie naukowe oraz gospodarcze. Komisja zwróci się bezzwłocznie o wydanie opinii przez Komitet, w sprawie którego stanowi artykuł 16 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92.

2. Kraje członkowskie mogą przyznać rekompensatę finansową dla rybaków oraz właścicieli jednostek pływających w przypadku gdy na mocy decyzji Rady nałożone zostanie ograniczenie techniczne dotyczące używania konkretnego sprzętu rybackiego bądź stosowania konkretnych metod połowu; taką pomocą finansową objęte są wyłącznie sytuacje, w których ma miejsce wprowadzanie dostosowań technicznych i nie może być ona wypłacana w czasie dłuższym niż sześć miesięcy.

3. Udział finansowy FIFG w środkach działania, o których jest mowa w ustępach 1 oraz 2 na jeden kraj członkowski w ciągu całego okresu od roku 2000 do roku 2006 nie może przekroczyć wyższego z dwóch następujących progów: 1 milion EUR lub 4% finansowej pomocy Wspólnoty przydzielonej dla omawianego sektora w danym kraju członkowskim.

Organ zarządzający określi kwotę rekompensaty, zgodnie z tym co przewidziane jest w ustępach 1 oraz 2, która ma zostać wypłacona w indywidualnych przypadkach, biorąc pod uwagę właściwe parametry, takie jak poniesione straty rzeczywiste, skalę prac w zakresie przekształcenia, plan odbudowy bądź prace w zakresie dostosowania technicznego.

4. Środki działania podjęte zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu nie mogą w żadnym wypadku być określane jako przyczyniające się do osiągnięcia celów wieloletniego programu kierunkowego, o którym jest mowa w artykule 5, ich wprowadzenie nie może również być uzasadniane powtarzającym się sezonowym zawieszeniem działalności stanowiącym część mającego miejsce zarządzania rybactwem.

Artykuł 17

Innowacyjne środki działania oraz pomoc techniczna

1. Kraje członkowskie powinny przewidzieć w planach, o których jest mowa w ustępie 3 artykułu 3 oraz, które określone są w punkcie (b) artykułu 9 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, środki konieczne do zrealizowania badań, projektów pilotażowych, projektów demonstracyjnych, szkoleniowych środków działania, pomocy technicznej, wymiany doświadczeń oraz reklamy związanej z przygotowaniem, realizacją, monitoringiem, oceną oraz dostosowaniem programów operacyjnych oraz jednolitych dokumentów programowych.

2. „Projekt pilotażowy” oznacza projekt przeprowadzony przez operatora gospodarczego, instytucję naukową bądź techniczną bądź inną właściwą instytucję w celu zbadania, w warunkach najbliższych warunkom panującym w tej gałęzi przemysłu, techniczną niezawodność i/lub finansową żywotność innowacyjnej technologii, mając na uwadze uzyskanie oraz rozpowszechnienie wiedzy technicznej i/lub finansowej dotyczącej badanej technologii. Projekty pilotażowe powinny zawsze obejmować odpowiednio intensywny oraz długotrwały monitoring naukowy w celu uzyskania znaczących wyników; muszą one być przedmiotem sprawozdań naukowych przekazywanych do organu zarządzającego. Organ zarządzający powinien bezzwłocznie przekazywać takie sprawozdania do Komisji w celach informacyjnych.

Eksperymentalne projekty prowadzenia połowów kwalifikują się jako projekty pilotażowe, pod warunkiem, że ich celem jest zachowanie zasobów łowisk oraz, że wprowadzają one bardziej wybiórcze techniki połowów.

3. Środki działania, o których jest mowa w ustępie 1 mogą, w szczególności, dotyczyć zagadnień tematycznych wymienionych w ustępach 2 oraz 3 artykułu 15, pod warunkiem, że są one realizowane z inicjatywy organów publicznych lub częściowo publicznych bądź innych organów wyznaczonych w tym celu przez organ zarządzający.

Mogą one obejmować również budowę bądź przebudowę jednostek pływających pod warunkiem, że te jednostki pływające są przeznaczone wyłącznie do badań związanych z rybactwem oraz do prowadzenia działalności szkoleniowej, realizowanych przez organa publiczne lub częściowo publiczne, pod banderą jednego z krajów członkowskich.

4. Dodatkowo, środki działania, o których mowa jest w ustępie 1 mogą obejmować promocję równych możliwości zatrudnienia pomiędzy mężczyznami i kobietami pracującymi w omawianym sektorze.

TYTUŁ V

PRZEPISY OGÓLNE ORAZ FINANSOWE

Artykuł 18

Zgodność z warunkami zarządzającymi pomocą

Organ zarządzający zapewni, że spełnione są wymienione w Załączniku III specjalne warunki zarządzające pomocą.

Organ zarządzający, przed przyznaniem pomocy finansowej upewni się również co do technicznych możliwości beneficjentów oraz finansowej żywotności firm.

Artykuł 19

Powiadamianie o programach pomocy finansowej

1. Kraje członkowskie powiadomią Komisję o programach pomocy finansowej przewidzianych w planach, o których mowa jest w ustępie 3 artykułu 3 oraz, które określone są punkcie (b) artykułu 9 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, zgodnie z postanowieniami artykułów od 87 do 89 traktatu.

2. W zakresie obejmowanym przez niniejsze rozporządzenie, kraje członkowskie mogą wprowadzać uzupełniające środki działania odnośnie pomocy finansowej, zgodnie z warunkami oraz zasadami innymi niż te, które ustanowione są w niniejszym rozporządzeniu, lub obejmujące kwotę przekraczającą kwoty maksymalne wymienione w Załączniku IV, pod warunkiem, że są one zgodne z postanowieniami artykułów od 87 do 89 traktatu.

Artykuł 20

Wymiana pieniężna

Z uwagi na kraje członkowskie nie należące do strefy euro, podane w euro kwoty ustalone postanowieniami niniejszego rozporządzenia zostaną przeliczone na krajowe środki płatnicze po kursie wymiany opublikowanym w serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

Wymiana zostanie dokonana po kursie obowiązującym w dniu 1 stycznia roku, w którym dany kraj członkowski podejmuje decyzję o udzieleniu premii bądź pomocy finansowej.

Artykuł 21

Zasady realizacji

Forma zestawień wydatków oraz rocznych sprawozdań z realizacji zostanie przyjęta przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w ustępie 2 artykułu 23.

Artykuł 22

Procedura komitetu

Środki działania konieczne do realizacji postanowień niniejszego rozporządzenia dotyczące zagadnień wymienionych w artykułach 4, 5, 6, 8, 10, 15 oraz 21 zostaną przyjęte w trybie zarządu, o którym jest mowa w ustępie 2 artykułu 23.

Artykuł 23

Komitety

1. Komisja będzie wspomagana przez:
 - (a) dla celów realizacji postanowień artykułów 8, 15 oraz 21 - Komitet do spraw struktur dotyczących rybactwa oraz kultury wodnej, ustanowiony postanowieniami artykułu 51 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999; oraz
 - (b) dla celów realizacji postanowień artykułów 4, 5, 6 oraz 10 - Komitet do spraw rybactwa i kultury wodnej, ustanowiony postanowieniami artykułu 17 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92.
2. W przypadku odniesień do tego ustępu, zastosowanie mają postanowienia artykułów 4 oraz 7 decyzji 1999/468/WE.
3. Komitety przyjmą swoje zasady postępowania.

Artykuł 24

Przepisy przejściowe

Następujące akty zostają unieważnione z mocą od dnia 1 stycznia 2000 roku:

- rozporządzenie (WE) nr 2468/98;

- artykuł 7 ustęp 1, 2, 3 oraz artykuł 7b rozporządzenia (EWG) nr 3759/92;
- rozporządzenie (EWG) nr 3140/82 ⁽¹⁸⁾.

Jednakże, unieważnione przepisy pozostają obowiązującymi z uwagi na pomoc finansową, środki działania oraz projekty zatwierdzone przed dniem 31 grudnia 1999 roku.

Odniesienia do unieważnionych rozporządzeń oraz artykułów będą traktowane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 25

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w trzecim dniu po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie jest wiążące w całości oraz zostaje zastosowane bezpośrednio we wszystkich krajach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, w dniu 17 grudnia 1999 roku.

*W imieniu Rady
Przewodniczący
K. HEMILA*

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3140/82 z dnia 22 listopada 1982 roku w sprawie przyznawania oraz finansowania pomocy finansowej przyznawane przez kraj członkowski dla organizacji producentów w sektorze produktów rybactwa (DzUWE nr L 331, 26. 11. 1982, str. 7).

ZAŁĄCZNIK I

TREŚĆ PLANÓW

1. Ilościowy opis bieżącej sytuacji w odniesieniu do każdej z dziedzin wymienionych w Tytułach II, III oraz IV

- (a) Mocne oraz słabe punkty;
- (b) podsumowanie zrealizowanych działań oraz wpływ funduszy wykorzystanych w poprzednich latach;
- (c) wymagania sektora, w szczególności z uwagi na ograniczenia floty rybackiej spowodowane wieloletnim programem kierunkowym.

2. Strategia restrukturyzacji sektora

- (a) Wyniki konsultacji oraz środki podjęte w celu zaangażowania właściwych organów władzy oraz instytucji oraz partnerów społeczno-gospodarczych na właściwym szczeblu;
- (b) cele:
 - (i) cele ogólne w ramach wspólnej polityki rybnactwa;
 - (ii) priorytety;
 - (iii) cele właściwe z uwagi na każdą dziedzinę pomocy, w miarę możliwości podane w formie ilościowej;
- (c) zademonstrowanie tego, że pomoc finansowa ze środków publicznych jest konieczna dla osiągnięcia zamierzonych celów; kroki podejmowane w celu zapobieżenia powstawaniu skutków szkodliwych dla produkcji, w szczególności w odniesieniu do tworzenia możliwości wytwarzania nadwyżek;
- (d) w odniesieniu do floty:
 - (i) wskaźniki dotyczące rozbudowy floty na tle celów wieloletniego programu kierunkowego;
 - (ii) zalecane techniki prowadzenia połowów oraz sprzęt rybacki w przypadku reorganizacji działalności rybackiej;
- (e) przewidywań wpływ (na zatrudnienie, produkcję, etc.).

3. Środki stosowane do osiągnięcia celów

- (a) Środki działania (prawne, finansowe oraz inne), których podjęcie zaplanowane jest w każdej dziedzinie w celu zrealizowania planów, w szczególności programów pomocy

finansowej;

- (b) kierunkowy plan finansowania obejmujący cały okres objęty programem oraz wymieniający zasoby regionalne, krajowe, wspólnotowe oraz inne zapewnione z uwagi na każdą dziedzinę pomocy;
- (c) wymogi w kategoriach badań, projektów pilotażowych, projektów demonstracyjnych, szkolenia, pomocy technicznej oraz reklamowych środków działania związanych z przygotowaniem, realizacją, monitoringiem, oceną oraz dostosowaniem środków działania, których to dotyczy.

4. Realizacja

- (a) Organ zarządzający mianowany przez kraj członkowski;
- (b) kroki podjęte w celu zapewnienia wydajnej oraz skutecznej realizacji, włącznie z monitoringiem oraz oceną, zdefiniowanie wskaźników ilościowych;
- (c) przepisy dotyczące kontroli, kar oraz reklamowych środków działania;
- (d) w odniesieniu do floty:
 - (i) metody przeprowadzania monitoringu trendów w zasobach rybackich, w szczególności zasobów zagrożonych;
 - (ii) w odniesieniu do sprzętu stacjonarnego - zarządzenia dotyczące monitoringu działalności rybackiej, włącznie z trendami w zakresie liczebności oraz wielkości sprzętu rybackiego.

_____ --

ZAŁĄCZNIK II

MINIMALNA ZAWARTOŚĆ NASTĘPNYCH WIELOLETNIH PROGRAMÓW KIERUNKOWYCH (WPK) DLA FLOTY RYBACKIEJ

1. Aktualizacja opisu sytuacji, który przewidziany jest w Załączniku I

Na tą część składa się opis zmian w sytuacji dotyczącej łowisk, floty oraz związanego z tym zatrudnienia od daty złożenia dokumentów programowych, o których jest mowa w artykule 3.

2. Wyniki uzyskane w poprzednim programie

- (a) Do dnia 1 maja 2001 roku, kraje członkowskie określą oraz skomentują poczynione postępy oraz środki użyte do osiągnięcia celów ustanowionych dla programu na lata 1997 - 2001;
- (b) przeprowadzona zostanie analizę ogólnego kontekstu administracyjnego oraz społeczno-ekonomicznego, w jakim program został zrealizowany, a w szczególności, w odpowiednich przypadkach, w jakim zrealizowane zostały środki działania mające na celu zmniejszenie skali działalności rybackiej;
- (c) zostaną wymienione oraz skomentowane wspólnotowe, krajowe oraz regionalne środki finansowe zaangażowane do realizacji osiągniętych celów, z uwagi na każdy segment floty.

3. Nowe wytyczne

Na podstawie odpowiedzi podanych w punktach 1 oraz 2, określone zostaną wytyczne dla różnych segmentów floty dla następnego WPK, w szczególności w odniesieniu do następujących dwóch operacji:

- (a) odnowa floty: kryteria dotyczące przyjmowania do oraz opuszczania floty, w odniesieniu do każdego segmentu floty, oraz związane z tym finansowanie. Przepisy prawne lub administracyjne umożliwiające krajowi członkowskiemu monitorowanie jednostek pływających wstępowanie oraz opuszczanie floty tego kraju. Środki działania podjęte przez kraje członkowskie w odniesieniu do każdego segmentu floty, mające na celu zapewnienie, że pomoc finansowa ze środków publicznych przyznawana na odnowienie floty oraz dostosowanie działalności rybackiej nie przynosi szkodliwych skutków w dziedzinach objętych realizacją celów programu;
- (b) dostosowanie działalności rybackiej: pożądana ewolucja działalności rybackiej w każdym segmencie do chwili zakończenia kolejnego WPK, wyrażona w odniesieniu do celów ustalonych dla każdego segmentu na 31 grudnia 2001 roku. Związane z tym ustawy, rozporządzenia oraz przepisy administracyjne. Systemy zarządzania działalnością rybacką. Wielkość zasobów administracyjnych oraz finansowych, które mają być użyte do osiągnięcia nowych celów ustanowionych w

ten sposób.

ZAŁĄCZNIK III

SPECJALNE WARUNKI ORAZ KRYTERIA DOTYCZĄCE POMOCY

1. Realizacja wieloletnich programów kierunkowych (Tytuł II)

1.0. *Wiek jednostek pływających*

Dla celów niniejszego rozporządzenia, wiek jednostek pływających podawany jest w postaci liczby całkowitej określonej jako różnica pomiędzy rokiem, w którym organ zarządzający wydał decyzję o przyznaniu premii bądź pomocy finansowej a rokiem, w którym jednostka pływająca została zbudowana (lub, w przypadku gdy nie jest on znany, rokiem oddania do eksploatacji).

1.1. *Trwale wycofanie (artykuł 7 ustęp 3)*

- (a) Trwale wycofanie może dotyczyć wyłącznie tych jednostek pływających, które były wykorzystywane do prowadzenia połowów przez co najmniej 75 dni na morzu w każdym z dwóch okresów wynoszących 12 miesięcy poprzedzających datę wniosku o trwałe wycofanie lub, zależnie od okoliczności, były wykorzystywane do prowadzenia połowów przez co najmniej 80% z liczby dni na morzu dozwolonych na mocy obecnych przepisów krajowych dotyczących danej jednostki pływającej.

Na Morzu Bałtyckim liczba 75 dni zostaje zmniejszona do:

- 60 dla jednostek pływających zarejestrowanych w portach znajdujących się na północ od równoleżnika 59°30'N,
- 40 dla jednostek pływających zarejestrowanych w portach znajdujących się na północ od równoleżnika 59°30'N oraz prowadzących połow łośosia;

- (b) spełnione muszą zostać następujące warunki:

- (i) przed trwałym wycofaniem jednostki pływającej, musi być ona zarejestrowana w rejestrze rybackich jednostek pływających Wspólnoty;
- (ii) jednostka pływająca musi być zdatna do działania w czasie podjęcia decyzji o przyznaniu premii;
- (iii) po trwałym wycofaniu, licencja na prowadzenie połowów musi zostać unieważniona a jednostka pływająca zgłoszona jako trwale wykreślona z rejestru rybackich jednostek pływających Wspólnoty;
- (iv) w przypadku trwałego transferu do kraju trzeciego, jednostka pływająca musi zostać niezwłocznie zarejestrowana w rejestrze kraju trzeciego i nie może nigdy powrócić na wody Wspólnoty;

- (c) w przypadku utracenia jednostki pływającej w okresie pomiędzy datą podjęcia decyzji o przyznaniu premii a rzeczywistą datą trwałego wycofania, organ zarządzający dokona korekty finansowej z uwagi na kwotę rekompensaty wypłaconą przez ubezpieczyciela;
- (d) żadna pomoc finansowa ze środków publicznych w rozumieniu artykułu 7 nie może zostać wypłacona z uwagi na jednostkę pływającą będącą przedmiotem transferu do kraju trzeciego w celu zastąpienia utraconej jednostki pływającej należącej do wspólnego przedsiębiorstwa w rozumieniu artykułu 8.

1.2. *Wspólne przedsięwzięcia (artykuł 8)*

- (a) Dodatkowo do warunków dotyczących trwałego transferu jednostki pływającej do kraju trzeciego w rozumieniu punktu (b) ustęp 3 artykułu 7 oraz punktu 1.1 niniejszego Załącznika, jednostki pływające, stanowiące przedmiot transferu w ramach wspólnych przedsiębiorstw, muszą spełniać następujące warunki:
 - (i) musiały one funkcjonować w okresie co najmniej pięciu ostatnich lat, pływając pod banderą kraju członkowskiego Wspólnoty:
 - na wodach Wspólnoty,
 - i/lub na wodach trzeciego kraju, albo w ramach porozumienia w sprawie połowów, albo w ramach innego porozumienia,
 - i/lub na wodach międzynarodowych, gdzie sprawy połowów zarządzane są przez międzynarodową Konwencję;
 - (ii) w okresie sześciu miesięcy od daty podjęcia decyzji o przyznaniu premii, muszą one zostać wyposażone w sprzęt techniczny wymagany do prowadzenia połowów na wodach kraju trzeciego, zgodnie z warunkami zezwolenia na prowadzenie połowów wydanego przez organa władzy kraju trzeciego; muszą one spełniać warunki przepisów bezpieczeństwa Wspólnoty oraz być odpowiednio ubezpieczone, zgodnie z decyzją podjętą przez organ zarządzający; koszty związane ze wspomnianym wyposażeniem, jeżeli takie zostały poniesione, nie kwalifikują się do objęcia pomocą finansową Wspólnoty;
- (b) w przypadku złożenia wniosku o przyznanie premii dotyczącej wspólnych przedsiębiorstw, beneficjanci muszą dostarczyć organowi zarządzającemu następujące informacje:
 - (i) opis jednostki pływającej, włącznie i przede wszystkim z numerem wewnętrznym, numerem rejestracyjnym, tonażem, mocą oraz rokiem wejścia do służby;
 - (ii) w okresie ostatnich pięciu lat: służba oraz działalność jednostki pływającej (oraz warunki, w ramach których była prowadzona taka działalność); wskazanie na strefy połowów (wody Wspólnoty / inne wody); każda

- otrzymana wcześniej pomoc finansowa Wspólnoty, krajowa bądź regionalna;
- (iii) dowód uzasadniający finansową żywotność projektu, w szczególności zawierający:
- plan finansowy, przedstawiający zobowiązania różnych udziałowców w gotówce oraz w naturze; poziom zaangażowania Wspólnoty / partnerów z krajów trzecich; wielkość proporcjonalna premii przewidzianej postanowieniami punktu (b) ustęp 5 artykułu 7, która ma zostać zainwestowana w gotówce w kapitał wspólnego przedsiębiorstwa,
 - plan działalności obejmujący co najmniej pięć lat, przedstawiający, w szczególności, strefy połowów, miejsca wyładunku oraz ostateczne przeznaczenie połowów;
- (iv) egzemplarz umowy ubezpieczeniowej;
- (c) beneficjent musi spełnić następujące warunki w okresie pięciu lat od przekazania wspólnemu przedsiębiorstwu tytułu własności jednostki pływającej:
- (i) każda zmiana w warunkach, zgodnie z którymi jednostka pływająca jest eksploatowana (przede wszystkim, zmiana partnera, zmiany w kapitale akcyjnym wspólnego przedsiębiorstwa, zmiana bandery, zmiana strefy połowów), w granicach warunków, o których mowa jest w ustępie 2 artykułu 8, powinna stanowić przedmiot wcześniejszego zezwolenia wydawanego przez organ zarządzający;
 - (ii) jednostka pływająca utracona w katastrofie morskiej musi zostać zastąpiona przez porównywalną jednostkę pływającą w ciągu jednego roku od czasu, w którym miała miejsce katastrofa morska;
- (d) w przypadku gdy w czasie składania wniosku o przyznanie premii na wspólne przedsięwzięcie nie spełnione są warunki wymienione w podpunktach (a) oraz (b), pomoc finansowa ze środków publicznych zostanie ograniczona do premii za trwały transfer, o którym mowa jest w punkcie (c) ustęp 5 artykułu 7;
- (e) bez naruszania postanowień artykułu 29 ustęp 4 oraz artykułu 38 rozporządzenie (WE) nr 1260/1999, organ zarządzający dokona korekty finansowej dotyczącej różnicy pomiędzy premią za wspólne przedsiębiorstwo a premią za trwały transfer tej samej jednostki pływającej (nazywanej dalej „różnicą”), w następujących przypadkach:
- (i) jeżeli beneficjent zawiadamia organ zarządzający o zmianie w warunkach eksploatacji, które doprowadziły do sytuacji, w której nie spełniane są warunki wymienione w artykule 8 ustęp 2 niniejszego rozporządzenia, włącznie ze sprzedażą jednostki pływającej, przekazania pakietu akcji przez partnera ze Wspólnoty lub przejściem na emeryturę właściciela jednostki

pływającej we wspólnym przedsiębiorstwie, wielkość korekty finansowej będzie równa części wielkości różnicy; taka część zostanie rozliczona *pro rata temporis* na okres wynoszący pięć lat;

- (ii) jeżeli podczas kontroli ujawnione jest, że nie spełnione są warunki przewidziane postanowieniami artykułu 8 ustęp 2 niniejszego rozporządzenia oraz punktu (c) niniejszego ustępu, wielkość korekty finansowa będzie równa różnicy;
- (iii) jeżeli beneficjant nie dostarczy sprawozdań na temat działalności, przewidzianych postanowieniami artykułu 8 ustęp 5 niniejszego rozporządzenia, po wystosowaniu do niego zawiadomienia od organu zarządzającego, wielkość korekty finansowej będzie równa części wielkości różnicy; taka część zostanie rozliczona *pro rata temporis* na okres wynoszący pięć lat;
- (iv) jeżeli jednostka pływająca zostaje utracona i nie jest zastąpiona, wielkość korekty finansowej będzie równa części wielkości różnicy; taka część zostanie rozliczona *pro rata temporis* na okres wynoszący pięć lat;

1.3. *Odnowa floty (artykuły 6 oraz 9)*

- (a) Jednostki pływające muszą być budowane w sposób zgodny z postanowieniami rozporządzeń oraz dyrektyw ustanawiających warunki sanitarne, bezpieczeństwa, dotyczące zdrowia, dotyczące jakości produktów oraz pracy oraz zgodny z przepisami Wspólnoty dotyczącymi wymiarów jednostek pływających oraz monitorowania działalności rybackiej;
- (b) jednostki pływające będą wpisywane do właściwego segmentu rejestru Wspólnoty;
- (c) bez naruszania postanowień artykułów 7, 8 oraz 12 ustęp 3 punkt (d) przekazanie tytułu własności rybackiej jednostki pływającej nie stanowi podstawy do udzielania pomocy finansowej ze środków Wspólnoty.

1.4. *Modernizacja jednostek pływających (artykuły 6 oraz 9)*

- (a) Jednostki pływające muszą być zarejestrowane w rejestrze rybackich jednostek pływających Wspólnoty. Zmiany dotyczące cech jednostki pływającej muszą być przekazywane do tego rejestru a pomiary jednostek pływających, gdy są one modernizowane, muszą być dokonywane zgodnie z przepisami Wspólnoty;
- (b) inwestycje powinny dotyczyć:
 - (i) zracjonalizowania działalności rybackiej, w szczególności poprzez zastosowanie bardziej wybiórczych technologii połowów oraz metod czynności pokładowych w celu uniknięcia niepożądanych połowów ubocznych,

i/lub

- (ii) podniesienia jakości produktów połowów konserwowanych na pokładzie, stosowania lepszych technik połowów oraz konserwowania oraz wprowadzenia przepisów prawnych i regulacyjnych dotyczących zdrowia,

i/lub

- (iii) polepszenia warunków pracy oraz bezpieczeństwa.

Bez naruszania postanowień artykułu 16 ustęp 2, wymiana sprzętu rybackiego nie jest uznawana za wydatek kwalifikujący się do objęcia pomocą finansową

2. Inwestycje w dziedzinach, o których jest mowa w Tytule III

2.0. Przepisy ogólne

- (a) Projekty realizowane w przedsiębiorstwach mogą obejmować inwestycje kapitałowe w produkcji oraz zarządzaniu (budowa, rozbudowa, wyposażanie oraz modernizacja urządzeń);
- (b) inwestycje kapitałowe mające na celu polepszenie warunków sanitarnych oraz zdrowia ludzi i zwierząt, mające na celu podniesienie jakości produktów oraz zmniejszenie zanieczyszczenia środowiska oraz, we właściwych przypadkach, mające na celu zwiększenie produkcji, kwalifikują się do objęcia pomocą;
- (c) przekazanie tytułu własności przedsiębiorstwa nie daje podstaw do uzyskania pomocy finansowej ze środków Wspólnoty.

2.1. Ochrona oraz rozwój zasobów wód

Wydatki kwalifikujące się do objęcia pomocą ze środków FIG mogą dotyczyć wyłącznie instalacji bądź urządzeń stacjonarnych oraz przenośnych służących do ochrony oraz rozwoju zasobów wód oraz do naukowego monitoringu projektów. Takie projekty muszą:

- (a) służyć zbiorowemu interesowi;
- (b) być realizowane przez organa publiczne bądź częściowo publiczne, uznane organizacje profesjonalne lub organa wyznaczone w tym celu przez organ zarządzający;
- (c) nie mogą mieć ujemnego wpływu na środowisko wodne.

Każdy projekt musi obejmować monitoring naukowy prowadzony przez co najmniej pięć lat, na który składa się przede wszystkim ocena oraz monitorowanie rozwoju zasobów wód w tych wodach, których dotyczy projekt. Każdego roku, organ zarządzający przekazuje sprawozdania z monitoringu naukowego do Komisji, celem informacji.

2.2. *Kultura wodna*

- (a) Dla celów niniejszego rozporządzenia, „kultura wodna” oznacza hodowlę bądź uprawę organizmów wodnych przy stosowaniu technik opracowanych w celu zwiększenia produkcji organizmów, których to dotyczy powyżej naturalnej zdolności środowiska; organizmy takie pozostają własnością osoby fizycznej lub prawnej w ciągu całego stadium hodowli bądź uprawy, do zbiorów włącznie;
- (b) organizatorzy projektów intensywnej hodowli ryb prześlą organowi zarządzającemu informacje przewidziane w Załączniku IV do dyrektywy 85/337/EWG⁽¹⁾, wraz ze swoimi wnioskami o udzielenie pomocy finansowej ze środków publicznych. Organ zarządzający podejmie decyzję w sprawie tego, czy dany projekt musi zostać przedstawiony do oceny zgodnie z postanowieniami artykułów od 5 do 10 tej dyrektywy. W przypadku gdy zostaje przyznana pomoc finansowa ze środków publicznych, koszt gromadzenia informacji na temat wpływu na środowisko oraz wszelkie koszty oceny będą kwalifikowały się do objęcia pomocą ze środków FIFG;
- (c) inwestycje w prace dotyczące instalacji bądź polepszenia cyrkulacji wody w przedsiębiorstwach kultury wodnej oraz inwestycje na usługowe jednostki pływające będą kwalifikować się do objęcia przez pomoc;
- (d) bez względu na Grupę 3 w Tabeli 3 w ustępie 2 Załącznika IV, w przypadku gdy inwestycje dotyczą korzystania z technik znacząco zmniejszających wpływ na środowisko, zobowiązania prywatnych beneficjentów (C) mogą zostać ograniczone do 30% kwalifikujących się wydatków w regionach Celu 1 oraz do 50% na innych obszarach, zamiast, odpowiednio, 40% oraz 60%.

2.3. *Urządzenia portów rybackich*

Udzielony zostaje priorytet dla inwestycji służących wspólnemu interesowi rybaków korzystających z portu oraz wnoszących wkład do ogólnego rozwoju portu oraz do polepszenia usług oferowanych rybakom. Inwestycje będą dotyczyły w szczególności instalacji oraz sprzętu przeznaczonego do:

- (a) polepszenia warunków, w jakich produkty rybactwa są wyładowywane, obrabiane oraz przechowywane na terenie portów;
- (b) wspierania działalności rybackich jednostek pływających (dostawy paliwa, lodu oraz wody, obsługa oraz naprawy jednostek pływających);
- (c) ulepszenia trapów załadunkowych, mając na uwadze polepszenie bezpieczeństwa podczas wyładunku oraz załadunku produktów.

2.4. *Przetwórstwo oraz marketing*

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 24 czerwca 1985 roku w sprawie oceny wpływów na środowisko pewnych projektów publicznych oraz prywatnych (DzUWE nr L 175, 05. 07. 1985, str. 40). Dyrektywa wraz z ostatnimi zmianami wniesionymi przez dyrektywę 97/11/WE (DzUWE nr L 73, 14. 03. 1997, str. 5).

- (a) Dla celów niniejszego rozporządzenia, „przetwórstwo oraz marketing produktów rybactwa i kultury wodnej” oznacza wszystkie działania, włącznie z obsługą, obróbką, produkcją oraz dystrybucją, w okresie pomiędzy wyładunkiem lub zbiorem a stadium produktu końcowego;
- (b) inwestycje nie będą kwalifikowały się do objęcia przez pomoc w przypadkach gdy dotyczą one:
 - (i) produktów rybactwa oraz kultury wodnej przeznaczonych do wykorzystania oraz przetworzenia dla celów innych niż do spożycia przez ludzi, z wyjątkiem inwestycji wyłącznie na obróbkę, przetwarzanie oraz marketing odpadów produkcyjnych rybactwa oraz kultury wodnej;
 - (ii) handlu detalicznego.
- (c) Bez względu na Grupę 3 w Tabeli 3 w ustępie 2 Załącznika IV, w przypadku gdy inwestycje dotyczą korzystania z wspólnych urządzeń oraz technik znacząco zmniejszających wpływ na środowisko, zobowiązania prywatnych beneficjentów (C) mogą zostać ograniczone do 30% kwalifikujących się wydatków w regionach Celu 1 oraz do 50% na innych obszarach, zamiast, odpowiednio, 40% oraz 60%.

2.5. *Rybactwo śródlądowe*

- (a) Dla celów niniejszego rozporządzenia, „rybactwo śródlądowe” oznacza rybactwo prowadzone w celu handlowym przez jednostki pływające działające wyłącznie na wodach śródlądowych na obszarze danego kraju członkowskiego oraz, które nie podlegają przepisom Tytułu II;
- (b) w przypadku gdy inwestycja dotyczy budowy jednostki pływającej przeznaczonej do prowadzenia połowów śródlądowych zastosowanie mają przepisy punktu 1.3 (a) Załącznika III;
- (c) w przypadku gdy inwestycja dotyczy modernizacji jednostki pływającej przeznaczonej do prowadzenia połowów śródlądowych zastosowanie mają przepisy punktu 1.4 (b) Załącznika III;
- (d) inwestycje nie będą kwalifikowały się do objęcia pomocą w przypadku gdy istnieje prawdopodobieństwo, że zagrażą one równowadze pomiędzy wielkością floty a wielkością odpowiednich dostępnych zasobów ryb;
- (e) premie za złomowanie jednostek pływających przeznaczonych do prowadzenia połowów śródlądowych nie są obejmowane przez pomoc;
- (f) organ zarządzający podejmie wszystkie konieczne środki działania mające na celu zapewnienie, że jednostki pływające otrzymujące pomoc finansową ze środków FIG zgodnie z postanowieniami artykułu 13, będą nadal działały wyłącznie na wodach śródlądowych.

3. Środki działania mające na celu znalezienie oraz promowanie nowych rynków zbytu (artykuł 14)

- (a) Wydatki kwalifikujące się do objęcia pomocą obejmują w szczególności:
- (i) koszty agencji reklamowych oraz innych dostawców usług zaangażowanych w przygotowanie oraz realizację kampanii promocyjnych;
 - (ii) zakup lub dzierżawę przestrzeni reklamowej oraz tworzenie haseł reklamowych i etykiet na czas trwania kampanii reklamowych;
 - (iii) wydatki na publikacje, pracowników zewnętrznych, pomieszczenia oraz pojazdy wymagane dla celów kampanii;
- (b) koszty operacyjne beneficjanta (pracownicy, sprzęt, pojazdy, etc.) nie kwalifikują się do objęcia przez pomoc.
-

ZAŁĄCZNIK IV

SKALE ORAZ STAWKI POMOCY FINANSOWEJ

1. Skale pomocy finansowej dotyczące flot rybackich (Tytuł II)

TABELA 1

| Kategoria jednostki pływającej ze względu na tonaż (GT) | EUR |
|---|--------------------|
| 0 < 10 | 11 000/GT + 2 000 |
| 10 < 25 | 5 000/GT + 62 000 |
| 25 < 100 | 4 200/GT + 82 000 |
| 100 < 300 | 2 700/GT + 232 000 |
| 300 < 500 | 2 200/GT + 382 000 |
| 500 oraz powyżej | 1 200/GT + 882 000 |

TABELA 2

| Kategoria jednostki pływającej ze względu na zarejestrowane tony brutto (GT) | EUR |
|--|---------------------|
| 0 < 25 | 8 200/grt |
| 25 < 50 | 6 000/grt + 55 000 |
| 50 < 100 | 5 400/grt + 85 000 |
| 100 < 250 | 2 600/grt + 365 000 |

Począwszy od dnia 1 stycznia 2000 roku, z uwagi na jednostki pływające o długości przekraczającej 24 metry pomiędzy pionowymi liniami pomiaru oraz od dnia 1 stycznia 2004 roku, z uwagi na wszystkie jednostki pływające, zastosowanie będą miały wyłącznie skale przedstawione w Tabeli 1.

2. Stawki udziału finansowego

W odniesieniu do wszystkich działań, o których jest mowa w Tytułach II, III oraz IV, granice udziału finansowego Wspólnoty (A), całkowity udział finansowy Państwa (krajowy, regionalny oraz inny) wnoszony przez kraj członkowski, którego to dotyczy (B) oraz, w odpowiednich przypadkach, udział finansowy ze strony prywatnych beneficjentów (C), będzie następujący, wyrażony w wartościach procentowych kwalifikujących się kosztów.

Grupa 1:

Premie za trwale wycofanie (artykuł 7), premie za tworzenie wspólnych przedsiębiorstw (artykuł 8), rybactwo przybrzeżne na niewielką skalę (artykuł 11), społeczno-ekonomiczne środki działania (artykuł 12), ochrona oraz rozwój zasobów wód (artykuł 13 ustęp 1 punkt (a)), urządzenia portów rybackich, bez żadnego uczestnictwa finansowego ze strony beneficjentów prywatnych (artykuł 13 ustęp 1 punkt (c)), środki działania mające na celu znalezienie oraz promocję nowych rynków zbytu, bez żadnego uczestnictwa finansowego ze strony beneficjentów prywatnych (artykuł 14), działania uczestników przemysłu bez żadnego uczestnictwa finansowego ze strony beneficjentów prywatnych (artykuł 15), premie za tymczasowe zawieszenie działalności oraz inne rekompensaty finansowe (artykuł 16), innowacyjne środki działania oraz pomoc techniczna, włącznie z projektami pilotażowymi realizowanymi przez instytucje publiczne (artykuł 17).

Grupa 2:

odnowa floty oraz modernizacja rybackich jednostek pływających (artykuł 9).

Grupa 3:

kultura wodna (artykuł 13 ustęp 1 punkt (b)), urządzenia portów rybackich, przy finansowym udziale ze strony beneficjentów prywatnych (artykuł 13 ustęp 1 punkt (c)), przetwórstwo oraz marketing (artykuł 13 ustęp 1 punkt (d)), rybactwo śródlądowe (artykuł 13 ustęp 1 punkt (e)), środki działania mające na celu znalezienie oraz promocję nowych rynków zbytu, przy finansowym udziale ze strony beneficjentów prywatnych (artykuł 14), działania uczestników przemysłu przy uczestnictwie finansowym ze strony beneficjentów prywatnych (artykuł 15 ustęp 2).

Grupa 4:

projekty pilotażowe inne niż realizowane przez instytucje publiczne (artykuł 17).

W odniesieniu do działań dotyczących ochrony oraz rozwoju zasobów wód (artykuł 13 ustęp 1 punkt (a)), urządzeń portów rybackich (artykuł 13 ustęp 1 punkt (c)), środków działania mających na celu znalezienie oraz promocję nowych rynków zbytu (artykuł 14) oraz działań uczestników przemysłu (artykuł 15), organ zarządzający postanowi czy obejmowane są one przez grupę 1, czy przez grupę 2, w szczególności w oparciu o następujące względy:

- interes zbiorowy a indywidualny,
- beneficjent zbiorowy a indywidualny (organizacje producentów, organizacje reprezentujące przemysł),
- publiczny dostęp do wyniku operacji a prywatna własność i kontrola,

- udział finansowy ze strony organów zbiorowych, instytucji badawczych.

TABELA 3

| | Grupa 1 | Grupa 2 | Grupa 3 | Grupa 4 |
|--------------------|--|--|--|--|
| Regiony celu 1 (*) | $50\% \leq A \leq 75\%$ $B \geq 25\%$ | $A \leq 35\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 60\%$ | $A \leq 35\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 40\%$ | $A \leq 75\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 20\%$ |
| Inne obszary | $25\% \leq A \leq 50\%$ $B \geq 50\%$ | $A \leq 15\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 60\%$ | $A \leq 35\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 60\%$ | $A \leq 50\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 30\%$ |

(*) Włącznie z wymienionymi w artykule 6 ustęp 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

W przypadku inwestycji w małe oraz średnie przedsiębiorstwa w rozumieniu zalecenia Komisji 96/280/WE ⁽¹⁾, stawki (A) dla grup 2 oraz 3 mogą zostać powiększone o kwotę form finansowania innych niż pomoc bezpośrednia, pod warunkiem, że takie powiększenie nie przekracza wielkości 10% całkowitego kosztu kwalifikującego się do objęcia pomocą. Wielkość zobowiązania beneficjanta prywatnego zostanie odpowiednio zmniejszona.

⁽¹⁾ Zalecenie Komisji 96/280/WE z dnia 3 kwietnia 1996 roku dotyczące definicji małych oraz średnich przedsiębiorstw (DzUWE nr L 107, 30. 04. 1996, str. 4).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1813/2001

z dnia 14 września 2001 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w sprawie warunków udzielania i cofania uznania organizacjom międzybranżowym

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie organizacji wspólnych rynków produktów rybnych i pochodzących z akwakultury¹, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 939/2001²; w szczególności jego art. 13 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) art. 13 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 stwierdzający, że organizacja międzybranżowa w sektorze rybołówstwa i akwakultury może uzyskać uznanie, jeśli jej członkowie osiągają znaczny udział w produkcji, przetwórstwie lub handlu produktami na obszarze swojej działalności; w celu zagwarantowania równowagi w przypadku, kiedy organizacja międzybranżowa wykonuje działania na więcej niż jednym obszarze, musi osiągać minimalny poziom reprezentatywności na każdym z obszarów;
- 2) dane, jakie organizacje międzybranżowe są obowiązane dostarczyć Państwu Członkowskiemu w celu uzyskania uznania, należy dokładnie określić;
- 3) Państwa Członkowskie będą zobowiązane do przeprowadzania kontroli działania organizacji międzybranżowych oraz regularnego informowania Komisji, czy spełniają one warunki udzielonego uznania;
- 4) aspekty procedury, na mocy których Państwo Członkowskie udziela, cofa lub nie udziela uznania, należy szczegółowo określić;
- 5) wytyczne przedstawione w niniejszym rozporządzeniu są zgodne ze stanowiskiem Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Organizację międzybranżową uznaje się za reprezentatywną na danym obszarze zgodnie z postanowieniami art. 13 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 104/2000, jeśli jej członkowie osiągają co najmniej 1/3 udziału w produkcji, przetwórstwie lub handlu produktami na obszarze swojej działalności.

¹ Dz.U. WE nr L 17, z 21.01.2000, str. 22.

² Dz.U. WE nr L 132, z 15.05.2001, str.10.

2. W przypadku, kiedy organizacja międzybranżowa działa na więcej niż jednym obszarze, musi osiągać co najmniej 20% udziału w produkcji, przetwórstwie lub handlu produktami na każdym z obszarów.

Artykuł 2

1. Wniosek o udzielenie uznania organizacji międzybranżowej, kierowany do Państwa Członkowskiego, zawiera w szczególności:
 - a) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków reprezentatywności wymienione w art. 1;
 - b) akt założycielski organizacji lub związków tworzących tę organizację;
 - c) akt założycielski organizacji międzybranżowej;
 - d) szczegółowe określenie rodzaju działalności wykonywanej przez członków organizacji międzybranżowej, zgodnie z postanowieniami art. 13 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 104/2000;
 - e) określenie obszaru działania organizacji międzybranżowej.

Organizacja międzybranżowa dostarczy również Państwu Członkowskiemu wszystkie inne dokumenty i informacje wymagane do zdefiniowania obszaru i zakresu jej działalności.

Artykuł 3

1. Zgodnie z postanowieniami art. 13 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 104/2000, Państwa Członkowskie są zobowiązane, w celu przedłożenia rocznego sprawozdania z działalności, do przeprowadzania przynajmniej raz w roku kontroli celem stwierdzenia, czy organizacje międzybranżowe działają zgodnie z zasadami i warunkami udzielonego uznania.
2. Państwa Członkowskie są zobowiązane przedstawić Komisji sprawozdanie z kontroli wymienionej w ust. 1 tego artykułu najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy od jej zakończenia.

Artykuł 4

1. Odmowa udzielenia lub cofnięcie uznania organizacji międzybranżowej należy do Państwa Członkowskiego.
2. Jeśli Państwo Członkowskie rozważa możliwość cofnięcia uznania udzielonego organizacji międzybranżowej, zobowiązane jest ją o tym poinformować podając przyczyny i wezwać do złożenia odpowiednich wyjaśnień w wyznaczonym terminie.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 września 2001 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2318/2001

z dnia 29 listopada 2001 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w sprawie udzielania uznania organizacjom producentów w sektorze rybołówstwa i akwakultury

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie organizacji wspólnych rynków produktów rybnych i pochodzących z akwakultury¹, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 939/2001²; w szczególności jego art. 5 ust. 4 i art. 6 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2939/94 z dnia 2 grudnia 1994 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 105/76 w sprawie udzielania uznania organizacjom producentów rybnych³, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1762/96⁴, wymaga wprowadzenia znaczących zmian, winno być więc uchylone i zastąpione nowym;
- 2) niezbędne jest ustanowienie warunków i procedur gwarantujących konsekwentne stosowanie zasad wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, według których Państwa Członkowskie będą dokonywać wpisów i skreślać organizacje producentów z rejestru organizacji uznanych;
- 3) organizacja producentów obowiązana jest, zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, dostarczyć dokumentację potwierdzającą aktywność gospodarczą wystarczającą do udzielenia uznania; konieczne jest więc zdefiniowanie kryteriów umożliwiających stwierdzenie, czy wymóg ten został spełniony;
- 4) konieczne jest ustalenie warunków udzielania uznania związkom organizacji producentów;
- 5) jednolite zasady, których członkowie organizacji producentów byłiby obowiązani przestrzegać, winny zostać ustalone;
- 6) należy określić, jakie informacje organizacja producentów jest obowiązana dostarczyć w celu uzyskania uznania, terminy wydawania decyzji o dokonaniu wpisu lub odmowie jego udzielenia i dokładne zasady cofania uznania organizacjom producentów;

¹ Dz.U. WE nr L 17, z 21.01.2000, str. 22.

² Dz.U. WE nr L 132, z 15.05.2001, str. 10.

³ Dz.U. WE nr L 310, z 3.12.1994, str. 12.

⁴ Dz.U. WE nr L 132, z 12.09.1996, str. 6.

- 7) kryteria kontroli zgodności z warunkami uzyskiwania uznania oraz konsekwencje sprzecznego z prawem uzyskania lub wykorzystywania uznania winny zostać określone;
- 8) wytyczne przedstawione w niniejszym rozporządzeniu są zgodne ze stanowiskiem Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Organizację producentów uznaje się za wystarczająco aktywną gospodarczo, zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, do celów art. 5 ust. 2 tego rozporządzenia, jeśli:
 - a) obszar obejmowany wnioskiem o udzielenie uznania jest określony przez Państwo Członkowskie jako wystarczający na podstawie wielkości, całkowitej pojemności statków rybackich oraz regularności i wielkości połowów organizacji producentów;
 - b) spełnia jeden z poniższych warunków:
 - i) liczba statków rybackich posiadanych przez członków organizacji producentów stanowi co najmniej 20% całkowitej liczby jednostek zwyczajowo obecnych na danym obszarze;
 - ii) organizacja producentów wprowadza na rynek:
 - przynajmniej 15% ogólnej masy produktów na danym obszarze;
 - przynajmniej 30% ogólnej masy produktów w większym porcie lub rynku na danym obszarze; w gestii Państwa Członkowskiego leży zdefiniowanie określenia „większy” dla potrzeb niniejszego artykułu.
2. Państwa Członkowskie określają, który z warunków określonych przez ust. 1 lit. b) tego artykułu będzie obowiązywał na jego terytorium.

Państwa Członkowskie są obowiązane w przeciągu dwóch miesięcy od momentu publikacji niniejszego rozporządzenia poinformować o swojej decyzji Komisję i zainteresowane strony.

W przypadku zmiany struktury rynku Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o zmianie powyższego warunku, o czym są obowiązane niezwłocznie poinformować Komisję i zainteresowane strony.

3. W przypadku, gdy organizację tworzą producenci, z których przynajmniej 30% zwykle działa na jednym lub kilku obszarach innych niż ten, na którym znajduje się port macierzysty ich jednostek, organizację uznaje się za wystarczająco aktywną gospodarczo, zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, jeśli wprowadza na rynek co najmniej 4% ogólnej masy produkcji krajowej.

4. W celu bardziej efektywnego zarządzania, Państwo Członkowskie może określić ilość, o której mowa w ust. 1 lit. b) pkt ii) pierwszy myślnik, w przedziale od 15% do 30%; ilość o której mowa w ust. 1 lit. b) pkt ii) drugi myślnik, w przedziale od 30% do 50%, oraz liczbę producentów, o której mowa w ust. 3, w przedziale od 30% do 50%.
5. Jeśli uznanie dotyczy produktów akwakultury, aktywność gospodarcza jest wystarczająca do udzielenia uznania zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, jeśli organizacja producentów wprowadza na rynek co najmniej 25% całkowitej produkcji na obszarze uznanym za wystarczająco duży przez właściwe Państwo Członkowskie na podstawie określonych przez nie kryteriów.

Z uwagi na specyfikę produkcji w różnych regionach, Państwo Członkowskie może określić ilość, o której mowa powyżej, w przedziale od 25% do 50%.

Państwa Członkowskie są obowiązane poinformować Komisję o podjętych decyzjach w ciągu dwóch miesięcy po opublikowaniu tego rozporządzenia.

Artykuł 2

Związek organizacji producentów może być uznany przez Państwo Członkowskie pod warunkiem, że:

- a) zrzesza minimalną ilość organizacji producentów uznanych przez Państwo Członkowskie i działających w określonej branży;
- b) wartość produkcji dostarczanej na rynek przez związek stanowi co najmniej 20% wartości produkcji krajowej w danej branży.

Artykuł 3

1. Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) 2508/2000⁵, zasady połowów, produkcji i handlu, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c) pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, sporządza się w formie pisemnej.
2. Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) pkt 4 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, można odstąpić od zasady, zgodnie z którą członkowie są zobowiązani zbywać całość produkcji poprzez tę organizację, jeśli produkty są zbywane zgodnie z uprzednio ustanowionymi, powszechnie obowiązującymi zasadami. W takich przypadkach regulacje te muszą co najmniej odpowiadać cenom, poniżej których produkty członków organizacji powinny być wycofywane z rynku.
3. W drodze derogacji art. 5 ust. 1 lit. c) pkt 4 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, kontrakty na dostarczenie produktów, które członkowie organizacji producentów podpisali przed wstąpieniem do organizacji producentów, nie muszą zostać uchylone przez organizację producentów pod warunkiem, że członkowie poinformowali organizację o istnieniu i okresie obowiązywania tych umów przed wstąpieniem do organizacji, a organizacja wyraziła na to zgodę.

⁵ Dz.U. WE nr L 289, z 16.11.2000, str. 8.

Artykuł 4

Wniosek o udzielenie uznania organizacji producentów zawiera w szczególności:

- a) akt założycielski organizacji producentów;
- b) przepisy wewnętrzne organizacji producentów;
- c) dane osobowe osób upoważnionych do reprezentowania organizacji producentów i działania w jej imieniu;
- d) szczegółowe dane dotyczące rodzaju wykonywanej przez organizację producentów działalności;
- e) dowód stwierdzający, że postanowienia art. 1 i 2 są respektowane.

Artykuł 5

W ciągu trzech miesięcy od momentu złożenia wniosku o udzielenie uznania Państwo Członkowskie obowiązane jest poinformować na piśmie organizację producentów o podjętej decyzji. W przypadku odmowy udzielenia uznania Państwo Członkowskie jest obowiązane podać powody takiej decyzji.

Artykuł 6

Jeśli Państwo Członkowskie rozważa możliwość cofnięcia uznania organizacji producentów, zobowiązane jest ją o tym poinformować podając przyczyny i umożliwić jej złożenie stosownych wyjaśnień w wyznaczonym terminie.

Artykuł 7

1. Zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 104/2000, Państwa Członkowskie są obowiązane przeprowadzić przynajmniej raz w roku kontrolę w celu stwierdzenia, czy organizacje producentów działają zgodnie z zasadami i warunkami udzielonego uznania.

2. W przypadku podjęcia decyzji o cofnięciu uznania organizacji producentów z powodu sprzecznego z prawem uzyskania lub wykonywania uznania, Państwo Członkowskie odzyska wszelką pomoc finansową przyznaną organizacji na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/1999⁶.

Artykuł 8

Rozporządzenie (WE) nr 2939/94 zostaje niniejszym uchylone.

⁶ Dz.U. WE nr L 337, z 30.12.1999, str.10.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 2002 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 listopada 2001 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHNER
Członek Komisji